

HALKIN KURTULUŞU

20 EYLÜL 1976
250 KURUŞ

23

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

GENEL GREV GENEL DİRENİŞ BAYRAKLARINI YÜKSELTELİM

EY YEDİĞİ YOKSUL ETİ, İÇTİĞİ KAN OLANLAR!
EY ZALİMLER, SÖMÜRÜCÜLER!
EY EMPERYALİSTLER, SOSYAL-EMPERYALİSTLER BU NARA SİZİN SURATINIZA PATLIYOR!
BU YUMRUK SİZİN KAFANIZA İNİYOR!
BU SES, DEMİRİ İŞLEYENLERİN, KUMAŞI DOKUYANLARIN, HAYATI YARATANLARIN SESİDİR:
GENEL GREV!
GENEL DİRENİŞ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
BU NARA TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ, EMEKÇİ HALKININ NARASIDIR!
YÜREĞİNİZ TİTRESİN, BU HESAP SİZDEN SORULACAKTIR.
ÜNİVERSİTEDE, FABRİKADA, KÖYDE KAHPECE VURULANLARIN; ZİNDANLARDA YATANLARIN; TORNA'DA KALAN KOLLARIN!
ÇALINAN EMEĞİMİZİN; GÖZ NURUMUZUN; GÜÇÜKTE CAN ÇEKİŞEN CANIMIZIN!
DOĞMADAN ÖLENLERİMİZİN HESABIDIR BU!
BU HESAP SİZDEN SORULACAKTIR!
GELİYORUZ DALGALAR GİBİ. COŞKUN BİR SEL GİBİ.
GELECEĞİZ, YÜRÜYECEĞİZ! HESABINI SORACAĞIZ!
ARKADAŞLAR, İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER!
GÜN MÜCADELE GÜNÜDÜR. GÜN İLERİYE ATILMA GÜNÜDÜR.
BU GÜN GASPEDİLMEK İSTENEN HAKLARIMIZI SAVUNACAĞIZ.
BU GÜN BİR SEL GİBİ COŞACAK, BİR FIRTINA GİBİ MÜCADELE EDECEĞİZ.
MC KATİLLERİ HALKI YİYİCE SİNDİREBİLMEK, HALKIN BÜTÜN HAKLARINI ÖZGÜRLÜKLERİNİ YOK EDEBİLMEK İÇİN DGM'LERİ ÇIKARTMAK İSTİYORLAR.
BİZ, MC KATİLLERİNE BU FIRSATI VERMEYECEĞİZ. DİRENECEĞİZ. ONLAR AZGINLAŞTIKÇA BİZ DAHA DA KARARLILIKLA DİRENECEĞİZ.
DGM'LERİ KURDURTMAYACAĞIZ!
DİSK YÖNETİMİ, İŞÇİ SINIFININ BU EN ŞANLI MÜCADELELERİNDEN BİRİNİ LEKELEMEK İSTİYOR. SAHTEKARCA, BU BÜYÜK DİRENİŞİN BİR "GENEL YAS" OLDUĞUNU İLAN EDİYOR! "GENEL YAS" NE DEMEKTİR? BİZ BÖYLE BİR ŞEY TANIMIYORUZ! GÜN, YAS VE YALVARMA GÜNÜ DEĞİL, ŞANLI MÜCADELE GÜNÜDÜR.
DİSK'İN REVİZYONİST YÖNETİMİ, BİZLERİ HER ŞEYİNİ KAYBEDEN ZAVALLILAR GİBİ YAS TUTMAYA ÇAĞIRIYOR. HAYIR, BİZ YAS TUTMAYACAĞIZ! BİZ KARARLI VE COŞKUN BİR ŞEKİLDE MÜCADELE EDECEĞİZ! İŞÇİ ARKADAŞLAR, BOYNU BÜKÜK DURMAYALIM! YAS TUTMAYALIM! BAŞLARIMIZ DİK OLARAK MÜCADELE EDELİM! SESSİZ DURMAYALIM! FABRİKALARDA GREV ÇADIRLARI KURULSUN! DAVULLAR VURULSUN, HALAYLAR ÇEKİLSİN, BAYRAKLAR YARIYA İNDİRİLMESİN! DAHA YÜKSEKLERE ÇEKİLSİN! SUSULMASIN-HAYKIRILSIN!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
DGM'LER KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
MARŞLAR SÖYLENSİN GÜR SESLERLE:
"UYAN ARTIK UYKUDAN UYAN
UYAN ESİRLER DÜNYASI
ZULME KARŞI HINCIMIZ VOLKAN
KAVGAMIZ ÖLÜM KAVGASI"
HAYIR, İŞÇİ YOLDAŞLAR HAYIR! BU GÜN YAS GÜNÜ DEĞİL, KAVGA GÜNÜDÜR!
BU GÜN BİZİM GÜNÜMÜZ!
GENEL GREV VE GENEL DİRENİŞ BAYRAKLARINI YÜKSELTELİM!
MC YIKILMALIDIR! ÇÜNKÜ MC BİR KATİLLER CEPHESİDİR. EN AZGIN EN VAHŞİ SÖMÜRGENLERİN, EN ALÇAK EMPERYALİST UŞAKLARININ CEPHESİDİR.
MC YIKILMALI, HALKIN DEMOKRATİK İKTİDARI KURULMALIDIR
"İLERİ DEMOKRATİK DÜZEN", "HALK YARARINA HÜKÜMET" GİBİ ALDATICI LAFLARI BİR KENARA ATALIM. ÇÜNKÜ BUNLAR BURJUVAZİNİN KUYRUKLU YALANLARIDIR.
MC YIKILMALIDIR! AMA ALÇAKÇA YARATILAN HAYALLERE KAPILMAMALIYIZ. EĞER YERİNİ YENİ BİR HAKİM SINIF İKTİDARI ALIRSA MC'NİN YIKILMASI "DEMOKRASİ"NİN GERÇEKLEŞMESİ ANLAMINA GELMEZ. ÇÜNKÜ ÜLKEMİZDE DEMOKRASİYE ULAŞMAK İÇİN BİR TEK YOL VARDIR. O DA ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'DİR.
DGM'LERİ KURDURTMAYALIM!
FAŞİST MC YIKILSIN!
BU GÜN BÜTÜN GÜCÜMÜZÜ BU NOKTALARA TOPLAMALI, KARARLI, İNATÇI YILMAZ BİR MÜCADELE VERMELİYİZ.
ARKADAŞLAR! BİZİM HAYATIMIZ BOYUNCA ÇEKTİĞİMİZ ZULÜM, YEDİĞİMİZ, İÇTİĞİMİZ BİR AVUÇ YİYECEKTEN BAŞKA NEYİMİZ VAR? KAYBEDECEK ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA NEYİMİZ VAR?
ARKADAŞLAR, MÜCADELEYİ KENDİ ELLERİMİZLE, KENDİ GÜCÜMÜZE DAYANARAK YILMADAN VE DURMADAN YÜRÜTMELİYİZ. ENGELLERİ AŞARAK İLERİYE ATILALIM.
GELECEK BİZİMDİR!

İŞÇİ ARKADAŞ!
- GREVDE KATILMAYAN ARKADAŞLARI GREVE KATILMAYA,
- YÜRÜYÜŞE KATILMAYANLARI YÜRÜYÜŞE KATILMAYA İKNA ET. ONLARI KAZANMAYA ÇALIŞ.
- HER AKŞAM VE HER SABAH ARKADAŞLARINLA DURUMU TARTIŞ, NE OLUP NE BİTİYOR? MUTLAKA DEĞERLENDİRİN.

GENEL DİRENİŞ BAYRAĞINI YÜKSELTELİM
ÖNÜMÜZDEKİ MÜCADELE GÜNLERİNDE BÜTÜN EMEKÇİ HALKIN KARARLILIKLA FAŞİST SALDIRILARA KARŞI MÜCADELE ETMESİ GEREKİYOR. HALK İŞÇİ SINIFININ YANINDA FAŞİST TERTİPLERİ BİR BİR BOZARAK REFORMİST VE REVİZYONİST SİYASETLERİ BOZGUNA UĞRATA UĞRATA MÜCADELE ETMELİDİR.

ÖĞRENCİLER!
SLOGANIMIZ "İŞÇİ SINIFININ SAFINA" OLMALIDIR. GÜN, FABRİKALARDA, MÜCADELE ALANLARINDA İŞÇİLERLE OMUZ OMUZA OLMA GÜNÜDÜR. "SOL" VE MACERACI HATALARA KARŞI UYANIKLIĞI YİTİRMEDEN MÜMKÜN OLAN EN YÜKSEK KİTLE DİRENİŞİNİ BAŞLATMALIYIZ. FORUMLAR, BOYKOTLAR, YÜRÜYÜŞLER, MC'YE VE DGM TERTİBİNE KÖK SÖKTÜRMELİDİR.

KÖYLÜLER!
BÜTÜN AZMİMİZLE İŞÇİ SINIFININ YANINDA, ZALİM SÖMÜRÜCÜ MC'NİN KARŞISINDA YER ALALIM. DGM'LERİN ÇIKMASINA KARŞI KOYALIM. KÖY KAHVELERİNDE MEYDANLARDA TOPLANALIM. BU HÜKÜMETE VE BÜTÜN ... ÇEVREMİZDE, YÖREMİZDE FABRİKALAR VARSA, İŞÇİLER VARSA, ONLARIN MÜCADELELERİNE HER TÜRLÜ YARDIMDA BULUNALIM.
AĞA, JANDARMA BASKISINA KARŞI MÜCADELE EDELİM.

EMEKÇİLER!
BÜRODA, BANKADA, TEZGAHTA, POSTADA, OKULDA, HASTANEDE ÇALIŞAN EMEKÇİLER!
TEKNİSYENLER, MEMURLAR, MÜHENDİSLER!
DOKTORLAR, HADEMELER, ESNAFLAR!
YERİMİZ MC'NİN KARŞISINDA İŞÇİ SINIFININ YANINDADIR.
EMEKÇİ KADINLAR ÖN SAFLARA!
İŞÇİ ARKADAŞ!

De.sa.7'de

mao zedung'un marksist-leninist çizgisi ölümsüzdür

"SOSYALİST REJİM ENİNDE SONUNDA KAPİTALİST REJİMİN YERİNİ ALACAKTIR BU İNSAN İRADESİNİN DIŞINDA NESNEL BİR KANUNDUR."
MAO ZEDUNG

"(PROLETARYA PARTİSİ VE BÜTÜN DEVRİMCİLER) FIRTINALARA GÖĞÜS GERMELİ, DÜNYA İLE YÜZYÜZE GELMELİDİRLER: BU FIRTINA, YIĞIN MÜCADELESİNİN BÜYÜK FIRTINASIDIR, BU DÜNYA YIĞIN MÜCADELESİNİN BÜYÜK DÜNYASIDIR"
MAO ZEDUNG

Çin halkının ve Çin Komünist Partisinin büyük önderi dünya proletaryasının büyük öğretmeni ve önderi Başkan Mao Zedung'un ölümü üzerine dünyanın dört bir yanında anma toplantıları devam ediyor. Bir çok ülkede proletarya ve devrimciler anma toplantıları düzenleyerek O'nun gösterdiği Marksizm-Leninizm yolunda yürümekte kararlılıklarını bir kez daha vurguladılar.

Çin Halk Cumhuriyeti'nde milyonlarca insan büyük önderlerine son bir kez sevgilerini ve bağlılıklarını göstermek için katafalkın önünden geçtiler. Çin'in birçok şehrinde düzenlenen toplantılarda Mao Zedung'un ölümünden duyulan derin acının devrimci kuvvete dönüştürüleceği ve proletarya diktatörlüğünün muhafaza edilmesi için sonuna kadar kararlılıkla mücadele edileceği açıklandı. Şangay'da ve bir çok başka şehirde proletarya Mao Zedung'un ölümünden duyulan acıyı kuvvete dönüştürerek saptanan üretim hedeflerini aşacağını açıkladı. Çin'in her yerinde halk milisleri devrimin yolunu aydınlatan Mao Zedung'un Marksist-Leninist öğretisini her zaman rehber edineceklerini bir defa daha vurguladılar.

Arnavutluk Halk Cumhuriyetinde de bir çok fabrikada köy ve şehirde anma toplantıları düzenlendi. Başkan Mao Zedung'un büyük bir Marksist-Leninist olduğu Marx, Engels, ve Stalin'in geleneğini sürdürdüğü tekrarlandı.

Başkan Mao'nun ölümüne sevinenlerin başında gelen Modern Revizyonistler, Mao Zedung'un ölümü üzerine boş yaygaralar koparıyorlar. Onlar şimdi Çin'de de revizyonizmin proletarya diktatörlüğünü yıkacağını sanıyorlar.

Modern Revizyonistlerin bu sahtekar ve iki yüzlü siyasetleri bir kez daha teşhir

De.sa.7'de

İŞÇİLER, EMEKÇİLER! CHP Yöneticilerine Güvenmeyin Onlar Faşizmle Uzlaşıyorlar

CHP Genel Sekreteri Orhan Eyüpoğlu DGM'ler konusunda , partisinin görüşlerini açıklarken şunları söyledi: "DGM'ler Anayasa'da yer almıştır. Anayasa'ya aykırı değildir. Ancak biz, DGM'lerin bu günkü biçimiyle, muhtevasıyla karşıyız." Eyüpoğlu demecine daha sonra, "MC partileri bizim ile anlaşma yoluna gitmelidir, Anayasa'nın emri olan bu kanun da çıkmış olurdu" anlamına gelen sözlerini devam etti.

Eyüpoğlu'nun bu sözleri, genel sekreterliğini yaptığı CHP'nin bu günkü yönetiminin faşizmle uzlaşma siyasetini bir kere daha ve bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. Eyüpoğlu, 12 Mart faşizminin zulmünü unutturmak için ortaya atılan "geçmişe sünger çekme" siyasetini, 12 Mart faşistlerinin yaptığı Anayasa değişikliklerini mutlaka yerine getirilmesi gereken bir emir olarak görecek kadar ileri götürdü. Eyüpoğlu, DGM'lerin bir Anayasa emri olduğunu bu yüzden karşı olmadıklarını söylerken, tam da Demirel faşisti gibi konuşuyor.

Halk, CHP yöneticilerinin karşısına çıkıp onlara şunu sormalıdır: Gevelemeden açıkça şuna cevap verin. Faşistlerin yaptıkları zulme, uyguladıkları teröre karşı mısınız, değil misiniz? 12 Mart faşistlerinin gerçekleştirdiği Anayasa değişikliklerine karşı mısınız, değil misiniz? Bunları yerine getirilmesi gereken bir emir olarak mı görüyorsunuz, yoksa emekçi halkı ezen ve mutlaka kaldırılması gereken baskı araçları olarak mı?

Eyüpoğlu, MC bizimle anlaşabilir ve DGM'nin sivri yanları törpülenerek rahatça kanunlaşabilir diyor. Yani o, halkın mücadelesini ezmek, işçileri, emekçileri ve devrimcileri cezalandırmak için faşist yargı organlarının kurulmasına karşı değildir.

İşte CHP'nin gerçek niteliği de budur: Faşizmle uzlaşma.

İşçiler, emekçiler, devrimci, yurtsever CHP'liler , CHP yöneticilerine güvenmeyin! Onlar tutarlı ve samimi demokratlar değildir. Onlar her zaman faşizmle uzlaşmayı savundular, iki yüzlü davrandılar. Bir yandan halka dönüp "demokrasi" nutukları attılar; diğer yandan halka dönüp "bu kadar sert olmayın, bizimle anlaşın. İsteklerinizi daha yumuşak yollarla gerçekleştirelim" dediler. Hem faşizme karşı olduklarını söylediler, hem de halkın faşist saldırı ve teröre karşı mücadele etmemesini öğütlediler.

Grev karşısında patronların silahı olan lokavtı onlar kanunlaştırdılar.

15-16 Haziran'da işçi sınıfının geri püskürttüğü faşist girişime onlar da oy verdiler. Muhsin Batur gibi 12 Mart generallerini, Hayri Mumcuoğlu gibi halk düşmanı 12 Mart hükümetlerinin bakanlarını başlarına bastılar.

12 Mart faşistlerinden hesap sorulmasına onlar engel oldular. Faşistleri görevleri başında tutan onların kurduğu hükümettir.

Halk, faşistleri ezmek için ileriye atılmak istediğinde, onlar halkın önüne dikildi.

Ve bu gün yine onlar, bir yandan demokrasi koruyucusu olarak "DGM kanununu engelliyeceğiz" diye ortaya atılırken, bir yandan da Anayasa Mahkemesini bile yalanlarcasına DGM Anayasa'ya aykırı değildir" diyorlar.

CHP'nin bu uzlaşmacı yönetiminin "DGM'yi engellemek" için tutarlı bir mücadele vermeyeceği açıktır. Onlara inanmayalım, onlara güvenmeyelim!

SESİNİ ÇIKARMASI GEREKEN KİM?

Ecevit son günlerde CHP İlçe binalarına faşistlerin artan saldırıları karşısında şunları söylüyor: "Ana muhalefet partisinin uğradığı saldırılara hükümetin sessiz kalması utanç vericidir".

Ecevit gerçekleri ters-yüz ederek hem kendini, hem de bütün halkı aldatıyor. CHP binalarına saldıranlar, faşist zorbalardır. Ve onlar bu faşist hükümetin militanlarıdır. Bizzat hükümet ve devlet kuvvetleri tarafından yetiştirilmekte ve desteklenmektedir. Ecevit MC hükümetinin ve devletin tarafsız olduğunu zannediyor. Faşist saldırılara sessiz kaldığı için hükümete hayıflanıyor. Oysa, halka karşı faşist saldırılar bizzat bu hükümet tarafından tezgahlanmıyor mu? Halkın her türlü hak ve özgürlüğüne en alçakça saldıran bizzat MC iktidarı değil midir? Faşist milisler her yerde hükümetin emrindeki polislerle kol kola hareket etmiyor mu?

Halkın gücüne hiç güvenmeyen Ecevit, o kadar büyük bir acz içine düşmüştür ki, faşistlerden kendi kendilerini cezalandırmalarını istemektedir. Kendi utanç verici sessizliğini gözlerden saklamak için hükümetin sessizliğinden söz etmektedir. Ecevit yanılmaktadır. Hükümet sessiz değildir. "Adaletten, hukuktan, barışçı mücadele yollarından ayrılmamaktan"söz eden ve susup oturan sizsiniz!

Ama artık halkın ellerini kavuşturup oturmaya, dayak yemeye, kurşunlanmaya tahammülü kalmadı.

CHP'li kitleler pasifist ve uzlaşmacı yöneticilerinizi dinlemeyin! CHP binalarında, sokaklarda patlatılan dinamitlerin, binaların, dükkanların camını, çerçevesini indiren taşların, grevlerde, direnişlerde, sokaklarda kurulan kahpe tuzaklarda sıkılan mermilerin, vurulan copların sesleri MC iktidarının sesidir.

Asıl sesi çıkmayan sizsiniz! Bu kadar faşist saldırganlıktan sonra hala "adaletten, hukuktan, barışçı mücadele yollarından ayrılmamaktan" söz eden ve susup oturan sizsiniz!

Ama artık halkın ellerini kavuşturup oturmaya, dayak yemeye, kurşunlanmaya tahammülü kalmadı.

CHP'li kitleler pasifist ve uzlaşmacı yöneticilerinizi dinlemeyin! Faşistlere hak ettikleri cevabı vermek için kararlı bir şekilde mücadele edin! Faşistler barışçı yollarla veya lafla değil, ancak şiddetle yola gelirler.

Unutmayalım! Örs olmak istemeyen çekiç olmak zorundadır.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER DİSK YÖNETİCİLERİNE GÜVENMEYİN ONLAR BU DÜZENİN SAVUNUCULARIDIR

DİSK'in revizyonist ve reformist yöneticileri "en büyük demokrasi savaşçıları" oldukları çığlıklarını son günlerde yeniden atmaya başladılar. Gerçekleri henüz göremeyen ve kavrıyamayan pek çok demokrat da onların bu sahtekârlığına kanıyor. DGM'lerin engellenmesi konusunda bütün umutlarını DİSK'e ve CHP'ye bağlamış, bekliyorlar.

Sendika ağalarından oluşan DİSK yönetimi demokrasi uğruna tutarlı bir mücadele verebilir mi?

Bu sorunun doğru cevabını vermek için onların ettikleri laflara değil, yaptıkları işlere bakalım. Onların gerçek yüzleri, 16 Haziran'dan hemen sonra bütün bütün çirkefliğiyle ortaya çıktı. Zoru görünce onların nasıl teslim bayrağını çektiklerini, işçi sınıfına nasıl açıkça ihanet ettiklerini, burjuvaziyle aynı ağzı kullanarak TRT'den işçilere, teslim olmayı nasıl öğütlediklerini unutmadık.

12 Mart faşizmi işçi sınıfını ve halkı acımasızca ezerken, bu alçakların sırf kendi tatlı canlarını kurtarmak için köşelerine nasıl sinip sustuklarını ve hatta zaman zaman faşistleri desteklediklerini unutmadık.

Şimdi bu iki yüzlüler, bu alçaklar "demokrasi koruyu-

De.sa.7'de

«Özgürlükçü Demokrasiyi Korumak» Adı Altında DÜZEN SAVUNUCULUĞU

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, CHP Istanbul İl Kongresine gönderdiği başarı mesajında, "özgürlükçü demokrasimiz şimdi yine bir çetin sınavdan geçiyor. Demokrasiyi sokak zorbalığı ile yıkmaya çalışıyorlar. CHP zorbalığı barışçılığı ile yenecektir" dedi.

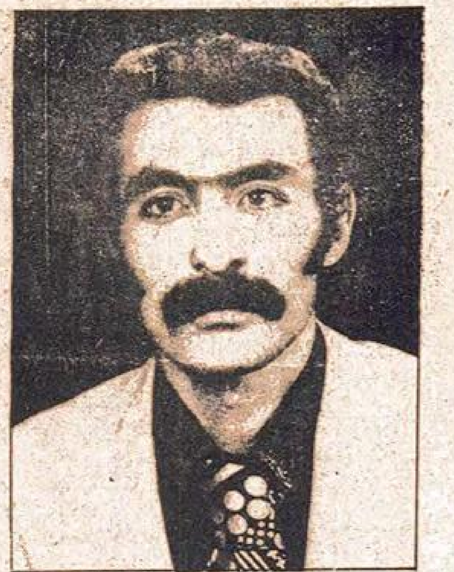
CHP Genel Başkanı sabah akşam yıllardır aynı şeyleri tekrarlıyor. Ülkemizde "özgürlükçü demokrasinin olduğu doğru mudur? Buna verilecek cevap sadece hayırdır. Demokratik devrimin tamamlanmadığı, işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların siyaset sahnesinde serbestçe temsil edilmediği, kendi sınıf çıkarlarını açıkça savunup örgütlenemediği, işçi sınıfının ve halkın demokratik örgütlenme, devrimci düşüncenin propaganda yapma hakkını kısıtlayan, 141-142,173 vb. gibi faşist maddelerin yürürlükte olduğu bir ülkede özgürlükçü demokrasiden söz etmek, sadece iki yüzlülük olmakla kalmaz, aynı zamanda "düzen değişikliği" adı altında asıl savunulanın "düzen savunuculuğu" olduğu bir kere daha kendini gösterir.

Nitekim öyle de olmakta, Ecevit "özgürlükçü demokrasi" adını verdiği düzenin "zorbalıkla yıkılmak istendiğini, CHP tarafından bunun barışçı yollardan yenilgiye uğratılacağını" söylüyor.

Ecevit, fena halde yanılmakta ve herkesi de yanıltmaya çalışmaktadır. Faşist zorbalar düzeni yıkmak için değil; tam tersine bu sömürü, zulüm, işkence düzenini ayakta tutmak için saldırıyorlar.

Bu yüzden işçi sınıfı ve halkın görevi, "zorbalığa karşı bu düzeni korumak" değil, zorbalığın ta kendisi demek olan bu düzenin yerine işçi-köylü iktidarını kurmaktır. Faşist baskıların, terörün, zulmün önü ancak böyle alınabilir. Ama işçi sınıfı ve halk, var olan özgürlüklerin korunması ve yeni demokratik ve siyasal hakların kazanılması için mücadeleyi de asla ihmal etmemelidir. Ne var ki, Ecevit'in sözünü ettiği bu değildir. O, sadece var olan düzenin korunmasından söz ediyor. Ecevit'in "özgürlükçü demokrasi" dediği şeye Demirel "hürriyetçi demokrasi" adını veriyor. Ve "hürriyetçi parlamenter rejimi her türlü yıkıcı faaliyete karşı korumayı" kendisine en temel görev olarak kabul ediyor. Demokrasi aşığı Ecevit'in söylediklerinin Demirel'inkinden temelde ne farkı var?

VAN'DA M.EMİN ECE'NİN CENAZESİNE POLİS SALDIRDI

ADMMA Öğrencileri arkadaşları Mehmet Emin ECE'nin öldürülüşünü şöyle anlatıyorlar:

"6 Eylül sabahı okula giden gündüzcü öğrencilere göstermelik bir saldırı düzenlenerek polisle karşı karşıya getirmeye çalıştılar. 21 yaka numaralı toplum polisi komiseri de çeşitli küfür ve hakaretlerle bizleri provakasyona getirmeye çalıştı. Öğrencilerin kararlı ve disiplinli tutumu bu çabaları boşa çıkardı.

Akşam öğrencileri okula gittiğinde faşistler polisle işbirliği halinde öğrencilere saldırdılar. Bazı arkadaşlar, dersanelerinin kapı kolları sökülerek içerde hapsedildi ; bazı dersanelerde faşist-polis işbirliği halinde arkadaşlar dövüldü, pencerelerden sarkıtılarak atmakla tehdit edildiler. Bu saldırının da başında 21 yaka numaralı polis vardı.

Arkadaşlar bu saldırıları defettikten sonra okuldan çıkmış ve evlerine dağılmak üzere Kızılay yönüne yürümeye başlamışlardır. Maltepe Cami önüne gelindiğinde, cami avlusunda tuzak kuran faşist katiller, önce taş sonra silahla saldırdılar. Bu saldırılarda 3 arkadaş yaralandı. Bunlardan Mehmet Emin Ece kafasından aldığı kurşun yarasından kurtulamayarak hastanede ölmüş, Fuat Kırıcı ağır yaralanmış ve Hüseyin Taka bacağından yaralanmıştır.

Katillerin başında Ali Dişli (o gün beyaz gömlekliydi) isminde beklemeli ADMMA öğrencisi olan bir faşist köpek vardı. Diğerleri Akif Özer (ADMMA) Salih Gökçe (ADMMA), Ertuğrul Keskin (Sahte şebekeyle bizim okula da giriyor. Turizm Ticaret Yüksek Okulundan), Celil Hakan (ADMMA), Soner (soyadı bilinmiyor) adlı faşistlerdir.

M.EMİN ECE'NİN VAN'DAKİ CENAZE TÖRENİ FAŞİST VALİ, BELEDİYE REİSİ VE GERİCİLERİN PLANLI SALDIRISIYLA ENGELLENDİ. VAN'DA TERÖR SÜRDÜRÜLMEYE ÇALIŞILIYOR.

Ankara'dan Van'a bir konvoyla gelen M.Emin Ece'nin cenazesini karşılamaya gelenler, önceden planlanan ve hazırlığı yapılan bir saldırıyla karşılaşmışlardır. Saldırının planlı olduğu, Van Emniyet Müdürünün Devrimci Yüksek Öğrenim Derneği yöneticilerine söylediği şu cümlelerden çok iyi anlaşılmaktadır. Emniyet Müdürü: "elimizde cenaze törenini kesin engelleme emri var. Bu cenazeyi normal insanlar gömecektir". demiştir. Dernek yetkilisinin "Biz anormal insanlar mıyız?" sorusuna ise, "eğer siz katılırsanız, en az 10 kişi öldürülebilir" cevabını vermiştir

Bu arada Van müftüsü de camide verdiği vaazda, "bir komünist öldürenin cennete gideceği" şeklinde konuşarak halkı kışkırtmaya çalışmıştır

Devrimcilerin, cenaze töreninden bile korkan faşist MC iktidarı ve onun Van'daki temsilcileri, tören başladığı sırada kalabalık halk kitlesine saldırmıştır. Polis pek çok kişiyi yaralamış, 300 kişiyi gözaltına almış; Jandarma şehre giriş çıkışı kesmiştir. Van'da terör sürdürülmek istenmektedir. Cenaze ise çatışma sırasında jandarma tarafından kaçırılmıştır.

Van'da sürdürülmek istenen terör son bulmalıdır. Halk faşist MC'nin ve uşaklarının gençleri katletmesinin, onlara sahip çıkan halka zulmetmesinin hesabını soracaktır.

HALKIMIZ BU FAŞİST İDARECİYİ İYİ TANIYIN

ADMMA öğrencileri olarak 31 Ağustos'da okul müdürü ORHAN ALSAÇ, Müdür Yardımcıları LEYLA BAYDAR-AHMET TERALI ile görüştük. Okul yönetiminden şunları talep ettik:

De.sa.7'de

Faşist baskılar ADMMA öğrencilerini yıldıramayacaktır.

Proletarya Diktatörlüğü Altında da Devrim Sürer

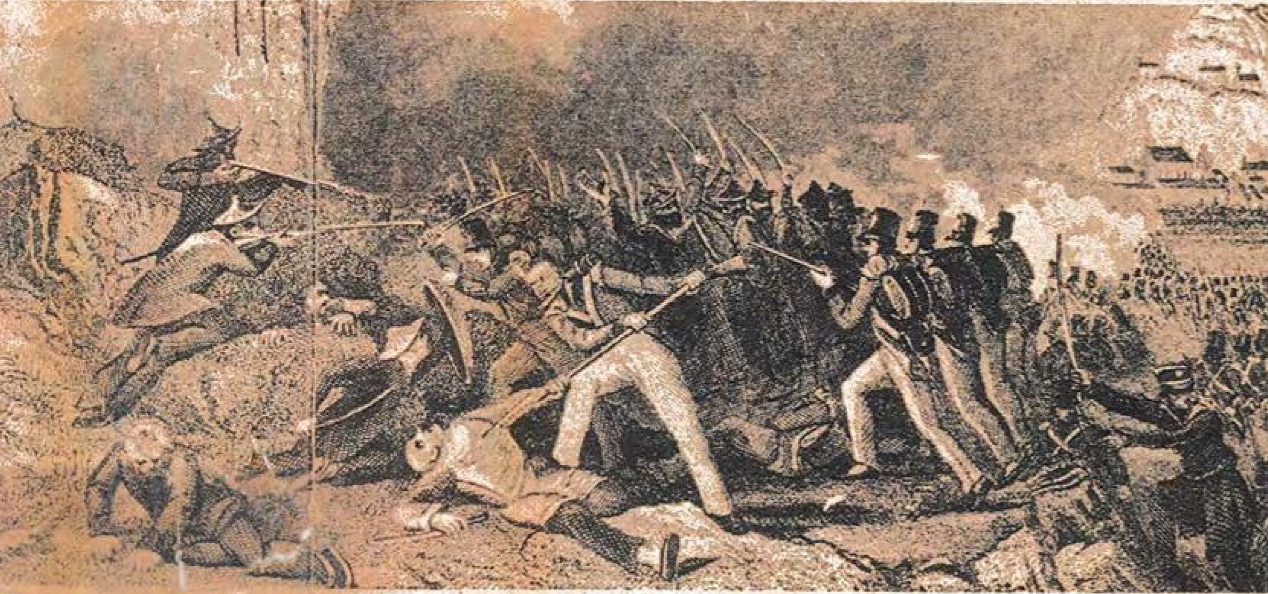
ÇİN DEVRİMİ DÜNYA DEVRİMİNİN PARÇASIDIR -I-

Büyük önder, dünya proletaryasının en büyük öğretmenlerinden Başkan Mao Zedung öldü.

Şimdi bütün dünyanın gözleri Sosyalist Çin üzerindedir. Dünya halklarının ve işçi sınıfının büyük yüreğini, acıyla dolduran Mao Zedung'un ölümü, burjuvaziyi, bütün gericiliği ve modern revizyonistleri çok sevindirdi.

Bu bir avuçluk halk düşmanları azgınca saldırılarını sürdürüyor. Çin'e, Çin Komünist Partisine ve Başkan Mao Zedung'a bu gün daha da hırsla saldırıyorlar.

Onların Başkan Mao'ya, Çin Komünist Partisine ve Çin halkına duydukları nefret, burjuvazinin, revizyonizmin ve her türlü gericiliğin proletaryaya karşı duydukları nefretin ta kendisidir.

İngiliz sömürgecileri Çin'i yağmalayabilmek için 1840-1842 yılında Çin halkını vahşice katletti.

Emperyalistler ve diğer gericilir, Çin Komünist partisini ve Başkan Mao'nun Marksist Leninist çizgisini daima çeşit çeşit metod ve yollarla etkilemeye soysuzlaştırmaya, ve "yıpratma"ya çalıştı ve çalışmaktadır. Bütün gericiler ve emperyalistler Başkan Mao'nun ölümü vesilesiyle bu saldırıyı daha da şiddetlendirdiler, çünkü onlar şöyle düşünmektedir: Madem ki Sovyetler Birliği'nde "barışçı evrim" olabildi, öyleyse Çin'deki proletarya diktatörlüğü de aynı yolla devrilemez mi? Ama Çin'de sosyalizm ve onun tek devlet biçimi olan proletarya diktatörlüğü halk, işçi sınıfı ve milyonlarca parti kadrosu tarafından sağlam bir biçimde savunulmaktadır. Çünkü, Çin'de proletarya diktatörlüğü altında da devrim devam ettirilmiş, sınıf mücadelesi sürdürülmüştür.

Çin devrimini kavramak, Çin de proletarya diktatörlüğünün durumunu bilmek, Başkan Mao'nun Marksist Leninist Çizgisini bilmek, burjuvaziye ve modern revizyonizme karşı başarıyla mücadele etmek isteyen bütün devrimcilerin görevidir.

Önce Çin Devriminin ve Çin deki ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin şanlı geçmişlerine bakalım, sonra da bu temeller üzerinde yükselmiş olan proletarya diktatörlüğünün bu günkü durumuna. O zaman revizyonist ve emperyalist yalanları daha da kararlılıkla paramparça edebiliriz.

ÇİN'DE DEVRİM FIRTINALARI BAŞLARKEN

Avrupa'lı sömürgeciler, ağızları "kültür ve medeniyet" ulaştırmak gibi laflarla, gemileri silahlar ve askerlerle dolu olarak 17 yüzyılda Çin'i ve Çin halkını talan etmeye başladılar.

Sömürgeciler, kapitalist üretim ilişkilerini Çin'e soktular ve bu ileri atılmış adım Çin'i ta temellerinden sarstı. Orada yüzyıllardır devam etmekte olan merkezi feodal sistemi etkiledi. Fakat, beri taraftan, bu kapitalist talancılar, Çinlileri "alçak insan", "barbar" olarak gördüklerinden, ve sömürüden başka hiçbir dil bilmedikleri için Çin halkını kıyasıya ezmeye ve iliklerine kadar soymaya giriştiler

Kapitalist sömürgecilik de gitgide daha zalimleşiyordu.. Bu 19. yüzyılla birlikte iyice azgınlaştı.

Sömürgeciler Çin'i öldüresiye soymak niyetindeydi. Bu "nedeni" katil ve zorbalar, Çin halkını afyona alıştırdı, ve bu zehiri halka satarak servet yığmaya başladı. Çin, dünyanın en büyük afyon pazarı haline geldi.

Milyonlarca emekçi kurtuluşu afyonda arıyor ve bu uyuşturucunun kölesi haline geliyordu. Yemek, içmek bir tarafa bırakılmıştı. Afyon her türlü ahlaksızlığı ve yozluğu beraberinde getirdi.

1839'da Pekin Hükümeti, afyon itkal edilmesini yasakladı. Bazı afyon depoları yakıldı. Ama sömürgeciler, başta "medeni" İngilizler için önemli olan kâr ve paraydı.

Onlar afyonun yasaklanmasına çok kızdılar. "Nasıl olur, bizim ticaret hakkımızı, aşağılık Çin'liler nasıl yasaklayabilir? Nasıl kısıtlayabilir?" diyerek Çin'e saldırdılar. İngilizler hemen Kanton şehrini bombaladılar (1841). İngilizler Şangay'ı işgal ettiler ve Nankin şehrine doğru ilerlediler.

1842'de Çin yenik düştü ve anlaşma yapıldı. Bu anlaşma sömürgecilerin Çin'de afyon satma haklarını koruyordu; beş Çin limanının İngiliz ticaretine açık tutulmasını ve Hong Kong'un da İngiltere'ye verilmesini sağlıyordu.

Afyon savaşı denilen bu savaşla, Çin feodal toplumdan yarı-feodal, yarı-sömürge topluma dönüştü.

Avrupalı sömürgeciler ve kısa bir süre sonra da Japon sömürgeciler ülke içindeki kompradorları ve toprak ağalarını kullanıp ülkenin en uzak köşesine kadar her köşeyi sömürdüler.

Çin halkı yoksulluk ve açlıkla pençeleşiyor, zulümlerin en kahırlısını çekiyordu.

KÖYLER

"Köyler cerahatli yaralar gibiydiler. Çocukların çoğu uyuz yüzünden saçlarını kaybetmişlerdi. Diğerlerinin saçları, kafalarında çalılıklar gibi duruyor içinde bitler yaşıyordu. Eğer bir köylünün kış için giyecek parampare bir elbisesi varsa, o mutlu sayılırdı. Havalar soğuduğu zaman bu elbiseyi giyer ve ancak sıcaklar başladığı zaman çıkartırdı. Yazın ve sonbaharda sadece yamalardan ibaret, havı dökülmüş bir kısa pamuklu pantolondan başka bir şey giymezdi.

"Piring ve sebze, ...

De.sa.7'de

Emperyalistler Çin'e defalarca silahla saldırarak Çinlilerin kanını döktüler.

Halk ağır zulüm ve baskı altındaydı.

Çin Halk Cumhuriyeti Büyük Elçiliğine Ankara

Çin proletaryası ve dünya proletaryasının yüce önderi,

Çin halkının başkanı ve bütün dünya halklarının büyük dostu Mao Zedung yoldaşın ölümünden dolayı Çin halkı ve Çin proletaryası ve şanlı büyük Çin Komünist Partisi'nin derin acısını yürekten paylaşırız.

Ulu önderimiz ve büyük öğretmenimiz Mao Zedung yoldaşın anısına ant içeriz ki;

Komünist toplumu yaratma yüce davası uğrunda Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşın gösterdikleri dünya proletaryasının doğru yolunda, her alanda burjuvaziye karşı mücadele etmeye, iki çizgi arasındaki mücadeleyi esas alarak revizyonizme ve modern revizyonizme, troçkizme, reformizme, küçük burjuva ihtilalciliğine ve her türlü sağ ve "sol" sapmaya karşı uzlaşmaz mücadele yürütmeye,

Dünya proletaryasının hain ve dönek Lin Biao gibilerinin yoldaş Mao Zedung'un adını kullanarak kendi revizyonist-troçkist fikirlerini marksist-leninist ...

Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung fikirleri!

Yaşasın şanlı büyük ve doğru Çin Komünist Partisi!

THKO ve THKP-C DAVALARINDAN YARGILANAN 26 SİYASİ HÜKÜMLÜ VE TUTUKLU

Çin Halk Cumhuriyeti Büyük Elçiliğine Ankara

Çin Komünist Partisi'nin ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu, Çin halkının büyük evladı, bütün dünya işçilerinin ve ezilen halk ve ulusların emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelesinin önderi, bu mücadelede işçi sınıfının en büyük silahı olan marksizm-leninizmin modern revizyonizme ve her türden gerici ideolojiye karşı yılmaz savunucusu, büyük öğretmen Mao Zedung'un ölümünden duyduğumuz derin üzüntüyü Çin halkına ve Çin Komünist Partisi'ne ulaştırmanızı dileriz.

Ezilen halk ve ulusların, dünya proletaryasının önderliğinde emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her ülkedeki hakim sınıflara karşı mücadelelerinin Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao tarafından çizilen ışıklı yoldan ilerleyerek mutlaka zafere ulaşacağına ve dünya işçileri ve ezilen halkları için aydınlık bir geleceği mutlaka kuracağına olan kesin inancımızı bildiririz.

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ

Emperyalizm Çağında Burjuva Demokratik Devrim Yeni Tipte Bir Demokratik Devrimdir

Bütün toplumların, nihai kurtuluşa giden yolda, sınıfsız toplumun kuruluşuna kadar, zorunlu olarak geçmeleri gereken belli aşamalar vardır. Hiç bir toplum, toplumsal gelişmenin bu zorunlu duraklarından birini atlayarak, ona yan çizerek, onu yaşamadan bir sonraki aşamaya geçemez. Örneğin hiç bir zaman efodal toplum düzeninden doğrudan doğruya sosyalist toplum düzenine geçilmez. Çünkü toplumsal gelişmenin kanunları insan iradesinden insanların istek ve arzularından bağımsız olarak işlerler. Hiç bir toplumsal düzen bağrındaki sınıf çelişkilerini geliştirebileceği en son noktaya kadar geliştirmeden, üretim ilişkileri üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel teşkil etmeye başlamadan yıkılmaz.

Demokratik devrim burjuva karakterde bir devrimdir.. Kapitalizmin gelişebilmesinin önündeki feodal engelleri temizleyen, kapitalizmin özgürce ve daha hızlı gelişmesinin şartlarını yaratan bir devrimdir. Demokratik devrim burjuvazinin çıkarlarına uygun olduğu kadar proletayanın da çıkarınadır. Demokratik devrim proletaryanın ihtilalci insiyatifini geliştirir. Kırsal kesimde feodalitenin gerici baskısını ve etkinliğini parçalamak suretiyle hem sosyalizmin önündeki gerici engelleri ortadan kaldırır, hem de proletaryanın temel müttefiki köylülükle olan ittifak bağlarını perçinler. Toplum düzenini demokratikleştirerek devrimci düşüncenin geniş kitlelere ulaştırılabilmesinin ve proletaryanın bağımsız örgütlenme çalışmalarının önündeki gerici engelleri ortadan kaldırır.

EMPERYALİZM, İŞBİRLİKÇİ BURJUVAZİ VE FEODALİZM KALINTISI SINIFLAR (TOPRAK AĞALARI, TEFECİ TÜCCARLAR) DEVRİMİN TEMEL DÜŞMANLARIDIR

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde burjuva demokratik devrimler iki temel görevi başarmak zorundadırlar. Ülkenin emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından yağma ve sömürülmesine son vermek, feodalizmi tasfiye etmek.

Emperyalizm döneminde burjuvazi artık devrimci barutunu tüketmiş, gericileşmiştir. Tekel durumunu korumak, sömürü düzenini devam ettirebilmek, kendisini yok edecek olan proleter ihtilalin zaferini önliyebilmek için baskı ve zulmünü arttırmıştır. Kapitalizmin serbest rekabetçi döneminde ihtiyaç duyduğu burjuva demokrasisi artık kendisi için boğucu olmaktadır.

Emperyalist burjuvazi tahakkümü altına aldığı sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde de gericiliğin, baskı ve zulmün baş destekçisidir. Bu ülkelere sermaye ihracının yanı sıra kendi gerici ideolojisini ve kültürünü hakim kılmaya çalışır. Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde işbirlikçi burjuvazi emperyalizme olan bağımlılığından ötürü cılızdır. Esas olarak onun tarafından yaratılmıştır; onsuz yapamaz. Bu ülkelerde Demokratik devrim tamamlanmadığından feodalizm tasfiye edilmemiştir. Emperyalizm işbirlikçisi burjuvazi, bağımlı ve güçsüz yapısı nedeniyle sömürü ve zulüm düzenini devam ettirebilmek için feodal kalıntılarla elele vermektedir. Bu nedenle emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi, ve feodalizm kalıntısı sınıftan (toprak ağaları, tefeci tüccarlar) demokratik devrimin temel düşmanıdırlar

Demokratik devrimin başarması gereken iki temel görev onun iki yönünü gösterir. Emperyalist sömürü ve zulme son verip ülkenin bağımsızlığının kazanılması devrimin ulusal yönünü, feodalizmi tasfiye edip demokratik bir toplumsal düzen kurma görevi ise demokratik yanını gösterir. Yalnız bu iki yan birbirinden kopuk, birbiriyle ilişkisiz değildir. tersine iç içe geçmişlerdir. Emperyalist egemenlik parçalanmadıkça işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının hakimiyetine son verilemez. Çünkü sırtlarını emperyalizme dayamışlardır. Emperyalizm ülkedeki gericiliğin baş destekçisidir. Feodalizm tasfiye edilmezse devrim başarıya ulaşamaz. Çünkü devrimin ana gücü olan köylülüğü devrim yolunda seferber edebilmek toprak sorununun çözümüne bağlıdır. Toprak sorununun devrimci çözümü ise feodalizmin tasfiyesine bağlıdır. Bu bakımdan devrimin ulusal ve demokratik yanları birbirinin içine geçmiştir.

Emperyalist sömürü ve baskının yanı sıra feodal gericiliğin tasfiye edilemediği demokratik devrimini tamamlamamış sömürge ve yarı sömürge ülkelerde milli mesele de çözülememiştir. Ülke halkının tümü emperyalist boyunduruk ve feodal zulüm altındayken ülke içindeki bazı milletler bir de yoğun bir milli baskıya maruz kalırlar, zorla eritilmeye çalışırlar. Ülke içindeki uluslardan bir tanesi hakim ve ezen ulus, diğerleri ezilen ulus durumundadır. Emperyalist boyunduruğu kurmayı ve feodalizmi tasfiye etmeyi amaçlıyan demokratik devrim, aynı zamanda ülke içindeki ezilen ulusların bu durumuna son vermeyi ulusal imtiyazları ortadan kaldırmayı da hedefler. "Ulusların Kaderlerini tayin hakkı, isterse ayrı bir devlet kurma hakkı ve ulusların ve dillerin tam hak eşitliği" demokratik devrim programının en temel maddelerinden biridir.

Demokratik devrimini tamamlayamamış sömürge ve yarısömürge ülkelerde emperyalist sermaye ihracı emperyalistlere bağımlı bir kapitalizm geliştirir. Ama öte yandan, milli kapitalizmin gelişmesinin önüne set çeker. Kapitalizmin toplumun kendi iç dinamiğinin sonucu feodal üretim ilişkileri ile üretici güçlerin gelişmesi arasındaki uzlaşmaz çelişkinin demokratik devrim yöntemiyle çözülmesiyle hakim üretim biçimi haline gelmeyişi feodalizmin tasfiye edilememesi sonucunu doğurur. Bu durum milli burjuvazinin gelişmesini köstekleyen etkenlerden biridir. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin milli burjuvazilerinin artık ne demokratik devrime önderlik edebilecek gücü vardır, ne de devrimde sonuna kadar gitmeye niyeti vardır. İçinde bulunduğu ekonomik şartlardan dolayı emperyalizm, işbirlikçileri ve toprak ağalarıyla arasında çelişki vardır. Bu çelişki nedeniyle belli dönemlerde devrimci cephe içinde yer alır. Ama ekonomik ve siyasi güçsüzlüğünden ötürü emperyalizmden tamamen kopmaya da gönüllü değildir. Amacı sömürünün tamamen ortadan kaldırılması değil, kendi çıkarlarına uygun biçimde sürdürülmesidir. Bu nedenle demokratik devrimin kesintisiz olamez. Zaman zaman karşı devrim saflarında yer alır. Teslimiyetçi ve uzlaşmacı sınıf karakterinden ötürü devrimci birleşik cephenin en kaypak unsurudur. Bu sınıf, emperyalizm ve feodalizme tavır aldığı sürece onunla ittifak edilmeli, onlara teslim olduğu sürece savaşılmalıdır

MAO ZEDUNG'UN YENİ DEMOKRATİK DEVRİM TEZİ LENİNİST DEMOKRATİK DEVRİM TEZİNE UYGUNDUR

Emperyalizm çağında milli burjuvazi demokratik devrime önderlik edemez. Sosyalizmin zaferine giden yolda bağımsız ve demokratik bir toplumu kurabilmek için şart olan ekonomik ve siyasi dönüşümlerin gerçekleşebilmesi ancak demokratik devrime proletaryanın önderlik etmesine bağlıdır. Lenin'in 1905 devrimi arifesinde yazdığı iki taktik broşüründe ortaya koyduğu gibi, demokratik devrimde önderlik görevi proletaryanın omuzlarındadır. Mao Zedung'un Yeni Demokratik Devrim tezi ise, Leninist tezin günümüzde sömirve ve yarı-sömürge ülkelerde uygulanmasıdır.

"Sömürge ve yarı-sömürge bir ülkede böyle bir devrim toplumsal özelliği yönünden birinci aşaması ve birinci adımı sırasında esas olarak burjuva-demokratik olmasına rağmen ve objektif görevi kapitalizmin gelişmesi için yolu açmak olmasına rağmen artık burjuvazinin öncülüğünde, burjuva diktatörlüğü altında bir kapitalist toplum kurmak amacıyla yönetilen eski tip bir devrim değildir.. Proletaryanın öncülüğünde, ilk aşamada yeni demokratik bir toplum ve bütün devrimci sınıfların ortak diktatörlüğü altında yönetilen bir devlet kurmak amacıyla yürütülen yeni tipte bir devrimdir. Böylece bu devrim, sosyalizmin gelişmesi için daha geniş bir yol açılması amacına hizmet eder." (Mao Zedung, Yeni Demokrasi Üzerine)

PROLETARYA ÖNDERLİĞİNDE DEVRİMCİ BİRLEŞİK CEPHE

Yeni tipte demokratik devrimin öncüsü proletaryadır Çünkü proletarya toplumun diğer sınıflarından daha fazla emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının zulmü altında ezilmektedir. Proletaryanın zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi yoktur. Ama demokratik devrimin önünde açacağı yolun sonunda kazanacağı bir dünya vardır. Gerek ekonomide rolü gerekse sınıfsal nitelikleri bakımından devrime katılan sınıfların en devrimcisi olan proletaryanın önderliği devrimin zaferinin teminatıdır.

Bütün üstün niteliklerine rağmen proletarya devrimi, tek başına başaramaz. Proletarya devrimi zafere ulaştırmak için başta köylülük olmak üzere şehir küçük burjuvazisini ve aydınları bayrağı altında toplayabilmeli, devrimde yeri olabilecek bütün sınıf ve tabakalarla devrim sürecinin değişen şartlarına uygun olarak, devrimci insiyatifini, örgütsel bağımsızlığını ve örgütlenme özgürlüğünü titizlikle korumak koşuluyla, devrimci birleşik bir cephe kurmak zorundadır.

Yoksul ve orta köylülük demokratik devrimde proletaryanın sağlam müttefikidirler. Köylülük devrimin ana gücüdür. Demokratik devrim özünde toprak devrimidir. Yeni demokrasinin tarım siyaseti toprak ağalarının topraklarına el koyarak topraksız ve az topraklı köylülere dağıtmaktır. Köylünün ihtiyacı olan tohumluk, gübre, tarım ilacı ve zirai aletler devlet tarafından "işçilere ve köylülere yardım siyaseti"nin gereği olarak sağlanırlar. Demokratik devrim kırsal kesimde feodal sömürü ve zulüm boyunduruğunu kırıp köylülüğün toprak ve özgürlük talebini karşıladığı için geniş köylü kitlelerinin desteğini kazanır.

Esnaf, sanatkar ve diğer serbest meslek sahipleri, aydınlar demokratik devrim cephesinde proletaryanın güvenilir müttefikleridir.

Milli burjuvazi ise demokratik devrimde belli zamanlarda, belli dereceye kadar devrimin saflarında yer alır Emperyalizm ve feodalizmle olan çelişkisi onun devrimci yanını oluşturur. Burjuva sınıf karakterinden ötürü teslimiyetçi ve uzlaşmacıdır. Sömürünün devamından yana olduğundan karşı-devrimci ittifakların safında yer alır. Bu nedenle devrimci proletarya milli burjuvazinin bu ikili karakterine karşı ihtiyatlı bir siyaset yürütür. Ne devrimci yanını görmezlikten gelerek onunla ittifakı red deder, ne de karşı-devrimci yanıyla mücadelede uyanık ve kararlı bir mücadeleyi ihmal eder.

YENİ DEMOKRATİK DEVRİM PROLETER SOSYALİST DEVRİM DEĞİLDİR

Yeni demokratik devrim proletaryanın önderliğinde gerçekleşmesine rağmen sosyalist devrim değil burjuva demokratik nitelikte bir devrimdir. Kapitalist üretim ilişkileri ve özel mülkiyeti tamamen ortadan kaldırmaz. Ama eski tip devrimlerden ayrılan en temel özelliği de burjuva diktatörlüğü altında kapitalizmin engel tanımadan, alabildiğine geliştiği bir kapitalist düzen de kurmaz. Topraksız ve az topraklı köylüye toprak dağıtmak, tarım araç ve gereçlerini ucuz fiyatlarla devlet eliyle sağlamak, esnafı, sanatkar ve diğer serbest meslek sahiplerine kredi, makina, araç ve gereç yardımında bulunmak gibi uygulamalar kapitalizmin gelişmesine yol açar. Ama bu gelişme kontrolsüz ve gelişi güzel bir gelişme değildir. Proletaryanın öncülüğündeki demokratik devletin kontrolü altında, ülke ekonomisinin güçlenmesi ve sosyalist ekonominin inşasını kolaylaştıracak yönde teşvik edilen bir gelişmedir. Ayrıca ekonomik yapı tamamen kapitalist nitelik göstermez. Bankalar, dış ticaret, hammadde kaynaklarının işletilmesi, ağır sanayi kuruluşları gibi ekonominin kilit sektörlerinde demokratik devlete ait sosyalist nitelikte işletmeler kurulur. Toplumun malı olan sosyalist tarım işletmelerinin yanında sosyalist kooperatifleşme teşvik edilir. "Proletaryanın öncülüğündeki, yeni demokratik Cumhuriyette devlet işletmeleri sosyalist karakterde olup, bütün milli ekonominin öncü gücünü meydana getireceklerdir. Fakat cumhuriyet, genellikle ne kapitalist özel mülkiyete el koyacak, ne de "halkın yaşantısına hükmetmek" durumunda olmayan kapitalist üretimi yasaklayacaktır." (Mao Zedung, Yeni Demokrasi Üzerine)" Böylece yeni tür demokratik devrim bir yandan kapitalizmin yolunu açarken, öte yandan sosyalizmin ön şartlarını yaratır." (Mao Zedung, Yeni Demokrasi Üzerine).

YENİ DEMOKRATİK DEVRİM DÜNYA SOSYALİST DEVRİMİNİN BİR PARÇASIDIR.

Yeni demokratik devrimin zaferi eskisi gibi kapitatalist dünyayı güçlendirmez, kapitalist düzenin yaygınlaşması sonucunu doğurmaz. Tam tersine emperyalist zincirin bir halkasının daha kopması, emperyalist cephede bir gedik daha açılması demektir. Emperyalist zincirin zayıf olduğu her ülkede sosyalizmin zaferinin mümkün olduğu çağımızda; sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde devrimin zaferi emperyalizmi zayıflatmakta, onu biraz daha köşeye sıkıştırmaktadır. Ülkelerin bağımsızlık, milletlerin özgürlük, halkların devrim mücadelesinin ileriye doğru attığı her adım dünya sosyalist devrimine hizmet etmekte, Çin Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ve diğer sosyalist ülkelerin, emperyalist ülkelerin proletaryasının ve ezilen uluslarla, halkların desteğini kazanmaktadır. "Devrime ezilen milletin hangi sınıfları partileri ve bireyleri katılırsa katılsın, meselenin bilincinde olsun veya olmasınlar, emperyalizme karşı olduktan sonra devrimleri, proleter-sosyalist dünya devriminin bir parçası olur, kendileri de müttefikleri olurlar." (Mao Zedung, Yeni Demokrasi Üzerine)

YENİ DEMOKRASİNİN DEVLET VE HÜKÜMET SİSTEMİ

Yeni Demokratik devrimin, devlet şekli yeni-demokratik cumhuriyettir. Devrimci birleşik cephe içinde yer alan bütün sınıfların anti-emperyalist, anti-feodal demokratik diktatörlüğüdür. "...Hiç şüphesiz proletarya, köylülük, aydınlar ve küçük burjuvazinin diğer bölümleri Çin'in kaderini tayin edecek temel kuvvetleri meydana getirirler. Bazıları şu anda uyanmış, diğerleri de uyanmakta olan bu sınıflar tabii olarak, öncü güç proletarya olmak üzere Demokratik Çin Cumhuriyeti'nin devlet ve hükümet organlarının temel unsurları olacaklardır. Şu anda kurmak istediğimiz Demokratik Çin Cumhuriyeti proletaryanın öncülüğünde, bütün halkın anti-emperyalist ve anti feodal birleşik diktatörlüğü altındaki bir demokratik Cumhuriyet, ..., yeni-demokratik bir Cumhuriyet olmalıdır". (Mao Zedung, Yeni Demokrasi Üzerine)

Yeni-demokratik Cumhuriyet, Avrupa ve Amerika'da var olan, burjuvazinin sınıf diktatörlüğünün bir biçimi olan kapitalist cumhuriyetlerden farklıdır. Kapitalist ülkelerin tam tersine yeni-demokratik cumhuriyet nüfusun büyük çoğunluğunu meydana getiren halk kitleleri için tam anlamıyla demokrasiyi gerçekleştirir. Bir avuç karşı-devrimci ve hain üzerinde diktatörlük uygular. Fakat sosyalist devlet şekli olan proletarya diktatörlüğünden de farklıdır. "Bu şekil belli bir tarihi devreye uyar. Bu sebepten geçicidir ve kenara atamayacağımız gerekli bir şekildir." (Mao Zedung, aynı eser)

Yeni demokrasinin hükümet sistemi de devlet sistemine uygundur. Devrime katılan bütün sınıfların temsili esasına dayanır. Toplumsal hayatın halk için gerçek anlamda demokratikleştirilmesinin tabii sonucu olarak sınıf, cinsiyet, inanç, mülkiyet ve kültür farklılıklarına bakılmaksızın gerçekten genel ve eşit oy hakkına dayanan bir sistem uygular. Ancak böylelikle halkın iradesi gerçek anlamda ve her türden baskı ve bağımlılıktan kurtulmuş olarak gerçekleşebilir.

Faşist DGM'ler HALKIN KURTULUŞU'nu Yargılayamaz

İZMİRLİ DEVRİMCİLER 9 EYLÜL GÜNÜNÜ FAŞİSTLERE TERKETMEDİLER

9 Eylül'de İzmir'in kurtuluş günü için yapılan kutlama törenleri, halktan onbinlerce kişinin katıldığı büyük bir gündü. Onbinlerce insan, 55 sene önce emperyalist işgalcilerin ve onların kuklası olarak kullanılan Yunan ordusunun, ülkemizden uzun süren, dişe diş mücadeleler sonucunda atılmasını kutlamak üzere toplanmıştı.

Faşistler, 9 Eylül'ün halk için ifade ettiği derin anlamı istismar etmek için her şeyi yapıyorlardı. Devrimcilerin törene katılmalarını ve halkla kaynaşmalarını engellemek için, törenin başlayacağı yerde pusuya yatmışlardı. Amaçları devrimcilere saldırmak, kargaşalık çıkarmak ve töreni sabote etmekti.

Biz İzmirli devrimciler ise önceden hazırlıksız; törene katılıp katılmama veya nasıl katılmak gerektiği konusunda kararsız davrandığımız için geç kaldık. Aynı zamanda devrimcilerin pek çoğu, sürekli olarak saldırıya uğrayan ve faşistlerin düşürerek bir faşist yuvası haline getirmek istedikleri Bornova yurtlarını savunmak amacıyla gelmiyordu. Faşistlerin törenlerden birkaç gün önce yaptıkları, fakat bozguna uğradıkları stenli saldırıdan sonra çevre illerden adam toplayarak yeniden saldırma ihtimalleri kuvvetliydi. Bu yüzden arkadaşların pek çoğu yurtları savunmak için yürüyüşe gelemiyeceklerdi. Törenlere katılmanın çok önemli olduğunu bildiğimiz halde, yurtların savunulması bizim için çok daha önemli bir görevdi. Bu nedenle yürüyüşe katılacak devrimcilerin sayısı oldukça azalmıştı.

Buna rağmen 8 Eylül günü,, yürüyüşe CHP konvoyundan katılmak için CHP'lilere gittik Fakat CHP'liler Genel Merkezden emir aldıklarını söyleyerek bizim kendileriyle birlikte yürüyemeyeceğimizi söylediler. Onlar açıkça da söyledikleri gibi, biz devrimcilerin Kıbrıs ve Milli Mesele ile ilgili slogan ve pankartlarımıza karşı çıkıyorlardı.. Biz görüşlerimizden taviz vermedik. Fakat ayrı bir konvoy oluşturmamız, hem devrimcilerin yukarda saydığımız nedenlerden dolayı dağınık olmasından, hem de derneğimizin adı altında yürümemizin bu zamana kadar belirlenememiş olmasından mümkün değildi.

Tören başladığı zaman devrimciler olarak yürüyüşe geçen halk konvoyuna katılmamıştık.

Fakat faşistlerin demagojik sloganlarını duyunca, az olan sayımıza rağmen yürüyüşe ortasında katılmaya karar verdik. Gültepe Belediyesi konvoyuna müracaat ettik ve katıldık.

Yürüyüş boyunca "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Milletler Özgür, Halklar Birlik olmalı", "Doğuda Milli Zulme Son", "İşgale Nihayet, Kıbrıs'a Hürriyet", "Ege'de Savaşa Hayır", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Kürdara Azadi", "işçi-köylü El-ele Demokratik Devrimde", "İşçiler Sendika Yönetimine" "İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet" sloganları attık. CHP'liler Ege ile ilgili slogan atılmamasını uyardılar... Fakat buna rağmen, "Ege'de Savaşa Hayır" sloganı Gültepe Belediyesi İşçileri tarafından da benimsendi ve sık sık atıldı. Yürüyüş boyunca halkın sevgi gösterileri ve katılmasıyla devrimciler görevlerini geç, yetersiz ve düzensiz de olsa yerine getirdiler.

Çeşitli tahriklere ve provakasyonlara anında müdahale ederek, kargaşalık çıkmasını önledik. Görüşlerimizden de taviz vermediğimiz gibi, 9 Eylül Kurtuluş gününü ve halkın ulusal duygularını faşistlerin istismar etmesine izin vermedik.

Bundan sonra da bizler, Ulusal günleri ve Bayramları faşistlere terketmemeliyiz. En geniş kitleler halinde örgütlü ve disiplinli bir şekilde katılmalıyız. Devrimciler olarak halkımızla iç içe olmalı, onların en önünde yürümeli, faşistlerin halkı kandırmalarına fırsat vermemeliyiz. Vermeyeceğiz de...

HALKIN KURTULUŞU Kartal İşçi Derneği Başkanı ile konuştu

S- HALKIN KURTULUŞU'nun eski sahibi ve çalışanları gizli örgüt kurdukları iddiasıyla DGM'de yargılanıyorlar. Demokratik hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alınması demek olan bu girişim hakkında ne düşünüyorsunuz?

C- Bir kısım demokratik kitle örgütü yöneticilerinin gizli örgüt kurdukları gerekçesiyle yargılamak MC faşistlerinin bir numarası haline gelmiştir. Şu bir kaç ay içerisinde yirmiye yakın dernek bu gerekçeyle kapatıldı ve yöneticileri tutuklandı. Bu gün aynı şeyi devrimcilerin en etkileyici yayını olan HALKIN KURTULUŞU gazetesine yapmaktadırlar. İşbirlikçi hakim sınıflar gerçeklerin halka yansıtılmasından korkuyorlar. Bu nedenle de devrimcilerin yayın organı olan HALKIN KURTULUŞU'na saldırıyorlar.. Halkımızın büyük desteğini gören HALKIN KURTULUŞU gazetesini şu anda doğrudan kapatamıyan faşist MC, O'nu çeşitli bahanelerle işlemez hale getirmek istiyor. Fakat başarılı olamayacaklardır. HALKIN KURTULUŞU, Rızgari, Militan Gençlik, Halkın Sesi, Devrimci Gençlik gibi yayın organlarına her türlü baskı yapılıp basın özgürlüğü ayaklar altına alınırken, demokrat geçinen bazı gazeteler ve revizyonistler susmaktadırlar. Bu açıkça faşistlere yardımcı olmaktır.

S- Gazete bürolarına karakol kurulması, büroya gelenlerin göz altına alınması hakkında ne düşünüyorsunuz?

C- Bu durum başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk kitleleri üzerindeki baskının somut ifadesidir. Karakollar devrimci yayın organlarının bürolarına kurulmaktadır. HALKIN KURTULUŞU işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçek sesi haline geldiği için bu tür yollara başvuruyorlar.

Bazen farklı hedefler de gösterseler esas olarak saldırdıkları hep devrimcilerdir. MC faşistleri gazete bürolarına değil karakol kurmak, tankını topunu da alsa gelse halkın devrimci eylemini engelleyemez.

HALKIN KURTULUŞU üzerindeki baskılara son verilmelidir.

NAZIM ÖZGEN TMGT Genel Sekreteri

Demokrasi mücadelesinde özgürlükten, demokrasiden yana olan tüm güçler kazanılmış mevzilerin kaybedilmemesi ve buna bağlı olarak DGM yasasının kanunlaşmaması için güçbirliği yapmalı, ortak bir mücadele vermelidir.

Burjuvazinin kendi koyduğu yasalara uygun olarak çıkan HALKIN KURTULUŞU Gazetesi üzerindeki baskılar burjuvazinin kendi koyduğu kanunları çiğnediğinin yeni bir örneğidir. Genelde ilerici, demokrat ve devrimci basın üzerindeki baskılar ve özelde HALKIN KURTULUŞU Gazetesi davası, hakim sınıfların diktatörlük düzeninin bir parçasıdır.

DGM, burjuvazinin kendi baskı mekanizmasının bile dışına çıkarak daha olağandışı bir baskı mekanizmasını kurumlaştırmak için çıkarılmak isteniyor. Bunun için, halktan ve demokrasiden yana tüm güçlerin sendikalar, meslek odaları ve diğer demokratik kuruluşların DGM yasa tasarısına karşı ortak bir mücadele vermeleri gerekiyor.

NAZIM ÖZGEN
TMGT GENEL SEKRETERİ
TÜRK DEVRİM KURUMU
II. BAŞKANI

HÜSEYİN BÜYÜK Mimarlar Odası Istanbul Sekreter Yardımcısı

Halkın Kurtuluşu'na yapılan bu baskılar demokrasiye vurulan bir sektedir. Genel olarak yoğunlaşan baskıların bir parçasıdır.

141-142, faşist İtalyan Anayasası'ndan alınmış ve sadece sermayedar sınıfların örgütlenmesini amaçlayan kanun maddeleridir. Bu maddeler bütün ilerici, yurtsever ve demokrat unsurların başında Demokles'in kılıcı gibi durmaktadır.

Bütün ilerici ve demokrat güçlerin bu maddelerin kaldırılması yolunda güçbirliği yapmaları şarttır.

HÜSEYİN BÜYÜK
MİMARLAR ODASI
ISTANBUL SEKRETER YARDIMCISI

Cemal Saydık Abbas Saygın

Basın özgürlüğünün ortadan kaldırılmasına karşıyız. Bu baskılara karşı bütün devrimciler, yurtseverler, demokratlar savaş açmalıdır. Çünkü MC iktidarı tüm yurtseverlere karşı savaş açmıştır. Buna cevap, birlikte verilmelidir. HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskılar, toplatmalar, sahibi ve çalışanları hakkında açılan dava tümüyle yurtsever basına yapılan baskıların parçasıdır. İşçi sınıfının taleplerini dile getiren, onlara çözümler öneren, egemen sınıflara karşı mücadeleye çağıran basın, bizim sesimizdir. Devrimci basın bizimdir. Ona sahip çıkmalıyız ve yapılan baskılara karşı bütün gücümüzle savaşmalıyız.

NAKLİYAT-İŞ SENDİKASI
BAŞKANI CEMAL SAYDIK

ÇAĞDAŞ GIDA-İŞ SENDİKASI
BAŞKANI ABBAS SAYDIK

Halkın Sesi ve Aydınlık Dergileri

Daha önce bir çok devrimci ve ilerici yayın organına olduğu gibi "HALKIN KURTULUŞU" dergisi hakkında da Devlet Güvenlik Mahkemesince "gizli örgüt" davası açılması ve 5 kişinin bu yüzden tutuklu bulunması, bu mahkemelerin halkın basın, örgütlenme ve fikir hürriyetini bastırmak için kurulduğunu bir kere daha göstermektedir. DGM'ler kuruluşlarından itibaren bütün uygulamalarıyla halkın faşizme ve iki süper devlete karşı mücadelesinin önüne dikildiğini göstermiştir.

DGM'lerin bu faşist niteliği halkın önünde teşhir olunmuş ve büyük ölçüde tecrit olmuşlardır. Bu gün hemen her kes DGM'lere karşı olduğunu açıklamakta ve DGM'lerin yeniden kurulmaması için mücadele etmek istemektedirler. Şimdi mesele bu mücadele isteğini somut eyleme dönüştürmek ve bu güne kadar sürdürülen mücadeleye yeni bir atılım kazandırmaktır. Mücadelemiz sadece DGM'lerin yeniden kurulmaması ile sınırlı kalmamalı, Anayasa'ya aykırılığı şüphe götürmeyen bu faşist kurumların aldığı bütün kararlar da iptal edilmeli, DGM'lerin zindanlara attırdığı tüm demokrat ve devrimciler serbest bırakılmalıdır.

Biz Halkın Sesi ve AYDINLIK dergileri olarak HALKIN KURTULUŞU davasından tutuklu bulunan devrimcilerin serbest bırakılmalarını talep ederken bu mücadelede üzerimize düşen görevleri yerine getireceğimizi bildiririz.

HALKIN SESİ ve AYDINLIK DERGİLERİ

Büyük Patronların Orgütleri DGM leri Savunuyor

İşçi sınıfına karşı açık ve şiddetli bir saldırıya girişen işçi sınıfının bütün kazanılmış haklarını gaspetmeyi ve bütün grev ve direnişleri kırmayı amaçlayan kararları birbiri ardına sıralayan büyük patronlar DGM konusundaki görüşleriyle niyetlerini bir kere daha gösterdiler.

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri R.İbrahimoğlu şöyle demektedir:

"Devletin güvenliğini ilgilendiren ve mevcut kanunlarımızın suç saydığı hususlarda görev yapacak olan bu mahkemelerin kurulması ülkede özlenen huzur ortamının sağlanmasına yardımcı olacaktır".

İşçi sınıfına karşı girişilen saldırıların öncülüğünü yapan Madeni Eşya Sanayi İşverenleri Sendikasının Genel Başkanı Şükrü Er ise, "Devletin varlığını koruyucu tedbirleri teklif etmek ve yasalaştırmak hukukçularımızın ve sorumluların ahlaki görevidir".

Bu konuda son demeci veren Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu [illegible]nel Başkanı Halit Narin, [illegible]zı işçi kuruluşlarının k[illegible]rini yasama organı [illegible] görerek gereksiz v[illegible] tışma açtıkları[illegible]ek "yasama organını [illegible]rini her hangi bir biç[illegible] sınırlandırmaya gücü yetmeyecek olan bu işçi kuruluşlarının bu maksatlı davranışlarını terketmeleri olgunlaştırmaya çalıştığımız hürriyetçi demokrasimizin gereği ve milli bütünlüğümüzün ifadesi olacaktır" ve DGM nedeni ile yapılacak eylemleri hoşgörüyle karşılamayacağız" demiştir.

Büyük patronlar kendi sınıflarının çıkarlarını savunuyorlar. "Devletin güvenliğini ilgilendiren kanunlar" "devletin varlığını koruyucu tedbirler" onların güvenliğinin sağlanması, varlıklarının korunmasıdır.

DGM'ye de bu nedenle sahip çıkıyorlar. DGM onlar için daha fazla güvenlik, huzur emekçi halka kan kusturmaktır. Onların sözünü ettikleri "huzur", "istikrar" emekçi halkı sömürerek edindikleri fabrikaları, villaları, otomobilleri, milyonlarca liralık varlıklarıyla beyler, sultanlar gibi yaşayışlarının sürüp gitmesidir. Bugünkü devlet onlara, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına hizmet ediyor. Jandarmanın dipçiği, polisin copu, işçilerin köylülerin öğrencilerin memurların sırtına iniyor. Mahkemeler her zaman halkı ve önderlerini yargılıyor. Meclislerden halka karşı yüzlerce karar çıkartılıyor.

Azgın sömürücü Halit Narin "Hürriyetçi demokrasiden" bahsediyor. Halkın ekonomik ve demokratik haklarının son kırıntılarını da yok etmeyi amaçlayan faşist DGM'ler de sözü edilen "hürriyetçi demokrasinin" bir parçası olsa gerek.

En temel ekonomik, demokratik haklarına sahip çıkan işçileri "gereksiz yere tartışma açmakla" suçlayan bu kan emicinin demokrasiden ne anladığı da ortaya çıkıyor: Bir avuç sömürücü için demokrasi, milyonlarca emekçi için kölelik.

DGM'ler hakim sınıflar için daha kanlı bir saltanat azgın bir sömürüyü gerçekleştirme aracıdır.

Emekçi kitleler saflarını sıklaştırmalı kararlılıkla mücadeleye atılmalıdır. Geniş emekçi kitleler ancak bu şekilde hakim sınıfların ve onların uşağı faşist MC'nin oyunlarını bozup ulusal demokratik halk devrimi yolunda ilerleyebilirler.

Eskişehir Site Öğrenci Yurdu Faşist Çeteler Tarafından Üs Haline Getirilmek İsteniyor

Faşist MC iktidarının tüm İlerici, Yurtsever ve Devrimciler üzerinde yaptığı faşist baskılar günden güne yoğunlaşırken, Eskişehir Site Öğrenci Yurdunu da kanlı iktidarının bir kalesi haline getirmek istemektedir.

Yurda yeni atanan faşist müdür, yaz döneminde okulların kapalı olmasından faydalanarak Ülkü Ocaklarına mensup faşistleri yurda işçi ve memur olarak almıştır. Bu durumdan faydalanan işçi ve memur kılığındaki faşistler, ilerici öğrencilerin üzerinde çeşitli siyasal baskılar uygulamaktadırlar. Yurda gelen ilerici öğrencilerin, çeşitli nedenlerle, yurda girmeleri engellenmektedir. Kasıtlı olarak dört bloktan yalnız bir blok açık tutulmakta, diğer üç blok ise kapalı tutulmaktadır. Ülkü Ocaklarına kayıtlı bulunan ve yurtla ilişiği bulunmayan bazı faşistler kapalı bloklarda yatırılmaktadır.

Eskişehir Site Öğrenci Yurdunun faşist bir üs haline getirilmesine müsaade edilmeyecektir. Biz tüm ilerici ve yurtsever öğrenciler olarak haklı davamızda sonuna kadar mücadele etmekte kararlıyız.

FAŞİSTLERE ÜS YOK!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET

Eskişehir Site Öğrenci Yurdu Öğrencileri

Devrimci Proletaryanın Sesini Dinleyin

Geçenlerde dünya radyolarının yayınlarını izlemek için istasyon ararken Türkçe yayın yapan devrimci bir ses duydum. Dinlediğim zaman bunun Türkçe yayın yapmaya başlayan Tiran radyosu olduğunu anladım. Devrimci proletaryanın sesini dinlemek isteyen devrimcilere, yurtseverlere gazeteniz aracılığıyla Tiran radyosunun yayın saatlerini ve hangi dalgadan yayın yaptığını duyurmak istedim. Tiran radyosunun Türkçe yayınları hergün saat 19.30-20.00 arası kısa dalga 25 m. ve 31 m. den, saat 22.00-22.30 arasında kısa dalga 41 m. ve 50 m. den, sabah saat 6.00-6.30 arasında da kısa dalga 41 m. ve orta dalga 247 m.den yapılmaktadır.

ISTANBUL'DAN
BİR OKUYUCU

Devrimci öğrencilerin kaldıgı yurtlar kapatılmak isteniyor

Faşist MC iktidarı, faşist yurt yöneticileri, polis ve jandarmanın desteğiyle devrimci, yurtsever öğrencilerin kaldığı yurtları bir avuç faşist beslemeye işgal ettirtme çabalarını sürdürüyor. İzmir Bornova yurdu, Eskişehir ve İstanbul Atatürk öğrenci sitelerinde yapılanlar bu çabaların üniversitelerin açılmasının yaklaştığı şu günlerde daha da hızlandırılarak sürdürülmek isteneceğini gösteriyor. Nitekim MC iktidarının sicilli faşistlerle doldurduğu Kredi ve Yurtlar Kurumunun yönetim kurulu üyesi Şükrü Toklu'nun geçen hafta yaptığı açıklamada: "Devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlar dolu olmasına ve binlerce lise mezunu gencin okuması ancak bu yurtların açık olmasına bağlı bulunduğu bilindiği için kapatılmak istenmektedir.

1- Bütün devlet yurtlarındaki ilerici, demokrat ve yurtsever idareciler sürülmekte yerlerine kukla yöneticiler getirilmektedir.

2- İzmir Bornova'daki olayların tek sorumlusunun müdür Nazlım Dere olduğu belgelerle sabit olmasına rağmen yeni oyunların tezgahlayıcısı olarak Nazlım Dere ısrarla bu görevle tutulmaktadır.

3- Istanbul'da hemen hemen dolu olan Vezneciler yurdunun, kız yurdu yapılmak istenmesi, Atatürk Öğrenci Sitesini Müdür Oktay Aras aracılığıyla faşist yuvası haline getirme çabaları oyunun Istanbul'a ait olan bir bölümüdür. Orman Fakültesine ait olan 429 yataklı Bahçeköy yurdu 67 komandonun işgalindedir. 824 yataklı Edirnekapı Yurdu 91 komandonun işgali altındadır.

4- Ankara'da 809 yataklı Yıldırım Beyazıt Erkek Yurdu, yönetim kurulunun kız yurdu yapılması için karar almış olmasına rağmen 213 komandonun işgali altındadır.

5- Yine Ankara'da 2016 yataklı Site Öğrenci yurdunda 1200 yatak boş dururken yüzlerce öğrencinin girmek için başvurduğu Cebeci Kız Yurdu kapatılarak Hukuk Fakültesine devredilmiştir" demiştir.

Bütün bu gelişmeler faşist MC iktidarının girişimlerine karşı öğrenci gençliğin mücadeleye hazır olmasını, faşistlerin planlı olarak attıkları her adıma aktif olarak karşı konulmasını gerektirmektedir. Faşist işgal planlarının bütün şehirlerde yöneldiği yurtlara şöyle bir bakıldığında bunların hepsinin devrimci yurtsever öğrencilerin yoğun olarak kaldıkları yurtlar oldukları görülmektedir. Bu yurtların çevresinde ise yine devrimci, yurtsever öğrencilerin ezici bir çoğunluğa sahip oldukları fakülteler vardır. Faşistler bu yurtları ele geçirip, üs olarak bu okullara karşı saldırıda kullanmak amacındadırlar. Faşistlerin bu planlarını boşa çıkartmak için hazırlıklı olalım. Sistemli olarak yürütülen işgal planlarının arkasından gelecek faşist saldırılara karşı geniş halk kitlelerinin dikkatini çekelim.. Başta veliler olmak üzere, devrimci, yurtsever, ilerici kişi ve kuruluşlarla güçbirliği kuralım.

düzeltme

Geçen sayıda, bugüne kadar gazetemizde rastlananlar çok fazla sayıda dizgi ve baskı hatası yapılmıştır. Bu hatalar ideolojik ve siyasi bakımdan yanlış anlamalara yol açabilecek ve hoşgörülmesi mümkün olmayan bir noktaya varmıştır.

Geçen sayı basıma hazırken, son anlarda, ezilen dünya halklarının ve proletaryanın büyük önderi Mao Zedung'un ölümü üzerine yaptığımız değişiklik, zamanın azlığı nedeniyle birçok dizgi ve baskı hatasına yol açmıştır. 22.sayımızda tesbit ettiğimiz önemli yanlışlar şunlardır:

Baş yazıda sondan ikinci paragrafın birinci cümlesi "dikilemeyiz" değil "dikilmeliyiz" olacaktır. 5.sayfadaki "Halk devrimci öğrencilerin öldürülmesine karşı mücadele etmelidir" ve "Sosyal-faşistlerin iğrenç yüzü" haberlerinin başlıkları yer değiştirecektir. Gazetenin birçok yerinde Mao Zedung'un ismi "Ze dung" yanlış bir biçimde ayrık yazılmıştır. 8. sayfadaki "Mao Zedung'un düşünceleri bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halkların her zaman yolunu aydınlatacaktır" başlıklı yazıda 6. paragrafın sonundaki cümle şöyle olacaktır: "Sürecin temel çelişmesinin, o sürecin niteliğini veren ve çözümlenmesiyle birlikte ömrünün de sona ereceği çelişme; baş çelişmenin ise sürecin belli bir aşamasında ..."

Yukardaki ve benzeri hataların tekrarlanmaması için bundan sonra çok dikkatli olacağız. Bütün okuyucularımızdan özür dileriz.

İzmir Yün direnişi ile ilgili haberimiz basım için hazırladığımız sırada devam etmekteydi. Gazetemizde yer almasına kadar geçen süre içinde direniş kırılmıştır.

YURTLARIMIZA MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM

Istanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin Atatürk Öğrenci Sitesi'ndeki, faşist baskılar üzerine halka açıklamasıdır:

Geçen yıl, yatak kapasitesi 2500 yatak olan öğrenci Sitesinde 150 kadar faşist vardı. Zehra Dursun adlı faşist müdür muavininin atanmasından sonra, geçen yıl sebepsiz yere atılan 19 arkadaşa ilaveten; bu senenin başından beri 20 öğrenci daha atılmıştır. Devrimci anti-faşist öğrencilerin ve müstahdemlerin tasfiyesi sürmektedir.

2. Blok geçici olarak kapatılmış, yurda kayıtlı öğrenciler diğer bloklara kaydırılmıştır.

Yurda, sadece 1. sınıfa yeni kaydolanlar alınırken, 2. Bloğu Edirnekapı yurdunkaki faşist komandolarla doldurmanın yolları hazırlanmaktadır.

Zehra Dursun ve Müdür Oktay Araz faşist ittifakı yurtsever devrimci öğrencileri yıldıracak hakaret, saldırı ve tertip furyasını sürdürme görevini üstlenmiştir.

Yanlarında Edirnekapı'dan dört faşist komandoyla gezen bu faşist yurt yöneticileri, önümüzdeki haftalarda 215 öğrenci arkadaşın daha listelerinin hazırlandığını yaymaktadırlar.

Bütün bunları niçin yapıyorlar?

Atatürk Sitesi'ni ellerine geçirerek, İstanbul devrimci gençliğinin mücadelesine ve çevredeki işçilerin grev ve direnişlerine faşist saldırılar düzenlemek amacıyla burayı faşist terörün yuvası, merkezi haline getirmek istiyorlar.

Atatürk Yurdunun büyüklüğü, imkanları ve kamp özelliklerini taşıması faşistlerin iştahını daha da arttırmaktadır. Onlar burayı komando eğitim merkezi haline getirebilmeyi hayal etmektedir.

Kurulduğu dönemden beri Yurtsever anti-faşist öğrenci gençliğin kaldığı bir yurttur. Ve yurt sakinleri yurtlarını faşistlerin işgaline terk etmeyeceklerdir. Faşistlerin güçleri bunu gerçekleştirmeye yetmeyecektir.

Biz İYDGD olarak, Atatürk Sitesi devrimci öğrencilerinin faşist yurt yönetimine ve genel olarak faşist MC iktidarına karşı verdiği mücadeleye en kararlı ve aktif biçimde katılacağız, bu mücadeleyi vereceğiz.

Tüm Demokrat-Yurtsever demokratik kuruluşları Atatürk Sitesi devrimci öğrencilerinin mücadelesine omuz vermeye, faşizme karşı dayanışmaya çağırıyoruz.

İYDGD

ADANA CEZAEVİNİN FAŞİST MÜDÜRÜ TUTUKLU VE MAHKUMLARA KARŞI SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR

HALKIMIZA,

Adana Cezaevinde de faşist baskı, zulüm ve işkenceler son haddine varmıştır. Mahkumlar bir cehennem hayatı içerisinde yaşamaktadırlar. En ufak bir olay zulüm ve işkence ile son bulmakta, bu bahanelerle diğer mahkumlar üzerinde terör estirilmekte ve sindirilmeye çalışılmaktadır. Zulüm ve işkencenin en son örneği 29 Ağustos 1976 günü görüldü. Hasımlı koğuşundan alınan 8 kişi haklı ve haksız gözetilmeksizin ölesiye işkence görmüşler ve sonra da havasız, nemli ve sulu hücrelere kapatılarak kaderleriyle baş başa bırakılmışlardır.

İşkence yapmayı bir gelenek haline getiren cezaevi Müdürü gardiyanlar üzerinde baskı uygulayarak gardiyanların, esas görevini işkenceciliğe indirgemektedir. Özellikle yeni gelen her siyasi tutukluya falaka çekilmektedir. Gaziantep olaylarından gelen siyasi tutuklulara daha cezaevine girişti, bir siyasi polis jandarma ve gardiyanlar tarafından falaka çekilmiştir. Ayrıca ikinci bir falakadan sonra havasız, nemli ve sulu hücrelere atılarak uzun süre hücrelerde tutulmuş, insanlık dışı küfür ve hakaretlere maruz kalmışlardır.

Kendini yurtseverlerin devrimcilerin ve demokratların, yeminli düşmanı ilan eden cezaevi müdürü bu faşist baskılarla da yetinmeyerek basın ve yayınlara ambargo uygulayarak dışarı ile olan ilişkileri kesmek istemektedir. Vatan ve Politika gazeteleri cezaevine hiç alınmamakta, Cumhuriyet gazetesi ise bir veya iki gün sonra içeri alınmaktadır. DGM'de yargılanan siyasi tutukluların savunmaları ile ilgili kitaplar hiç verilmemekte ve hiç bir dergi içeri alınmamaktadır. Tüm kütüphanelerde olduğu gibi cezaevi kütüphanesinde de yurtsever yazarların kitapları kaldırılıp yerine nur risaleleri, ırkçı, ve faşist ideolojiyi ihtiva eden kitaplar ve seks kitapları ile doldurulmuştur. Tutukla ve hükümlüler bu kitapları okumak zorunda bırakılmışlardır.

Ziyarete gelen mahkum ailelerine hakaret edilmekte dışardan gelen yiyecekler talan edilmekte, ancak bir miktarı ele geçmektedir. Tutuklu ve mahkumlara idare tarafından, çıkarılan yemekler yenilmeyecek durumda olduğu gibi, cezaevi kantinin de fahiş fiyatlar uygulanmaktadır.

Cezaevindeki tüm bu keyfi davranışlar hüküm sürerken yetkili merciler ya hiç ilgilenmemekte, veyahutta durumu görmemezlikten gelmektedirler

Biz siyasi koğuştaki altta imzası bulunan tüm siyasi tutuklular olarak, bütün bu faşist baskı, zulüm ve işkenceleri, halkımıza uygulanan faşist baskıların bir parçası olarak görüyor ve durumu protesto ediyoruz.

TÜM FAŞİST BASKI, ZULÜM VE İŞKENCELERE SON
ZİNDANLAR BOŞALSIN
YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ.
KAHROLSUN FAŞİZM!

Adana Cezaevinden
32 Siyasi Tutuklu

MALATYA'DA ARTAN FAŞİST BASKILARA KARŞI DİRENELİM

Son zamanlarda halkımız üzerindeki baskı ve zulmü sürekli hale getirebilmek için meclislere sunulan anti-demokratik DGM yasa tasarısının yasalaşması için, ekonomik buhranın yükünü emekçi sınıf ve tabakaların sırtına yüklemek için faşist zulüm ve terör alabildiğine arttırılıyor.

Ülke çapında süregelen faşist uygulamalar, ilimiz olan Malatya'da da gün geçtikçe şiddetlenerek devam etmektedir. Anlatacağımız terör örnekleri ile sürdürülen faşist baskıları ve uygulayıcılarını aşağıda sıralayacağımız olaylar içinde teşhir edeceğiz.

(Anlatacağımız olaylar son bir buçuk-iki ay içinde olanlardır)

- Akçadağ ilçesi Hisardere köyü öğretmeni ve Akçadağ TÖB DER yönetim kurulu üyesi İb[illegible]rahim Tonak'ın evi, mah[illegible] kararı olmaksı[illegible]n ve h[illegible] gerekçe gösterilmeden, [illegible]rında Akçadağ karakol komutanı Üsteğmen Bayram Doğan nezaretinde 15-20 otomatik silahlı asker tarafından kuşatılıp arandı. Bu kuşatma hareketinin esas amacı köylüye gözdağı vermek olduğundan, baskın özellikle köylülerin köyde oldukları gündüz saatlerinde düzenlendi. Baskın, öğretmen ve eşinin tatilde olmaları nedeniyle evde bulunmadıkları bir zamanda ve o sırada yalnız başına evde kalmakta olan 15 yaşındaki kız kardeşinin, abisinin evde olmadığını bildirmesine rağmen, "kapıyı kırarız" tehditleriyle gerçekleştirildi. Evde bulunan TÖB-DER yayınlarıyla bir takım yasal kitaplara el konarak götürüldü.

- Bu yıl ortalarında işçiler tarafından kurulup yönetilen Malatya Kültür Derneği (MKD) adlı kitle örgütü, izlediği politikaya bağlı olarak, bu çatı altında devrimcilerin birliğini sağlayarak gittikçe gelişip güçlenmeye ve kitle üzerinde etkinlik kazanmaya başlamıştı. Bu nedenledir ki faşistler dikkatleri ni bu kitle örgütü üzerinde yoğunlaştırdılar.

Son günlerde büyük işyerlerinde çalışan işçiler, özellikle de Sümerbank'a bağlı ve MSP'nin kalesi haline getirilmeye çalışılan Mensucat Fabrikası işçileri üzerinde yoğunlaştırılan faşist baskılar, toplu işten çıkarmalara kadar vardı. Bu durum üzerine Malatya Devrimci Kültür Derneği yönetimi yayınladığı bir bildiriyle, girişilen faşist baskıları ve arkadaşlarının işten atılmasını lânetledi. Yayınlanan bu bildiri nedeniyle faşist mahalli yönetim tarafından dernek kapatılmış, dernek yöneticileri tutuklanmış, yöneticilere işkence yapılmıştır.

Gün geçtikçe kitlelerden ve devrimci çevreden tecrit olmaya başlayan, görünüşte sol maceracı, özünde sağ pasifist bir çizgi izleyen, sokak kabadayısı niteliğinde gayri samimi unsurların yönlendirdiği bir grup, doğru olan herşeye olduğu gibi MKD'ye de saldırıya geçmiştir. Sürekli olarak derneğe üye olmaları konusunda uyarılmalarına rağmen dernek içinde yer almamışlardır. Dernek çalışmalarını baltalamak için dışardan, derneğe ve çalışmalara çamur atıp, derneğe ve üyelerine zor kullanarak saldırmışlardır. Bu unsurlar, MKD'nin faşist baskılara karşı çıkarak işten atılan işçilerin yanında yer aldığı için kapatılması üzerine tutuklanmış bulunan yöneticilere karşı "derneği kapattırdınız" şeklinde yaygaralarla suçlamaya girişmişlerdir. Ayrıca yine bu sahtekâr unsurlar yeni faaliyete başlayan Kadınlar Derneği ve kurucuları hakkında da bu ka[illegible] ancak faşistlerin ya[illegible]ceği, tamamen [illegible] gerçek [illegible] irkef ve adice dedikod[illegible] ortaya atmaya, söylen[illegible] [illegible]rmaya başlamışlar - [illegible]ak kabadayısı, samimi [illegible]surlar esas olarak kendilerine ve kendi arkadaşlarına zarar vereceğinden, bu grup içinde yer alan dürüst, samimi ve kararlı unsurlar, ancak faşizmin işine yarayacak tavırlar içinde olan arkadaşlarını sürekli uyararak düzeltmeye çalışmalı, olmazsa tecrit etmelidirler.

12 köyü çevreye bağlayan yol faşist müdürün isteği, vali ve kaymakamın tasdikiyle köylülere kapatıldı. Böylelikle kimi köyün il merkeziyle, kaza merkeziyle kiminin tren istasyonuyla, kiminin pancar alım istasyonuyla bağı kesilmiş oldu.

ÖLEN YURTSEVERİN VÜCUDUNDA 19 BIÇAK VE ŞİŞ YARASI VARDI.

- Akçadağ ilçesine bağlı Ören Köyü Yardımlaşma ve Kültür Derneği faşist kaymakam ve Üsteğmenin direktifi ile halkın gözünü korkutmak amacıyla güpe gündüz, 15 kadar otomatik silahlı jandarma tarafından kuşatılarak, arama kararı olmamasına rağmen derneği aramışlardır. Bu derneğin şubesi durumunda olan Şekerova Derneği de aynı şekilde basılıp aranmış ve dernekte bulunan romanlara elkonulmuştur. Dernek yöneticileri savcılığa başvurup el konan yayınları geri almışlarsa da bir kaç gün sonra, derneklerde "yasak neşriya" bulunduğu gerekçesiyle adı geçen dernekler hiç bir yasal gerekçe olmadan Kaymakamlık emri ile keyfi bir şekilde 2 ay süreyle kapatılmıştır. Bu tür faşist baskılara karşı çıkan ve derneklere arama izni vermeyen demokrat nitelikteki savcı, bu olaydan hemen sonra sürgün edilmiştir.

- Eski Malatya'da devrimci olarak bilinen Nail Korkmaz ve amcasıoğlu Bayram Korkmaz, gece eve giderken karakola 50 metre uzaklıkta, 30-40 kişilik faşist milisler tarafından önleri kesilerek saldırıya uğramışlardır. Nail Korkmaz aldığı bıçak ve şiş darbeleri sonucu derhal ölmüş, arkadaşı Bayram Korkmaz ağır yaralı olarak hastahaneye kaldırılmıştır. Ölen Yurtseverin vücudunda 19 bıçak ve şiş yarası tesbit edilmiştir.

- Malatya TÖB-DER şubesi ve diğer demokratik kuruluşlar savcılıktan izin alarak Eski Malatya'da olan bu katliamı protesto eden bir bildiri yayınlamışlardır. Bildirinin dağıtılmasına engel olmak isteyen polis ve sivil faşistler, bildiri dağıtanlara saldırınca olay patlak vermiş, bu arada polisler rastgele sağa sola ateş etmeye başlamışlardır. Akabinde TÖB-DER'e girerek yönetim kurulu başkanı ve diğer bir kaç üyeyi coplayarak karakola götürmüşlerdir. Mahkemeye çıkarılan öğretmenlerden biri tutuklanmış, diğeri serbest bırakılmıştır.

FAŞİSTLER VALİ'NİN DE İZNİYLE KÖYLÜLERİN TEK ULAŞIM YOLUNU KAPATTILAR.

- Bütün bunlara ilaveten Akçadağ Öğretmen Lisesi Müdürü faşist Cafer Toksun ile öğretmenlerden faşist Mehmet Yıldırım ve Mehmet Kara okul içinde ve çevre köylerde çeşitli faşist baskılara girişiyorlar. Bu faşist uşakların geçen yıl öğrenci kitlesi üzerinde uyguladıkları baskılar ve bizzat faşist vali ve Emniyet Müdürünün de içinde bulunduğu tertipler sonucu yüzlerce öğrenci jandarma dipçiğiyle ezdirilmiş, 650 öğrenci okuldan uzaklaştırılmış, yoksul halk çocuklarının okuma hakları ellerinden alınmış ve işsiz bırakılmıştır. Bu halk düşmanı faşistler şimdi de çevre köy halkına karşı aynı baskı yöntemlerini uygulamaya girişmişlerdir. Akçadağ Öğretmen Lisesi'nin içinde bulunduğu Karapınar köylülerinin tümünü daha dün faşist çetelerine biçtirdiler. Köylülerin kavaklık ve ekinlerini imha ettirdiler. Faşist yönetici Mehmet Yıldırım'ın düğünü sırasında eğlence bahanesiyle Karapınar köylüleri üzerine kurşun yağdırdılar. Bu nedenle köylüler evlerinden dışarı dahi çıkamadılar. O gün faşistlerle beraber eğlenen Jandarma ilgilileri buna ses çıkarmayarak seyirci kaldılar.

Karapınar DDY istasyonunda çalışan işçiler işlerine gelmek için okul içinden geçen yoldan yürürken tehdit edilip dövülmektedirler.

Başta Karapınar köyü olmak üzere çevredeki 12 pare köyü il merkezine ve Antep-Malatya asfaltına bağlayan; bazı köyleri kaza merkezine, diğer bazı köyleri ise DDY istasyonu ve Pancar alım istasyonuna bağlayan asfalt yol öğretmen lisesi içinden geçmektedir. Bunca köyün ulaşımını sağlayan bu yol faşist müdürün isteği, Valinin ve Akçadağ Kaymakamı'nın tastiği ile Karapınar köyü girişine demir kazıklar çakılmak suretiyle çevre köy halkına kapatılmıştır.

Bu girişim ülke çapında halkımıza yapılan baskıların bir parçasıdır. Bu girişim öğrenci gençliği halktan koparıp halka yabancılaştırarak halkın sorunlarıyla ilgilenmelerini engellemek amacını gütmektedir. Bu girişimin bir başka ve esas nedeni de Akçadağ Öğretmen Lisesi'nin faşist milislerin rahatlıkla eğitile bildiği, faşist eğitim kampı durumuna getirilmek istenmesidir.

Böylece yolsuz kalan köylüler, ulaşımlarını tarlalar içinde açılan ham bir yoldan sağlamak zorunda kalmışlardır. Yarın ilk yağmurlar düştüğünde bu yol bir bataklık haline geleceğinden köylülerin ulaşımlarını sağlamaları imkansız hale gelecektir.

DEVRİMCİLER DÜZMECE SUÇLAMALARLA GÜNLERCE İŞKENCE ALTINDA TUTULDULAR

- Bundan önce 1,5-2 ay kadar önce gece evine gitmekte olan Mehmet Yılmaz sokakta karşılaştığı Gani ismindeki arkadaşıyla ayaküstü konuşurken, polisler tarafından apar topar karakola götürülmüşlerdir. Karakolda yine aynı şekilde sokaktan alınarak karakola getirilen Hasan Alataş adlı bir işçiyle karşılaştı-

De.sa.7'de

HALKIN KURTULUŞU Grev'deki İskenderun

Tarım İş Kolunda Bulunan " Devrimci Toprak-İş Saflarında İlk Kez Gre[...]

BASKIYA GİRERKEN: *İskenderun'lu 200 Balık işçisinin grevi 3 ayı doldurmak üzereyken, patronların başvurması üzerine, mahkeme kararıyla ertelenmiştir. Bu karar İskenderun'lu balık işçilerini mücadeleden alıkoyamayacaktır. Grev hakkını kısıtlayan bütün gerici tedbirlere, kararlara karşı çıkalım.*

H.K.- Greviniz . zama[n] başladı?

Grev gözcüsü.- 2.7.1976 Cuma günü başladı.

H.K.-Grev'i kaç motor ve kaç işçi arkadaşla başlattınız?

G.G.- Grevimiz 28 motorda çalışan 190 işçi arkadaşla başladı.

H.K.- Greve gitmeyen motor ve işçi arkadaşlarınız var mı?

G.G.- Grev kararımız İskendurun limanlarında bulunan bütün balıkçı motorlarını kapsıyor. Ancak biz şimdilik 28 motorda çalışan arkadaşlarla başladık. Diğer motorlar Arsuz bölgesinde. Oradaki arkadaşlarla ayrılığımız filan yok. Sadece bu şekilde başlamasını daha uygun bulduk. Arsuz'daki arkadaşlar da hazırlar.

H.K.- Örgütlenme çalışmalarınız ne zaman başladı. Nasıl başardınız?

G.G.- Örgütlenme çalışmalarına 1975 Temmuz'unda başladık. Aslında daha önceleri de sendika kurmaya çalıştık. Ama başarılı olamamıştık. Giden yıl bu zamanlar sendikalaşmaya karar verdik. Devrimci Toprak-İş sendikasıyla ilişki kurduk. İlgilendiler. İskenderun'da Devrimci Toprak-İş Sendikası'nın Balıkçılar lokalini kurduk. Çok kısa bir zamanda hepimiz Devrimci Toprak-İş'e üye olduk. Başlangıçta bazı arkadaşlar umutsuzdular. Bundan bir şey çıkmaz diyorlardı. İnançlı ve kararlı arkadaşlar onları ikna ettiler. Başaracağız dediler. Başardık. Bütün arkadaşlar üye oldu. Sendikamız yetki aldı. Yetki almazdan önce bir faşist sendika, bizim haberimiz olmadan, bizi üye göstermek istemiş. Biz o faşist sendikacıların yüzlerini bile görmedik. Her halde patronlarımız görmüşlerdir. Sahtekârlıklarını çabuk meydana çıkardık.

Sendikamız resmen yetki alınca patronları görüşmeye çağırdı. Patronlar yanaşmadılar. Görüşme masasına oturmadılar. Böylece grev hakkımız doğdu. Şimdi gördüğünüz gibi grevdeyiz.

H.K.- Örgütlenmeniz sırasında, ne gibi baskılarla karşılaştınız?

G.G.- Biz örgütlenmeye, yani sendikalı olmaya başlayınca tabi patronlar çok kızdı. Patronlar bize her zaman kızarlar ya, o zaman daha çok kızdılar. Bu sendikacılar komünist dediler. Sendikaya üye olanlara küfrettiler. Biz sendikamızdan vaz geçmeyiz dedik. Sonra tehdit etmeye başladılar. İşten atarız dediler. Korkumuz yok dedik. 8 arkadaşımızı işten attılar. İşten atılan bu arkadaşlarımız hala işsizler. Toplu sözleşmede mutlaka o arkadaşların işe alınmasını şart koşuyoruz. Patronların bütün baskılarına, hakaretlerine göğüs gerdik. Canımızı dişimize taktık. Dayandık. Dayanacağız. Patronları dize getireceğiz.

H.K.- Talepleriniz nelerdir?

Bir İşçi-Mücadelemiz yalnız ücret artışı için değildir. Patronlar ücret artışına hazırlar. Biz greve başlayınca patronlar bize "sizin aylıklarınızı 2500 lira yapalım. Sendikayı filan boş verin" dediler. Biz hayır dedik. Sendikamızdan vaz geçmeyiz dedik. Biz sadece 3-5 kuruş fazla almak değil, biz insanca yaşamak istiyoruz, dedik. Bizim taleplerimiz şunlardır: "Sigortalı olmak istiyoruz. İş güvenliği istiyoruz. İş garantisi istiyoruz. Ücretli olarak bayram tatili, hafta tatili, yıllık izin istiyoruz. Bu isteklerimizin hepsi de patronların kanunen vermesi, yapması zorunlu olan şeylerdir. Biz sendikalı olmasak bile patronlar bunları yapmak zorundalar. Ama gaspediyorlar haklarımızı. Bizler-

Türkiye'de Balık İşçilerinin İlk Grevi; İskenderun'da 80. Gününde Başarı İle Sürüyor

Devrimci Toprak-İş Sendikası üyesi 200 balık işçisinin İskenderun'daki grevi 80 gündür başarı ile devam ediyor.

Samandağ'ın Tekebaşı köylüleri 30 yıldır İskenderun'daki balıkçı motorlarında çalışırlar. 30 yıldan bu yana değişmeyen düşük ücret, can güvenliğinin yokluğu ve çalışma koşullarının ağırlığı, bu gün örgütlü mücadele ile değiştirilmeye, eskisinden daha iyi bir hale getirilmeye çalışılıyor.

Ancak patronlar, 30 yıldır işçi üzerindeki baskıcı politikaları ve ağır sömürüleri sonucu elde ettikleri tatlı kârlardan bir eksilme olacağı korkusu ile büyük telâş içindeler. İşçinin örgütlü mücadelesine, işçinin güçlülüğüne inanmak istemiyorlar. Onlara göre işçi; "şu senin hakkın, bunu alacaksın dendiğinde "bereket versin" deyip alan, "yatağını, yorganını topla git" dendiğinde hiç ses çıkarmadan giden bir varlıktır. Oysa işçiler 30 yıldır aynı kalmadılar. Hele bu son bir kaç yıldır sömürüldüklerinin ve sömürüye karşı ancak örgütlü bir şekilde karşı konulacağının bilincine vardılar. İlk kez 1973 yılında sendikalaşma girişimlerinde bulundular. Ancak tecrübesizlik ve çevre aydınlarının desteğinin sağlanamaması sonucu, o zamanki girişimleri yarım kaldı. Bu arada mücadele, patronların da bir kısmının aynı köyden olduğu, Tekebaşı köyünde de başlamıştı. Köylüyü yıllardır baskı altında tutan, iliklerine kadar sömüren Cilli ağalar, bir kısmı balık işçiliği yapan köylülerin mücadeleleri karşısında gerilemek zorunda kalmışlardı. Ancak hala bu gün bile köşe başları onların elindedir. Muhtarlıktan tutun da milletvekilliğine kadar. Fakat bu grev, patron-ağa ikilisi ile Tekebaşı'nın yoksul halkını öylesine karşı karşıya getirdi; çelişkileri öylesine belirginleştirdi ki, bu mücadelenin verdiği bilinçle köy halkı, bu boyunduruğu yıkacak güce erişti. Şu anda gerek patronlar ve gerekse onların çanak yalayıcısı bir kaç kişi, köyde gezemez oldular. Bir kaç tanesi patronların propagandasını yapmayı denedi; ancak köy halkı onlara gereken cevabı verdi.

Patronlar yapılan grevin hak olmadığını iddia ederlerken, aynı zamanda, kanunsuz olduğu iddiasıyla da mahkemeye müracaat ettiler. Ancak dava 1 Eylül günkü duruşmasında da sonucu bağlanmadı ve 10 Eylül'e ertelendi.

Görülüyor ki patronlar, işçinin haklı ve kararlı mücadelesini yıkmak için tüm yolları deniyor. Bir yandan yalan söyleyerek "zaten zarar ettiklerini, bir de işçi ücretlerine zam yapılırsa, tamamiyle iflas edeceklerini" yayarken, diğer yandan burjuva hukukunun açıklarından faydalanırız umuduyla, işi mahkemeye yansıtıyorlar. Ancak şunu iyi bilmelidirler ki, işçiler artık uyandılar. Artı-değer'in, sömürünün, açıkçası bu düzenin ne olduğunu, kimlerin olduğunu, eğitim çalışmaları ile, okuyarak, dinleyerek öğrendiler. Ve bilinçle, kararlılıkla mücadeleye devam ediyorlar. "Bizim mücadelemiz bir günlük değil; tüm bir devrim mücadelesinin neferleriyiz artık" diyorlar.

BİZ ÖRGÜTLENMEYE, YANİ SENDİKALI OLMAYA BAŞLAYINCA TABİ PATRONLAR ÇOK KIZDI. PATRONLAR HER ZAMAN KIZARLAR YA, O ZAMAN DAHA ÇOK KIZDILAR. BU SENDİKACILAR KOMÜNİST DEDİLER. SENDİKAYA ÜYE OLANLARA KÜFRETTİLER. İŞTEN ATARIZ DEDİLER. KORKUMUZ YOK DEDİK. 8 ARKADAŞIMIZI İŞTEN ATTILAR. İŞTEN ATILAN BU ARKADAŞLARIMIZ HALA İŞSİZLER. TOPLU SÖZLEŞMEDE MUTLAKA O ARKADAŞLARIN İŞE ALINMASINI ŞART KOŞUYORUZ. PATRONLARIN BÜTÜN BASKILARINA, HAKARETLERİNE GÖĞÜS GERDİK. CANIMIZI DİŞİMİZE TAKTIK. DAYANDIK DAYANACAĞIZ. PATRONLARI DİZE GETİRECEĞİZ.

Okullar Açılırken

EĞİTİM ve ÖĞRETİM DÜZENİ HALKIN DEĞİL EGEMEN SINIFLARIN HİZMETİNDEDİR

13 Eylül Pazartesi günü ilkokullar açıldı. Yoksul halk çocukları çürük, yoz eğitim sisteminin güçlüklerine bu yıl da katlanmak zorundalar. Gittikçe artan öğrenci sayısına rağmen öğretmen ve okul sayısındaki azlık belli başlı dertler arasında; TÖB-DER'in incelemelerine göre Türkiye'de 3 milyon çocuk okulsuz, 23 bin yerleşme yerinde okul yok. Bir çok yerde emekçi halkın çocukları ilkel sağlık şartlarından yoksun barakalarda ders yapıyorlar.. Çocuklar, bu barakalarda akan yağmur suları, karanlık ve soğukla karşı karşıya. Gecekondular, geniş emekçi kitlelerin yaşadığı yoksul semtlerde sınıflar tıklım tıklım çok kalabalık.

Hayat pahalılığı artıyor.. Yoksul emekçi halk, çocuklarının giyecek masrafını, okul ihtiyaçlarını karşılayamıyor. Oysa zengin semtler, büyük şehirlerdeki okullardaki her sınıfa düşen öğrenci sayısı azalmaktadır. Buralarda her türlü eğitim ve öğretim aracı rahatlıkla temin edilmektedir. Yoksul halk çocukları yarı-aç yarı-tok, bir çok eğitim ve öğretim gerecinden yoksun yarım yamalak yetişirken, varlıklı aile çocukları her türlü rahatlık ve öğretim olanağından bol bol yararlanıyorlar.

Ancak işbirlikçi tekelci burjuvazinin, toprak ağalarının tahakkümü altındaki ülkemizde, eğitim sistemi A'dan Z'ye kadar köhneleşmiş, yozlaşmıştır. Bu nedenle yoksul halk çocukları da, varlıklı aile çocukları da egemen sınıfların, ekonomik yapının ihtiyaç duyduğu insanlar olarak yetiştirilmekten kurtulamıyorlar. Egemen sınıflar eğitim ve öğretim sistemini ne için kimin için çalıştığını bilmeyen körü körüne itaate, boyun eğmeye alışmış kişiler yetiştirmeyi planlıyorlar.

Bugünkü ilkokullardan üniversiteye kadar tüm öğretim kurumlarında emekçi halk çocukları gençler, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda eğitilip, şartlandırılıyorlar. Türkiye'de eğitim sistemine egemen sınıfların görüşü bakış açısı hakim. Eğitim ve öğretim kurumları sömürü ve zulüm düzeninin devamını sağlayacak; özgür, bağımsız ve bir avuç sömürücünün değil tüm insanlığın çıkarlarını düşünmekten yoksun, itaatkar "köleler" yetiştirmeyi amaçlıyor. Egemen sınıflar sömürülerini sürdürmek için ırkçı, şoven, bağnaz, gerici fikirlerini yaymak zorundadırlar. Bugün ilkokul çocuklarının ders kitapları "milliyetçilik" maskesi altında ırkçı, faşist ve ortaçağ karanlığındaki düşüncelerle doldurulmuştur. Egemen sınıfların Kürt ulusu ve ezilen milliyetler üzerine uyguladıkları baskı, eğitim ve öğretim alanında da kendini gösteriyor. Kürt ulusunun evlatları kendileri ve ulusal kültürleri doğrultusunda eğitilmek hakkından yoksundurlar. Türk çocuklarına Kürt kardeşlerine sevgiyle yaklaşmak yerine düşmanlık öğretiliyor.

Öte yandan MC hükümetinin, Yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlere karşı giriştiği saldırılar devam ediyor. Sömürü ve yağma düzeninin sürmesini isteyen egemen sınıflar, çocukların ırkçı, gerici, feodal ideolojinin etkisiyle şartlandırılmalarına karşı çıkan öğretmenler kıyılıyor, sürülüyor. Okulların açıldığı bugünlerde 14 bin öğretmen açığı nedir? Bütün bunlar hesapsız yapılan işler değildir Çocukların öğretmensiz kalması pahasına yurtsever öğretmenler Türkiye'nin bir köşesinden diğerine savruluyor... Irkçı, faşist bağnaz düşüncelerle gencecik beyinleri körleten "milliyetçi öğretmenler göklere çıkarılıyor. Kapitalist üretim ilişkilerinin hakim olduğu bir ülkede öğretim ve eğitimin görevi, parababalarının çıkarları doğrultusunda çalışan köleler yetiştirmek olunca, öğretmenlerin de özgürlüğünden bahsedilemez... Yurtsever öğretmenler her alanda baskı altındadır. Öğretmenler hayat pahalılığı, karşısında bunalıyor. Maaşları gittikçe azalıyor. Egemen sınıflar yurtsever öğretmenlerin daha verimli çalışmasını sağlamak için hiçbir tedbir almıyor. Tersine yurtsever ilerici öğretmenler üzerindeki baskılar artırılıyor. Devrimci öğretmenler dövülüyor, sövülüyorlar.

Özgür düşünceli, halkına yararlı öğretmen yetiştirmek yerine durmadan İmam Hatip Okulları açılıyor. 1973-74 ders yılında Türkiye'de 89 öğretmen okulu ve 63.609 öğrenci var. Oysa aynı yıllar 130 İmam Hatip Okulunda 1608 öğretmen ve 34.482 öğrenci var. Son yıllarda bu sayılar hızla artıyor. Bu rakkamlar, Türkiye'de eğitim ve öğretim sisteminin egemen sınıfların çıkarları yönünde sürdüğünü açıkça ifade ediyor. Eğitim ve öğretim sistemindeki bitmez tükenmez bir sürü dert varken Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem bütün sorunları bir çırpıda halletmiş. Milli Eğitim Bakanı şöyle diyor "İlk öğretim alanında Cumhuriyet hükümetlerinin inançla sürdürdükleri, şuurlu atılımlar bugün gerçekten büyük rakkamlara ulaşmıştır. Evet, içi boş, egemen sınıfların çıkarlarına uyan "büyük rakkamlara ulaşıldı".

Öğretmenler, öğrenciler ilkokuldan başlayarak eğitimin demokratikleşmesine karşı çıkan, egemen sınıflarla mücadeleyi işçilerin sınıf mücadelesiyle birleştirmelidirler. Öğretmen ve öğrencilerin mücadelesi burjuva siyasetle eğitim arasındaki işbirliğini bozmaya yönelmelidir, öğretmenler, öğrenciler bir avuç sömürücünün emekçi halk çocuklarının uyandırılmasına karşı çıkışına boyun eğmemeli. Öğretmenler; özgür, ne yaptığını bilen, düşünen, çevresindeki insanları rakip değil de arkadaş gören, bireycilikten uzak, yaratıcı, çalışkan çocuklar yetiştirmek için düzene köle insanlar yetiştiren eğitim ve öğretim sistemiyle mücadele etmeledirler Ama bu atılımlar işçi sınıfının mücadelesiyle birleştirilmezse yolunu şaşırır. Önünü proletarya ideolojisiyle, aydınlatmadıkça burjua reformcu hareketler olarak kalırlar.

Sosyalizm yolunda ilerleyen proletaryanın eğitim ve öğretimdeki görüşleri benimsenmeli sosyalizm yolunda, ulusal demokratik halk devrimine doğru ilerleyen ezilen halklar ve sınıflar eğitim ve öğretimden sömürücülere karşı bir silah olarak yararlanmaları gerekiyor. İşçi sınıfı ideolojisi daha şimdiden tüm ezilen emekçi kitlelerin çabasıyla yayılıyor. Eğitim ve öğretimde devrimci düşüncenin tohumları daha şimdiden atılmaktadır. Öğretmenler ve öğrenciler hep birlikte bu yoz, ilkel havattan, emekçi kitlelerin özgürlük mücadelesinden çıkarlarından kopuk eğitim ve öğretim sistemine boyun eğmemelidirler. MC hükümetinin yurtsever öğretmen ve öğrencilere karşı giriştiği saldırılar birlikte göğüslenmelidirler.

HALKIN KURTULUŞU POL-SAN İşçileriyle ko[...]

"POLATLI'DAN ANKARA'YA KADAR [...] DGM'YE KARŞI MÜCADELEDE N[...] KARARLI OLDUĞUMUZU GÖSTERİR[...]

HALKIN KURTULUŞU: Greve ne zaman başladınız? Greve gitmenizin sebepleri nedir?

POLSAN İŞÇİLERİ: Greve; Halkın mutluluğu, özgürlük ve bağımsızlık için döğüşen, halka olan bağlılıklarını idam sehpalarında bile haykıran, fedakar, cesaretli, kararlı halk evlatlarının ölümsüzleştiği bir gün olan 6 Mayıs'ta başladık.

İşveren kabule yanaşmadığından toplu sözleşme görüşmeleri masa başında çözülemedi. Bunun üzerine greve gittik.

Greve gitmeden önce işveren hergün fabrikaya son sistem makinaları dolduruyordu. İşçileri atıyordu. Üretim gün geçtikçe fazlalaşıyordu. Buna rağmen işverenin zarardan bahsetmesi çok kötü saçmalamaktır.

HALKIN KURTULUŞU: Greve kaç işçi katılıyor?

POLSAN İŞÇİLERİ: Fabrikada çalışanların toplam sayısı 34 kişidir. Greve ise 26 kişiyle başladık. Geriye kalanlar patronların sadık uşaklarıdır. Bu alçaklar her zaman bizim aramızı açmaya çalıştılar. Bunlar aramızda değil karşı tarafta yer aldılar. Greve katılan arkadaşların hepside kölece çalıştırılan işçilerdir.

HALKIN KURTULUŞU: Günlük çalışma saati, fabrikadaki sağlık koşulları, iş güvenliği nasıl?

POLSAN İŞÇİLERİ: Günlük çalışma süresi diye birşey bugüne kadar tesbit edilmedi. İşveren her zaman tesbit etmeye gerek olmadığını belirtirdi. Çalışma saati bölümlere göre değişiyor: Örneğin, üretilen sütün dağıtımı ile ilgilenen şoförün sabah saat 7'de işbaşında olabilmesi için 5'te evden çıkması gerek. Gecede ancak 10 'da evine dönebiliyor. Günlük çalışma şoför için 17-18 saattir. Sütü dağıtan şoför arabayı boşaltmadan kesinlikle geriye dönemez. Bunların yanında arabayı dolduranlar patrona yaranmak için eğer şoför saymadıysa 250 kasayı 260 gösterip zarara sokmak için ellerinden geleni yaparlar.

Sütü dolduranların çalışma saati sabah 7'den işin bitimine kadar devam eder. Bu 24, 28, 30 saat olabilir. İşveren bazan öfkelendiğinde yemek bile yedirtmez. Fabrikada fazla mesai yoktur. Gece 12'de ayrılsan bile 5 olarak yazılır. Bazan da yevmiy[...] ettiğinden, sessizce kes[...]

6 yıllık işçinin [...] at çalışmanın karşılığı [...] lerini alabileceğimiz bi[...] zarar ediyor.

Fabrikada sağlık [...] daşlarımız kaza geçirdi[...] lu[...]az. Gidip evimizden [...] Geçenlerde arkadaşın bi[...] tı. Tedavi için hiç bir [...] gidip evimizden gerekli [...] visini yaptık.

İş güvenliği fab[...] za olabilecek şartlarda [...] kaza geçirenleri hastane[...] üzerine atmaktan çekinmi[...] [...]aneye gitmeleri 1 hafta [...] [...]lü olduğunda hastane[...]

5 arkadaşımız 1 [...] lı'ya 12 km. kala geçir[...] arkadaşların tazminatlar[...] primleri sigortaya ödenm[...] aylık primleri ödenmiş. [...] lık bağlatacağına vb. s[...] vermemelerini istemiş. [...] Bunun ortak suçlularında[...] avukatlarından Haluk Öme[...] kadaşı olan işverenin a[...] için işçileri işverenin [...]

HALKIN KURTULUŞU: [...] lerle yeterince ilgileni[...] çıkardınız?

POLSAN İŞÇİLERİ: [...] dikası grevimizle yeteri[...] ekmek parasına zor yete[...] dan hiç değilse kömür, [...] vermeliler.

...nlu Balık İşçileriyle Konuştu:

"İskenderun Balık İşçileri" Örgütlendiler ve Türkiye'de ...eve Başladılar

MÜCADELEMİZ YALNIZ ÜCRET ARTIŞI İÇİN DEĞİLDİR. PATRONLAR ÜCRET ARTIŞINA HAZIRLAR. BİZ GREVE BAŞLAYINCA PATRONLAR BİZE "SİZİN AYLIKLARINIZI 2500 LİRA YAPALIM. SENDİKAYI FİLAN BOŞ VERİN" DEDİLER. BİZ HAYIR DEDİK. SENDİKAMIZDAN VAZ GEÇMEYİZ DEDİK. BİZ SADECE 3-5 KURUŞ FAZLA ALMAK DEĞİL, BİZ İNSANCA YAŞAMAK İSTİYORUZ, DEDİK. BİZİM TALEPLERİMİZ ŞUNLAR: SİGORTALI OLMAK İSTİYORUZ. İŞ GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ, İŞ GARANTİSİ İSTİYORUZ, ÜCRETLİ OLARAK BAYRAM TATİLİ, HAFTA TATİLİ, YILLIK İZİN İSTİYORUZ. BU İSTEKLERİMİZİN HEPSİ DE PATRONLARIN KANUNEN VERMESİ, YAPMASI ZORUNLU OLAN ŞEYLERDİR.

...den gaspedilen haklarımızı a- lana kadar mücadeleye devam edeceğiz.

Bir İşçi- Aslında biz ücret artışı da istemiyoruz.Resmen ilân edilen asgari ücretin ödenmesini istiyoruz. Tarım-İş kolunda asgari ücret 50 lira dendi. Aslında bu ücret çok az, ama patronlar bunu dahi çok görüyorlar. Resmen ilan edilen ücret 8 saatlik çalışma karşılığıdır. Biz ise günde 24 saat çalışıyoruz iş kanununa göre fazla çalışmaların zamlı olarak ödenmesi gerekirken, patronlar bu ödemiyorlar. Biz 8 saatlik iş günü istiyoruz. Fazla mesailerimizin de zamlı olarak ödenmesini istiyoruz.

H.K.- Çalışma şartlarınız nasıldır?

(Sorumuzu bir çok balık işçisi şöyle cevapladı:)

Bir İşçi- Çalışma şartlarımız mı? Çalışma şartlarımızın hiç iyi yanı yok ki. 24 saat çalışırız. Her denize açılışta 3-4 gün kalırız. Döneriz. 1 gün karada kalırız, tekrar denize açılırız. Deniz de gecemiz gündüzümüz yoktur. Durmadan çalışırız. Yağmur da yağsa, fırtına da olsa çalışırız. Yağmur yağar. Hele kış günleri; ıslanırız, yatak larımız ıslanır. Yağmurluk vermezler. Hep romatizmalıyız.

Bir İşçi- Denizde üç gün çalışırız. Avladığımız balıkları istif ederiz. Boy boy, cins cins istif ederiz, sandıklara. Limana döndüğümüzde balık kasalarını biz taşırız. Balıkları biz buzlarız. Limana döndüğümüzde 1 gün dinlenmemiz lâzım. Islak çamaşırlarımızı, yataklarımızı kurutmamız lâzım. Ama fırsat vermezler. Patron hamala vereceği parayı da bizim sırtımızdan çıkarıyor.

Bir İşçi- Köle gibiyiz. Toprak ağası diyorlar ya, işte bunlar da deniz ağaları, balık ağaları. Dünyadan habersiz yaşarız. Limana döndüğümüzde evlere gidemeyiz. Motorlarda yatarız.

Bir İşçi- Balıkları taşımazsak eksik para öderler. Hemen keserler aylığımızdan.Bir ayda balık taşımadığımız her gün için 100 lira keserler. Ama bizim aylıklarımızı hesaplarken 43-50 lira ederler.

Bir İşçi- Bir arkadaş motordan düştü. Başının üstüne düştü, yaralandı. Arkadaş hastahaneye yattı. 6 bin lira istediler. Arkadaşın 6 bin lirası yoktu. Nereden olacak? 1 ineği vardı, onu sattı. Ölümden zor kurtuldu. Sakat kaldı. Sakatsın diye iş vermediler. Çoluk çocuk perişan oldu.

Bir İşçi- 4 çocuk babasıyım. Çalışmasam aç kalırız. Mecburum çalışmaya. Param yok, toprağım yok. Giden yıl, kışın denizde fırtınaya yakalandık. Hava çok sertti. Benim ceket vinçe sarıldı. Arkadaşlar sağ olsun, kurtardılar. Kolum şişti, kütük gibi oldu. Karaya geldik. Patrona gösterdim; aspirin verdi. Çok kuvvetli bir ilaçtır dedi. Kolumun şişi günlerce inmedi.

H.K.- Bir motorda kaç kişi çalışır?

İşçi- Normal olarak bir motorda 1 reis, 1 kaptan, 1 makinist, 7 kişi de işçi çalışır. Ama bu normali. Hiç bir zaman 7 kişi çalıştırmazlar. 4-5 kişi çalıştırırlar. 7 kişinin yapacağı işi 4-5 kişiye yüklerler.

H.K.- Bir motor mürettebatı olarak 3 gün içinde ne kadar balık tutarsınız?

İşçi- 3 günde 80-90 kasa balık tutarız. Her kasada 15 kg. balık vardır. Tuttuğumuz balıkların en düşük kalitelisinin kilosu 16-17 liradır. İyi cins balıklar mesela Karides'in 1. sınıfı 110-120 liradan, 2. sınıfı 80-90 liradan satılır. İşçilere gelince, ayda 1200-1300 lira verirler. Onu da toptan vermezler. 100-200 lira olarak parça parça verirler.

Birecik Halkı Faşist Saldırılara Boyun Eğmiyor

BİZLER HERŞEYİN NEREDEN KAYNAKLANDIĞINI ÇOK İYİ BİLİYORUZ. HER DAMLA KANIN HESABININ SORULACAĞI VE CEZALANDIRILACAK KİŞİLERİN BU İT SÜRÜLERİNİ BESLEYEN VE ONLARA EMİRLER VERENLERİN OLDUĞUNUN DA BİLİNCİNDEYİZ. PERDE GERİSİNDE KALMAKLA HİÇ KİMSE KENDİSİNİ KURTARAMAYACAKTIR.

Emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının uşaklığı ve bekçi köpekliğini yapan halk düşmanı faşistler, her yerde olduğu gibi İlçemizde de saldırılarını yoğunlaştırdılar. Ülke genelindeki saldırıların bir parçası olan bu saldırılar da faşist mihraklarda tek elden yönetilmektedir.

Birecik'te faşistler, bir süre önce Ülkücü Esnaflar Derneği'ni kurdular. Kendilerine halk arasında taban oluşturmayı amaçlıyorlardı. Umdukları bulamadılar. Bir kaç satılmışın dışında üye kaydetmek için kimseyi bulamadılar. Büyük ölçüde de esnafın tepkisini üzerlerine çektiler. Faşistler gün geçtikçe kitlelerden tecrit oluyorlardı. Devrimci hareketin gelişmesini engellemek ve halkı sindirmek için saldırıya geçtiler.

Önceleri sokakta devrimcilere küfür etmekle işe başladılar. Bu nedenle dayak yiyen bir köpeği bahane ederek devrimcilerin oturduğu kahveyi bastılar. Saldırıya geçmezden önce ise Urfa'dan Halk Eğitim Başkanı ile bir çok yabancının Ülkü-Bir'de boy göstermesi bizi hiç şaşırtmadı. Bunlar daha yüksek kademelerden gelen emirleri iletenler ile, kiralık katillerden başkası değildi. Hareketin buradaki yöneticilerine gereken talimatı ulaştırdılar. Onlar da burada hazırladıkları planı, kandırabildikleri beslemelerine uyguladılar. Güvendikleri büyük sermayeder Aydın Mirkelam ile Necet Erol ve Avukat taslağı Faruk Pınarbaşı gibi halk düşmanı soyguncuları bir toplantı yaparak, devrimcilerin oturduğu kahveyi basmayı kararlaştırdılar. Soyguncu efendileri tarafından ise kendilerine aynı gün 20 tabanca verildi.

26.8.1976 Perşembe günü saat 22.00 sıralarında silahlı eşkiyalar saldırıya geçtiler. İki devrimci arkadaşı tabanca ile vurarak yaraladılar. Kahveyi ve orada bulunan arabaları tahrip ettiler. Kahveye saldırdıktan sonra bir kısım eşkiyalar, halkın oturduğu ve o sırada savcının da bulunduğu parka da saldırarak herkese küfürler yağdırdılar.

Olaydan sonra Birecik devrimci dayanışma derneğinin kapısı kırılarak arama yapıldı. Hiç bir şey bulamadılar.. Saldırının yönetildiği yer olan Ülkü-Bir'de ise tabanca bulundu. Faşist köpeklerin halkın gözleri önünde Ülkü-Bir'den çıkarak etrafa kurşun yağdırmalarına rağmen, yetkili makamlarca ne kapatıldı, ne de bir işlem yapıldı. Eğer TÖB-DER veya Devrimci Dayanışma Derneğinde bir ekmek bıçağı bulunmuş olsaydı kapatacakları muhakkaktı.Bütü bunlar da açıkça gösteriyor ki, Devlet kuvvetleri ve faşistler, halkı baskı altına almak için el ele vermişlerdir. Bu kanıtlar bu kadarla da bitmiyor. Olaydan biraz sonra, asılsız bir iftiradan dolayı karakola götürülen Birecik Devrimci Dayanışma Derneği Başkanı, yarım paket birinci sigarası bile kendisinden alınarak sorgusuz sualsiz sabaha kadar nezarette bekletiliyor. Nezaretten çıkarıldıktan sonra elleri kelepçeli olarak banka bağlatılıyor ve akşama kadar aç-susuz bekletiliyor. Soran ve yemek götürmek isteyenler ise dayak ve küfürle kapı dışarı ediliyor. Bunun yanında, olayda iki yurtsever tabanca ile yaralayan halk düşmanı faşist köpek ertesi gün yakalanarak karakola koltuğa oturtuluyor ve kendisine kahve ikram ediliyor.

Halk düşmanı iktidarın uzantılarının yurtseverlere uyguladıklarının hesabı sorulacaktır. Bu hiç bir zaman unutulmasın, er veya geç.

Bu arada şu da unutulmamalıdır: sorumlular arasında yurtsever yok değil.

Halkı iliğine kadar sömürmek isteyen sermaye sahiplerinin oyunları boşa çıkarılacaktır. İlçemizin baş tefecisi ve soyguncusu olan Aydın Mirkelamları, Necet Erolları ne kiralık katilleri, ne de sermayeleri kurtaracaktır. Bu arada bunların çönezi olan bir avukat taslağı ve başkaları da unutulacak değildir. Faşizm'in ilçemizdeki bu temsilcileri şunu iyi bilmelidirler ki, bir-kaç kiralık katilin halka ve devrimcilere saldırmasının tek sorumlusu kendileridir.

Bizler herşeyin nereden kaynaklandığını çok iyi bilmekteyiz. Her damla kanın hesabının sorulacağı ve cezalandırılacak kişilerin bu it sürülerini besleyen ve onlara emirler verenlerin olduğunun da bilincindeyiz. Perde gerisinde kalmakla hiç kimse kendisini kurtaramayacaktır.

İlçemizde faşistlerin, onların sermaye babalarının tezgahladıkları oyun tutmadı. Ama oyunları bununla bitmeyecektir. Her girişimleri faşistleri biraz daha halktan soyutlayacaktır. Kitlelerin yükselen mücadelesinden boy alamayan faşist taslakları, girmek için tilki ini arayacakları gün yakındadır. O zaman boyunlarına astıkları köpek azması kurt bile onları inden çıkış yolunu gösteremeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU önüne bir engel olarak çıkanlar kısa zamanda ezilmeye ve yok olmaya mahkumdur. Halkın gücü önünde hiç bir güç ayakta duramaz.Gelecek, emekçi halkın ve mazlum ulusların zaferinin müjdecisidir!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Almanya'da Kerkoff Fabrikası'ndan Atılan Bir Grup İşçi:

BİZİ PATRONLARIN AĞALARIN İKTİDARI KURTARAMAZ

Ülkemizde milyonlarca işsiz insanın arasında bizler de günlerce iş aradık. Bir işe girebilmek için rüşvet vermeye gücümüz yetmediğinden, amcamız, dayımız, torpilimiz olmadığından hiç bir işe giremedik.

Alman patronları bizleri kârlarına biraz daha kâr katabilmek için 12-13 doktor muayenesinden geçirterek, vücutça en genç, en sağlamlarımızı buralara kadar getirttiler. Ve en ağır, en pis işlerde, en ucuza çalıştırarak milyonlarına milyonlar katılar ve katmaktalar.

Günümüzde en büyük iki emperyalist güç ABD ve Sovyet Sosyal-emperyalizmi dünyayı yeniden paylaşmak, hakimiyetlerini daha da arttırmak için silahlanmakta, kendilerine karşı çıkan bağımsızlık, özgürlük ve devrim mücadelelerini şiddetle ve kanla bastırmaya çalışmaktadırlar.

Fakat, aynı zamanda ezilen, sömürülen; ırkçı baskılarla karşı karşıya olan emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin baskısı ve hegemonyası altındaki ülkelerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim mücadeleleri de hızla yükselmektedir. Vietnam, Kamboçya, Laos, Mozambik gibi ülkeler ve daha bir çokları emperyalist zinciri parçalamış ve parçalamaya devam etmektedirler.

Arkadaşlar, dünyanın emperyalistler arası yeniden paylaşımı döneminde ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizminin baskısı altında olmakla birlikte, kendileri de birer emperyalist güç olan Kanada, Japonya, Batı Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Hollanda, İsveç, Norveç gibi ülkeler de kendi ülkelerindeki işçiler ve yabancı işçiler üzerinde sömürü ve talanlarını arttırmaktadırlar. Aynı zamanda diğer geri bıraktırılmış ülkeler üzerindeki soygun planlarını gerçekleştirme çabaları da Milliyetçi Cephe hükümeti gibi işçi düşmanı, halk düşmanı işbirlikçi uşakları vasıtası ile gelişmektedir. Emperyalistler arasındaki pazar ve hammadde kaynaklarının paylaşılması mücadelesi dünyayı bir barut fıçısı haline getirerek insanlığı hızla üçüncü bir dünya savaşına sürüklemektedir.

Arkadaşlar, içinde yaşadığımız emperyalist ülkenin kapitalistleri her gün kârlarına biraz daha kâr katma çabası içindedirler. Örneğin, biz Türkiyeli işçilerin çoğunlukla çalıştığı Lemgo Kerkhoff Mobilya firması bizleri zor günlerin eşiğine bıraktı.

Bizlere Haziran ve Temmuz aylarının ve senelik izin paralarımızı ödemedi. Bundan önce de bizleri üç aylık kısa iş dönemine sokarak normal iş saatinde yapılan malları bizlere kısa iş döneminde yaptırdı. Bu durum alacağımız işsizlik parasının düşük olmasına neden oldu.

Bu güne kadar alın terimizi, emeğimizi sömüren, kimimizin elini, kimimizin parmağını kaybettiği Kerkhoff fabrikası bizleri dışarıda bırakarak şimdi başka isim altında sömürücülerin ceplerini doldurmaya devam etmektedir.

Alın terlerimizden her ay 12 markımızı kesen sendika ve bizlerin göndermiş olduğu dövizle aylıkları ödenen Türk çalışma ateşesine sorunlarımıza çözüm bulması için konuşmaya davet ettiğimizde acizliklerini belirterek "bizim elimizden bir şey gelmez, sabretmek gerek" diyerek yuvarlak laflarla meseleyi geçiştirmeye çalıştılar. "Bu durumu ancak siyasetçiler çözebilir, bu siyasi bir meseledir, biz siyasetçilerle konuşur, durumu anlatırız, pek kesin olmamakla birlikte onlar durumu kötü olan patrona yardım ederler, o da durumunu düzeltip açıkta kalan işçilere bir şeyler yapar..." dediler. Böylece bizim meselenin çözümü sonu bilinmeyen bir tarihe ertelenmiş oldu elbette.

Bu meselenin siyasi bir mesele olduğunu biz işçiler çok iyi bilmekteyiz. Nasıl ki Türkiye'de patronların, ağaların temsilcisi olan MC iktidarı emekçi halkın çıkarlarını savunmuyorsa, Almanya'da da KERKOFF ve onun gibilerin temsilcisi olan iktidar, hükümet ve siyasetçiler bizlerin meselesine bizim yararımıza bir çözüm getirmeyecektir. Ancak biz emekçiler birleşip meselelerimize sahip çıkar, sömürücülere karşı tek yumruk olup kendi iktidarımızı kurduğumuzda gerçekten kendi meselemize çözüm getirebiliriz.

Arkadaşlar, biz bu karşılaştığımız sahtekârlıklara karşı mücadelemizi başkalarına bırakmayalım. Sömürücülerle aynı safta olan işyeri temsilcisine, sendika ağalarına, çalışma ateşelerine bırakmayalım. Kendi gücümüze güvenelim. Kendi meselemize sahip çıkalım.

Patronların sömürüsüne, baskı ve zulmüne, sahtekârlıklarına karşı çıkalım. KERKHOFF'da yapılan rezil oyunlara karşı haklarımızı savunmak için tek yumruk olalım.

İŞTEN ATILAN BİR GRUP İŞÇİ

...onuştu:

"...YÜRÜMEMİZ ...E KADAR ...R HERHALDE"

...velerden 2-3 tanesi, işveren zarar ...silir.

... eline 1030 lira geçiyor. 18-24 sa... işveren günlük temel gıda madde... ...r ücret vermez. Çünkü güya her gün ...

... koşulları aramak hata olur. Arka... ...ğinde pamuk, ilaç, tentürdiyot bu... (yakındaki köylerde) getiririz. ... tanesi makinada parmağını kopart... şey bulamadık. O kan kaybederken ... sağlık malzemeleri getirip teda...

...rikamızda bulunmuyor. Her zaman ka... çalışıyoruz. Kaza olunca işveren ...eye göndermiyor. Suçu da işçilerin ...yor. İşçiler hastalandığında has... ... sonraya kalıyor. Ancak işverenin ...e gidilebilir.

...cak günü servis arabası ile Polat... ...dikleri kaza sonunda öldüler. Ölen ...rını alamadık. Ölenlerin kesilen ...memiş. 3 yıllık olanların ancak 5 ... İşveren ölenlerin ailelerine ay... ...öz vermiş ve kendisini mahkemeye ...Bunda da başarılı oldu sayılır. ...n biri de Tek-Gıda-İş Sendikası ...erbaş'tır. Haluk Ömerbaş samimi ar... ...vukatı ile karşı karşıya gelmemek ... kucağına atmıştır.

... Bağlı bulunduğunuz sendika siz ...yor mu? Grevden ne gibi dersler ...

... Üyesi olduğumuz Tek-Gıda-İş Sen... ...nce ilgilenmiyor. Verdikleri maaş ...cek seviyede. Önümüz kış olduğun... ...odun parası olarakta biraz para ...

1 no.lu şube yöneticileri grevimizle ilgileniyorlar. Ama onların ilgisi yeterli değil. Genel merkez bizlerden kestiği aidatları böyle günlerde işçilerin birliği için kullanmazsa, bunu kendi yaşantıları için kullanmak istiyorlarsa bunda yanılıyorlar. Gerçekte zaten ellerinden geldiği kadar kullandılar ya. Bu güne kadar yedikleri nerede? İşçiler yaşantılarını zor sağlarken onlar Avrupa'lara gidiyorlar. Şunu unutmasınlar ki eski çamlar bardak oldu. Artık bu işe dur demenin zamanı geldi.

Sendika 4 aydan beri bizi neden boş bırakıyor? Bizi her hafta sonu toplayıp sınıf bilincimizi geliştirmesi gerekiyor. Okumamız için yayınlarını göndermeliler. Kimin parası ile çıkıyor onlar? Yeter artık bu güne kadar çektiğimiz bu cahillik. Bu günden sonra silahlarımızı genel merkeze karşı da yönelteceğiz. İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Bizim grevde 4 ay gibi uzun zamanda edindiğimiz en önemli ders: İşverenlere karşı mücadelede sınıf bilincine sahip olmamız gerektiğidir. Bu sağlanmamışsa duygusal bağlılık fazla uzun sürmüyor. Anlaşmazlık, dağılma oluyor.

İşverenlerin gerçek yüzünü grev uzadıkça daha iyi görüyoruz. İşverenlerin laflarına kanmamak gerektiğini öğrendik.

İşçilerin, çevredeki köylülerin, grevi ve grevcileri sonuna kadar destekliyeceklerini vaadeden konuşmaları ve davranışları bizi çok sevindirdi, daha güçlendirdi. Ankara'da bulunan Arsan, Devsan, Zeki Aral, Çay-kur ve Bira fabrikasında çalışan devrimci işçiler 29 Ağustos günü ziyaretimize geldiler. Kurtuluşumuzda işçilerin, köylülerin birliğiyle olacak. Devrimciler de her türlü yardımda bulunuyorlar.

HALKIN KURTULUŞU: DGM'leri hakkında ne düşünüyorsunuz?

POLSAN İŞÇİLERİ: DGM'ye karşı söyliyeceklerimiz kısa olacak. DGM'ye karşı Polatlı'dan Ankara'ya kadar yürümek herhalde bu konuda ne kadar ciddi olduğumuzu ispat eder. Devlet Güvenlik Mahkemeleri devletin güvenliğini sağlayacak. Devlet de bir kaç zengin kişiden olduğu için bu yine işçilere karşı, bağımsızlık isteyen devrimcilere, yurtseverlere karşı kullanılacaktır.

İşte Revizyonist Sendika Ağasının Gerçek Yüzü

Selahattin Uyar Faşist Karataş'a Karşı Çıkmıyor

MC iktidarının TRT'nin başına getirdiği faşist Şaban Karataş yönetimine karşı halkımızın duyduğu nefret artmaktadır. Bunun yanı sıra TRT'de çalışan devrimci, yurtsever işçi ve memurların faşist yöneticilere karşı mücadelesi güçlenmektedir. TRT işçileri ve memurları faşist yönetimin attığı her kanunsuz adımın karşısına dikilmekte, TRT'de dönen dolapları halka duyurarak faşistlerin namussuzluklarının, halk düşmanı tertiplerinin gizli kalamıyacağını ve kalmaması gerektiğini göstermektedirler.

TRT işçileri ve memurları sendikaları ve dernekleri aracılığıyla "TRT'de Faşist İşgale Son" verilmesi için imza kampanyası açmışlardır. Kampanya devrimci, yurtsever, demokrat kişi ve örgütlerin geniş desteğini kazanmıştır. Kampanya sırasında revizyonistlerin devrimci olmayan siyasetlerinin yeni örnekleri görülüyor. Halkın mücadelesini tekkelerinin çıkarlarına tabi kılmaya çalışan revizyonistler her yerde Faşizme Karşı Eylem Birliği'nin önüne set çekmeye çalışıyorlar. Bunun bir örneği de Adana'da görülmüştür.

Aşağıda Türkiye Yeni Haber İş sendikası Adana şube başkanlığının bu konuda yaptığı açıklamayı yayınlıyoruz.

"Sendikamızın TRT'deki 'Faşist İşgale Son' verilmesi amacıyla yurt çapında açtığı imza kampanyasına bölgemizdeki tüm demokratik kuruluşlar katılmışlardır.

Kısa zamanda on binlerce yurtsever, devrimci, demokrat unsur gerici MC iktidarına karşı öfkesini belirterek bu kampanyaya katılmıştır.

DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikası Güney Bölge Temsilcisi, T.İ.P. kurucusu ve Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Selahattin Uyar ve avanesi işgalci faşist Şaban Karataş'a karşı olmadığını belirterek kampanyaya katılmamış ve sendikamızın bu konudaki çağırısına hiç bir cevap vermemiştir.

Bu açıklamayı, bu tür devrimci geçinen revizyonistlerin, işçi sınıfı düşmanı hakim sınıfların uşağı kişilerin gerçek yüzlerinin açığa çıkması açısından zorunlu bir görev biliyoruz.

KAHROLSUN HALKIN DÜŞMANLARI!
KAHROLSUN REVİZYONİST VE SARI SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ MÜCADELEMİZ!"

Sosyal-Emperyalizmin Uşağı İGD'li Sosyal Faşistler

HALKTAN ZORLA BAĞIŞ TOPLADILAR

1 Eylül Dünya Barış Günü açık hava tiyatrosunda kutlandı. Gazete haberlerine göre İGD ve İKD'li sosyal-faşistlerin yanında, bu gün revizyonistlerin yönetiminde olan TÖB-DER, TÜTED, TÜM-DER gibi kuruluşlar da bu kutlamada yer aldılar. Ayrıca devrimci bir geçmişe sahip ve devrimcilerin yönetiminde olan TMMOB'nin de bu kuruluşlarla birlikte yer aldığı haberi gazetelerde çıktı.

Fakat toplantı başından sonuna kadar İGD'li ve İKD'li sosyal-faşistlerin ağırlığında geçti. DİSK revizyonist sendika ağalarının maddi ve manevi desteğini alan sosyal-faşist İGD zorbalığın, şımarıklığın daniskasını orada gösterdi. Pek çok yurtsever buna tanıktır.

Kapıda duran İGD'li sosyal-faşistler davetiyesiz gelenlere "öyle ise on lira bağış yapın" diyorlardı. Pek çok yurtsever de bunların suratlarındaki maskeyi kavrayamadığı için veya herhangi bir hadiseye meydan vermemek için 10 lira verip yakasını kurtarıyordu. Bunların sosyal-faşist karakterini bilmeyenler, verdikleri 10 lira bağışın makbuzunu boşuna bekleyip durdular. İGD'li sosyal-faşistler, zoraki olarak topladıkları bağışa makbuz dahi vermiyorlardı. Bir kaç yurtsever de para vermediler. Sosyal-faşistlerin tutumuna, hatta bağış toplamadaki zorbalığına karşı çıktılar. Maskelerinin aşağı düşeceğinden çekinen İGD'li sosyal-faşistler bir adım da olsa geri çekilmek zorunda kaldılar.

TÖB-DER, TÜTED, TMMOB gibi kuruluşların da adının geçtiği ve ortak düzenlenen böyle bir toplantının tamamen İGD'li sosyal-faşistlerin güdümünde geçmesi bu örgütlerdeki devrimciler için üzerinde durulması gereken bir durumdur. Ayrıca bir yandan salonda bar bar barıştan, kardeşlikten söz eden sosyal-faşistlerin ne kadar ciddiyetsiz ve sahtekâr olduklarını pek çok yurtsever gözleriyle görmüştür. Durmadan "Nazım'lar ölmez" v.b. gibi revizyonist sloganlarını atan sosyal-emperyalizmin uşakları, geceyi de kendilerine benzettiler. Üstelik Nazım Hikmet'in ilerici yanını da alt üst ettiler.

Tamı tamına revizyonistlere özgü bir hava içinde geçen böyle bir toplantı, cansız, gavur ölüsü gibi bir durgunluğun içindeydi. Devrimciler böylesi toplantıların revizyonistlerin güdümünde geçmesine seyirci kalmamalı ve böylesi günlere sahip çıkmalıdır. Sosyal-faşistler böylesi günlerde kendi yüzlerindeki maskeyi gizleyebilme fırsatını yakalamaktadırlar. Bu durum onların kitle tabanı yaratmalarına neden olmaktadır.

Yurtseverler, sosyal-faşist zorbalığa karşı teslimiyetçi olmayınız!

Uluslararası günlerin revizyonistlerce istismar edilmesine devrimciler fırsat vermemelidir!

ISTANBUL'DAN BİR DEVRİMCİ

MADEN-İŞ Yöneticileri Eğe Sanayii İşçilerine de İhanet Etti

Eğe Sanayi Türkiye'nin eğe yapan tek fabrikasıdır. Burada 5 ay önceki toplu sözleşme görüşmeleri sırasında patron, işçilerin talep ettiği ücret artışını ve sosyal hakları kabul etmedi ve kanunsuz lokavta başvurdu. Artan hayat pahalılığı karşısında ücretlere saat başına 7 lira zam isteyen işçilere, patron 4.5 lira verdi. (Bu net 2.5 lira kadar ediyor). Diğer sosyal hakların hiç birini kabul etmedi. (İkramiye, çocuk parası yakacak, giyecek parası vs.)

Patronun kanunsuz lokavt yaptığı mahkemece tespit edildi. Ama patron kararı temyiz etti. Bunun üzerine 234 işçiden 160'ı lokavta karşı direndiler.

DİRENİŞ SIRASINDA MADEN-İŞ 4. BÖLGESİNİN SOSYAL-FAŞİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARI NE YAPTILAR?

İşçiler direnişin başında sendikadan eğitim yapılmasını istediler. Sendika zaman yok gerekçesiyle eğitim yaptırmadı.

Çevre fabrikalardaki devrimci işçiler direnişteki arkadaşlarına destek oldular,para topladılar. Ama işçilerin birliğini kendileri için en büyük tehlike olarak gören Maden-İş'in sosyal-faşist ve reformist ağaları, kendilerinden başka kimsenin direnişe karışamayacağını söyleyerek, yardım toplayanlara karşı çıktılar. Devrimcilerin direniş yerine sokulmasını yasakladılar. Sosyal-faşistlerin fedaileri, gelen devrimcileri sopayla karşılayıp, saldırdılar Direniş yerine girmeye yalnız revizyonistler ve sosyal-faşistler için izin vardı. TİP'liler, TSİP'liler, GSB'liler, İGD'liler, İKD'den gelenler, canları sıkılınca pikniğe gelir gibi ziyarete geldiler işçileri. Sosyal faşistler, işçilerin bilinçlenmemesi için ellerinden geleni yaptı. "Sınıfımızın kurtuluşunu, bilimini öğrenmeliyiz" diyen bir devrimci işçiye, revizyonistler güldüler ve direniş yerinde sadece kağıt oynamaya ...n verdiler.

24 Ağustos'ta 4.Bölge Başkanı Halit Erdem Eğe Sanayi işçilerini topladı ve "maaşlarının artık verilmeyeceğini sendikanın artık direnişi durdurduğunu ve işçilerin tazminatlarını alıp, dağılmalarını" söyledi. Maden-İş'in başındaki sendika ağaları işçilere tek bir söz bile danışmadan direnişi durdurdular ve bunun yeni bir uygulama olduğunu söylediler. Ama, bu yeni bir uygulama değildi. Bu, sarı sendikacıların ve revizyonist sendika ağalarının her zaman yaptığı şeydi. Sendika ağaları artık işçileri satmaya yeni uygulama adı veriyorlar. Maden-İş daha kısa süre önce Elka'da işçilere ihanet etmişti. Şimdi de Eğe Sanayi Fabrikası'nda aynı şeyi yaptılar. Kendilerinin sosyal-faşist yüzlerini teşhir eden devrimcileri, patronla işbirliği yapıp işten attıran Maden-İş yöneticileri bilmelidirler ki, onların da sonu yakındır.

Her gün gerçek yüzleri biraz daha açığa çıkıyor. Bir Eğe Sanayili işçinin dediği gibi: "Bunlar da kendilerine devrimci diyor, ama bunlar patronları değil, işçileri devirici..."

Devrimci işçiler sendikalarına her gün biraz daha sahip çıkıyorlar ve sendikalarını bırakıp hiç bir yere gitmeyecekler.

Eğe Sanayi işçilerinin mücadelesi bize bir kere daha öğretti ki, bütün işçilerin görevi sarı ve revizyonist sendika ağalarını devirip, devrimci işçileri yönetime getirmektir.

SENDİKA AĞALARINI DEVİRELİM!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

İleri Derecede Tüberküloz Raporuna Rağmen

HASTANEYE YATIRILMAYAN MAHKUM YOLDA ÖLDÜ

"İleri derecede tüberkiloz" ve "enfaktüs" raporlarına rağmen cezaevindeki insanlık dışı işkence ve baskılar sonucu ölen İbrahim Ocakçı

1952 Turhal doğumlu İbrahim Ocakçı, hükümlü olarak bulunduğu Toptaşı Cezaevinde "ileri derecede tüberküloz" ve "enfarktüs" raporlarına rağmen, Karantina adı verilen bölümde tutulmuştur.

Karantina, cezaevinin yaşamaya en elverişsiz bölümüdür. Penceresi yoktur, hava sadece 15x40 cm'lik iki delikten girer. Her zaman 40-75 arasında mahkum ve tutuklu kalır. Oysa yatak sayısı bunun yarısı kadardır. Suyu akmaz, duvarlar üst kattaki kısımdan sızan kirli sularla sürekli ıslaktır. Tavanındaki lağım borularından bazan sızıntı halinde, bazan hızla, ama sürekli olarak akan pis sular dayanılmaz bir koku yaymaktadır. Bu pis suların zeminde meydana getirdiği küçük gölcükler her zaman görülebilir.

İbrahim Ocakçı cezaevine geldiğinde sıhhati nisbeten iyiydi. Karantina'da kaldığı bir hafta süresince gittikçe kötüleşti. 26 Ağustos gecesi aniden şiddetli bir ağrı ve kusma başladı. Geceyarısı mahkumların ısrarıyla hastahaneye yollandı. Doktor, hastahaneye yatırmanın imkânı olmadığını, üç gün sonra film çekilmek üzere tekrar getirilmesini ve bu üç günü cezaevinin revirinde dinlenmekle geçirmesini tavsiye etti. Cezaevinin reviri olmadığı belirtilince "yapabileceğim bir şey yok" diyerek İbrahim'i geri gönderdi.

İbrahim Ocakçı ertesi akşam ayni şekilde yine kusmaya başladı. Dayanılmaz bir sancıyla kıvranıyordu. Nu ı ne Hastahanesi'ne tekrar götürüldü. Oradan Koşuyolu Göğüs Hastahanesi'ne sevkettiler. Koşuyolu Hastahanesi doktoru da yatırmasının imkansız olduğunu söyleyince, tekrar cezaevine geri getirilirken İbrahim yeni bir krizle yolda öldü.

Cezaevindeki insanlık dışı şartlar ve baskılar hakkında çeşitli yayınlara rağmen MC iktidarı, mahkumların hayatını iyileştirmek için en küçük bir girişimde bulunmamıştır. Halk düşmanı MC iktidarı bu cinayetin baş sorumlusudur.

Köylüler Mercimeğini Satabilmek İçin Namussuzlara Rüşvet Vermek Zorunda Kalıyor

Urfa'nın kazalarından Halfeti'de faşist MC'nin çarkları arasında ezilmektedir. Bunu bir örnekle anlatacağım.

Köylünün dört gözle beklediği mercimek alım kooperatifi, Reis Sıtkı Balkız'ın nüfuzu altında açıldı. İsimlerini saymaya değmeyecek kadar karaktersiz kişiler de etrafında toplanıp bu çarkı çevirmeye başladılar.

Tüccarların malları gününde alınırken, köyden gelen mercimek üreticileri, mercimeklerini en az 20 gün yerde bekletmek zorunda bırakılıyorlar. Sonrada 2 bin ile 5 bin arasında rüşvet vermeye zorlanıyorlar. Rüşvetler aracılar vasıtasıyla Reis Bey'e ulaştırılmaktadır. Bir yılını mercimeğe veren üretici, mercimeğini satmak için köyden Halfeti'ye getirirken 2 bin lira kamyon, 500 lira da boşalttırma parası verir. 20 günlük bekleme süresince bir sürü masraf eder. Rüşvet almadan ürünü satın almayıp bekleten namuzsuzlara, daha fazla bekleyip daha fazla masraf etmektense, bu parayı rüşvet olarak verir. Ya da köpekler gibi etrafında dolanan tüccarlara mercimeği ucuz fiyattan, yok pahasına satmak zorunda kalır.

Bu namussuzluğa tahammül edemeyen Halfeti halkından Hüseyin Gerçek, Reis'i mercimek deposu önünde (yapımı tamamlanmayan sinema mercimek deposu olarak kullanılır) dövdü. Reis, Gerçek'lerden korktuğu için davacı bile olmadı.

Hürriyet Gazetesi muhabiri Hüseyin Önen, durumu Diyarbakır Gazete Bürosuna bildirdi. Diyarbakır Hürriyet Gazetesi muhabiri durumu Reis'ten sorunca, Reis Sıtkı Balkız "olay tamamen yalandır" diye cevap verdi. Ve adamlarından 10 kişiyi köyden çağırtıp, çarşının ortasında Hüseyin Önen'i dövdürttü.

Reis Sıtkı Balkız'ın tek gayesi "mercimekten aldığım paraları sessizce yiyeyim, ismim duyulmasın" düşüncesidir.

Bu satırları biz köylülere oynanan oyunlara halkımıza duyurmak için yazdım.

KAHROLSUN YİYİCİLER,
KAHROLSUN TEFECİLER!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

HALFETİLİ BİR DEVRİMCİ

Lassa İşçileri: "Biz Herşeyin Mücadele İle Alınacağına İnanıyoruz"

HALKIN KURTULUŞU Gazetesine,

Bizler geçimlerimizi sağlayabilmek için çoluğumuzu çocuğumuzu bırakıp gurbete çıkmış, çoğumuz Doğu'lu olan Lassa Fabrikası inşaatının işçileriyiz. Sömürü, baskı, zulüm ve kâra dayalı kapitalizm, bizi memleketimizden koparıp buralara kadar attı.

Geceli gündüzlü 2 vardiya halinde çalışan 1000 kadar işçiyiz. Çoğunluğumuz, inşaatın yanında biriketten yapılan, güneş yüzü görmeyen, havasız, temizlikten uzak barakalarda, 50-60 kişilik odalarda kalıyoruz. Yemeklerimizi de inşaatın yanındaki barakalarda yiyoruz. Yemekler hiç iyi çıkmıyor.

Çalıştığımız inşaatta ise hiç bir iş güvenliği yok. Her tarafı, "ışıklıktan atlama", "iş güvenliği olmadan çalışma" diye tabelayla doldurmuşlar. Ama bunlar hep tabelada kalıyor. Başımızda çavuşlar dikilmiş. "İş güvenliği yok" diye, sıkıysa çalışma; hemen işimize son verilir. Ayrıca bazı günler çok şiddetli yağmur yağıyor. Bizleri bu yağmurda dahi insafsızca çalıştırıyorlar. Dolayısıyla kazandığımız parayı ilaca, doktora veriyoruz.

Peki, "sendikanız ne yapıyor?" mu diyorsunuz: Onların yüzünü gören cennetlik.

Fakat biz her şeyin mücadele ile alınacağına inanıyoruz. Bu gün yağmurda çalışıyorsak, iş güvenliğimiz yoksa, biliyoruz ki bu hakları bize patronlar vermiyecek. Bu hakları patronlardan ancak ve ancak işçilerin birlikte mücadelesiyle söke söke alacağız.

İş güvenliğimizi sağlamak için ileri! Yağmur altında çalışmaya son!

Her türlü baskı ve sömürüden uzak, kardeşçe ilişkiler üzerine kurulmuş, İşçilerin Köylülerin Demokratik Türkiyesi için ileri!

LASSA FABRİKASI'NDA ÇALIŞAN İŞÇİLERDEN BİR GRUP

"Anlattıklarımın Eksiği Yoktur, Her Gardiyandan Daha Fazlası Dinlenebilir"

Burada size en adi meslek olarak görülen gardiyanlığın ne olduğunu ve gardiyanların durumlarından bahsetmek istiyorum. Anlatacaklarım bütün gardiyanların ortak meselesidir. Eksiği yoktur, ancak her gardiyandan daha fazla dertler dinlenebilir.

Bir kere gardiyanlık niye en adi meslek olarak görülmektedir? Çünkü gardiyanlar insan içine çıkacak, konu komşu ile oturup bir çay içecek zamanı bulamaz. Hatta ailesiyle bile oturup konuşacak zamanı bulamaz. Bir kitap, bir gazete okuyamaz. Çocuklarının yabani otlar gibi büyümesi karşısında çaresiz kalır. Bunların yanında bir çok sebep daha var. Çünkü bizler günde 12 saat çalıştırılıyoruz. Bazen gece, bazen gündüz. Evlerimiz gecekondu semtinde olduğundan bir-iki saatimiz de yolda geçiyor. Sekiz saat uyuyacağımıza, geriye kalanla ne yapabilirsen yap.

Aldığımız para geçime hiç yetmiyor. İşçi mi, memur mu olduğumuz belli değil. Ne memurların haklarından yararlanabiliyoruz ne de işçilerin. Adalet Bakanı, dertlerimizi dile getiren arkadaşlarımıza küfür eder gibi şunları söyledi: "Böyle ıvır zıvır şeyleri bana niye anlatıyorsunuz. Sizi orta kapı mı var. Cezaevinin iki kapısı vardır. Biri giriş, biri çıkış." Biz çekindiğimizden, Bakana "Nereye gidelim? dışarıda işsiz, yarı aç yarı tok milyonlarca insan var. Bize onların arasına mı katılalım? Çoluğumuzu çocuğumuzu sokağa mı atalım?" diyemedik. Ama yediğim ekmek, o laflar aklıma geldikçe boğazıma diziliyor.

Bizim tatilimiz de yoktur. Bütün vatandaşlar gibi bayramda konulara, akrabalara, evde çoluk çocukla olmak isteriz. ama bizi insan yerine koymadıklarından tatil de tanımamışlardır. Bütün diğer haklarımız gibi bu da tanınmamıştır.

Biz Türkiye'de 6500'ün üzerinde gardiyanız. Bu durumdaki gardiyan arkadaşlar, yarı aç yarı tok, ailesinden huzursuz, düzen kurbanı mahkumlarla karşı karşıya geliyoruz. Kendi personeline hiç bir hak tanımayan, insanlık dışı durumları reva gören devlet, mahkumu tamamen bir kenara atıyor, kaderiyle baş başa bırakıyor. Ceza evlerindeki durum içler acısıdır. Benim bildiğim hiç bir cezaevinde mahkumun insan gibi yaşayacağı şartlar yoktur.

BÜTÜN GARDİYANLARIN ORTAK TALEPLERİ ŞUNLARDIR:

- İş günü sekiz saate indirilmelidir.
- Toplu sözleşmeli ve grevli sendikalaşma özgürlüğü.
- İş güçlüğü ve iş riski zamları verilmelidir.
- Tatil günlerinde çalışmaya son verilmeli, angarya kaldırılmalı, fazla mesai için ek ücret ödenmelidir.

Hak verilmez alınır. Bunu unutmadan Türkiye'deki bütün gardiyan arkadaşların durumunu ve taleplerini belirttim. Örgütlenme yolundaki mücadelemiz sürecektir.

YAŞASIN HALKIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!

BİR GARDİYAN

İşkenceciler, Katiller, Halk Düşmanları Gözümüz Üstünüzde!

HALKIMIZ, İŞKENCECİ SELAHATTİN TAMTAM'I TANIYIN

Bir işkencecinin daha teşhir edilmesini ve ezilen, sömürülen tüm halkımın bu işkenceciyi tanımasını istiyorum. Ben daha evvel Bursa'daki bir lokantada ahçı olarak çalışmaktaydım. Şimdi bir ceza evinde tutuklu bulunmaktayım. Kesin olarak bilmememe rağmen, bu işkencecilerin Elazığ'a tayin edildiğini duydum.

Elazığ halkı, sizleri uyarıyorum. Bu işkenceciyi iyi tanıyın. Adı Selahattin Tamtam'dır. Bu işkenceci namussuzun eline düşen kimselerin çoğu sakat kalmıştır. Kimisi de dayak zoruyla, olmadık işkenceler sonunda yapmadığı suçları kabullenip cezaevlerinde sürünüyorlar.

Ben 1975 yılında Bursa'da gözaltına alındım. İkinci şube iri bir adamın karşısına çıkardılar. "Bana adı ile sanı ile Tamtam derler" diyerek kendini tanıttı. Beni aşağıya gönderdi. Orada baş yardımcısı olan bir polis, adı duyduğuma göre Hüseyin'miş, "bu Cuma günüdür. Biz adam dövmeyiz ama küçük bir (dandi) yaparız" dedi. Ben kendi kendime "dandi neymiş" derken birden kafamdan aşağıya şişirilmiş bir kamyon lastiği geçirdiler. Benle lastik topla oynar gibi oynamaya başladılar. Hem vuruyorlar hem de küfür ediyorlardı. Yapmadığım bir suçu kabul ettirmek istiyorlardı. Ne kadar tahammül etsem de bilmiyorum. Yere düştüğüm. Üstüme dökülen bir kova su ile ayıldım. Beni gene Tamtam'ın karşısına çıkardılar. Sonra özel yapılmış formika bir sandalyeye ayaklarımı bağlayıp falakadan geçirdiler.

Beni bıraktıklarında işkence bitti sanıyordum. Bu sırada araba çalmakla suçlanan birini getirdiler ve bana yapmış oldukları işkencenin daha fazlasını ona yaptılar. Biraz ara verip onu benim sırtıma bindirdiler, bir iki defa dolaştırdılar. Onu sırtımdan indirdiler, bu sefer beni onun sırtına bindirdiler. Bir kaç defa da öyle dolaştık. Bunu ayaklarımız şişmesin diye yapıyorlardı. Bizleri bir ara daha dövdükten sonra yeniden yukarı çıkardılar. Tamtam: "sizlere daha başka usullerim var" dedi ve 38 kalibrelik sandığım mermileri parmaklarımızın aralarına koydu, ellerimizi sıkmaya başladı. Artık dayanacak gücüm kalmadığından kendimi kaybettim. Daha sonra beni soğuk ve pislik içinde olan nezarethaneye attılar. Yemek vermiyorlardı. Zaten ağzım yüzüm şiş içinde olduğundan yemek bile yiyecek durumda değildim.

Şimdi cezaevinde tutuklu bulunmaktayım. Almış olduğum cezanın bitimine 3,5 ay var. Artık bu sömürü düzenine değil, halkın çıkarına uğraşacağım.

CEZAEVİNDEN BİR DEVRİMCİ

"Bizler, Akılsız, Aptal İnsanlar Değiliz"

BU YASALARIN ZENGİNLERE, SÖMÜRÜCÜLERE HİZMET ETTİĞİNİ BİLİYORUZ

Ben 1974'ün 10. ayında tutuklandım. Şimdi Sağmalcılar cezaevi kadınlar kısmında bulunmaktayım. Ufak bir suçtan beni tutukladılar. Ama bu suçla ilgim yok. Her seferinde "Yasalara uymak zorundayız" diyorlar. Madem yasalara uymak zorundayız, niçin suçluyu suçsuzu ayırt etmiyorlar. Bizim Türkiye'de yasa bu mudur? Yasa nedir? Yasayı bilenler, yasaya uyanlar bize de öğretsinler, biz de bilelim. Bizim bildiğimiz yasa böyle olmaz. Sağmalcılar cezaevinde bir arkadaşımız cinayetten yatıyordu. İsmi Elif Demir. Bu arkadaşımız hasta idi. Devamlı başı ağrırdı. Müdürümüz, savcımız geldiği zaman arkadaşımızın hasta olduğunu söyledik. Bakırköy akıl hastahanesine gönderdiler. Tabi orada da mahkum diyerekten ilgilenmediler. Sonra arkadaşımız yine hasta olarak geri geldi. İki sene geçti. Geceleri uyku uyuyamazdı. İdare de ilgilenmezdi. Günlerden bir gün Salı gidi. Sabah saat 6 sıralarında koğuşumuzun meydancısı olan arkadaş su almak için hamama inmiş. Orda Elif Demir in ipte asılı cesediyle karşılaşmış. Kadının çığlık sesiyle hepimiz yataktan fırladık. Ne oldu diye sorduk. Elif Demir kendini asmış diye cevap verdi.

Bütün bunlara sebep olan, müdürümüz Sabahattin Yazıcıgiller ve cezaevi savcısı Mustafa Uçkan'dır. Mahkumlarla ilgilenmiyorlar. Ama garip mahkumlarla ilgilenmiyorlar. Zengin olan mahkumlarla ilgilenip, her ihtiyacını temin ediyorlar.

Ama sanmayın ki bu gariban insanlara işkence ederiz, yıldırırız. Bu garibanlar hiç bir şeyden yılmazlar. Çünkü bizler alışığız her şeye. Hiç bir şeyden korkmayız.

Bu yasaları niçin daha iyi yasa yapmıyorlar? Çünkü işlerine gelmiyor. Çünkü bu yasalar adi ve sömürücü insanların yasalarıdır.

Sağmalcılar cezaevinde disiplin yok. Şu yönden disiplin yok. Esrar, sustalı bıçaklar ve tüm uyuşturucu maddeler içeri giriyor. Bu yönden disiplin yoktur, ama gariban mahkumlara işkence ediyorlar ve çok arkadaşımızı işkence ederek öldürüyorlar. Ziyaretlerimizi engelliyorlar. Bu yönden cezaevi savcı ve müdür tarafından disiplin altına alınmıştır. Başka yönden hiç bir disiplin yoktur. Arkadaşımız Elif Demir öldüğü zaman savcı Mustafa Uçkan ve müdür Sabahattin Yazıcıgiller, bize başınız sağolsun demeden şunları söylediler: "İşte arkadaşınız bir adi intihara kurban gitti. Sizler bundan ibret alın" dediler. Sonra koğuştan çıktılar. Arkadaşımızı ölüme terkedenler kendileri, ama mesuliyet kabul etmiyorlar. Niçin mesuliyet kabul etmiyorlar? Müdür ve savcı ilgilenmediği için arkadaşımız intihar etti. Onlar ilgilenseydi arkadaşımız Elif Demir şimdi hayatta olacaktı. 4 tane çocuğu var. Hayatta olsaydı, haftada bir kere annelerini görürlerdi. Şimdi anne sevgisinden yoksun olarak yaşıyorlar. Söyleyin sömürücüler: Yasa diye buna mı diyorsunuz? Elif Demir zengin olsaydı, o da şimdi hayatta olurdu. Gariban olduğu için ilgilenmediniz. İşte bunlar mı sizlerin uyduğu yasa? Madem ki yasalara uymak zorundayız, niçin işkence ediliyor, niçin garibanlar açlıktan öldürülüyor, niçin erkek koğuşuna çıplak kadın resimleri olan gazeteleri sokulup, Cumhuriyet gibi gazeteler verilmiyor? Tabii ki, bunların içeri girmesi yasak. Yasaları bildiklerini söyleyenler: Bizler akılsız ve aptal insanlar değiliz. Bu yasaların zenginlere, sömürücülere hizmet ettiğini biliyoruz.

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDEN BİR KADIN MAHKUM

Profilo'da Çalışan Pemko İşçileri: "Tek Bir Yumruk Olup Haklarımızı Söke Söke Almalıyız"

Bizler Profilo'da çalışan, fakat Pemko Fabrikası'nın işçileri olarak gösterilen emekçileriz.

Bizleri işe girerken yeni fabrikaya (Pemko'ya) diye aldılar. Bu yüzden hiç bir sosyal haktan faydalanamıyoruz. Ayrıca ilk girdiğimiz zaman üç aylık bir deneme devresi anlaşması imzalattılar.

Fakat bu üç ay dolduğu halde ne yeni fabrikaya gönderiliyoruz, ne de sosyal haklarımız veriliyor. Hasta olsak veya iş kazasına uğrasak vizite kağıdı bile alamıyoruz. "Sizler kasti olarak kendinizi yaralıyorsunuz" diye bir de bizi suçlu çıkartıp tehdit ediyorlar.

Bunlar yetmezmiş gibi işveren yeni bir oyun daha düzenleyerek, üç aylık deneme devresi biten biz emekçilere yeniden, stajyer olarak üç aylık bir sözleşme daha imzalatıyor. Buna itiraz edemiyoruz. İtiraz edip nedenini sorduğumuz zaman işveren ve yardakçıları: "ister çalışırsınız, ister çeker gidersiniz. Orası sizi ilgilendirmez" diyorlar.

Ayrıca yeni giren işçileri zorla fazla mesaiye tutmaktadırlar. İşçiler kalamayacaklarını söylediklerinde "çıkışınızı veririz" gibi tehditler savurmaktadırlar.

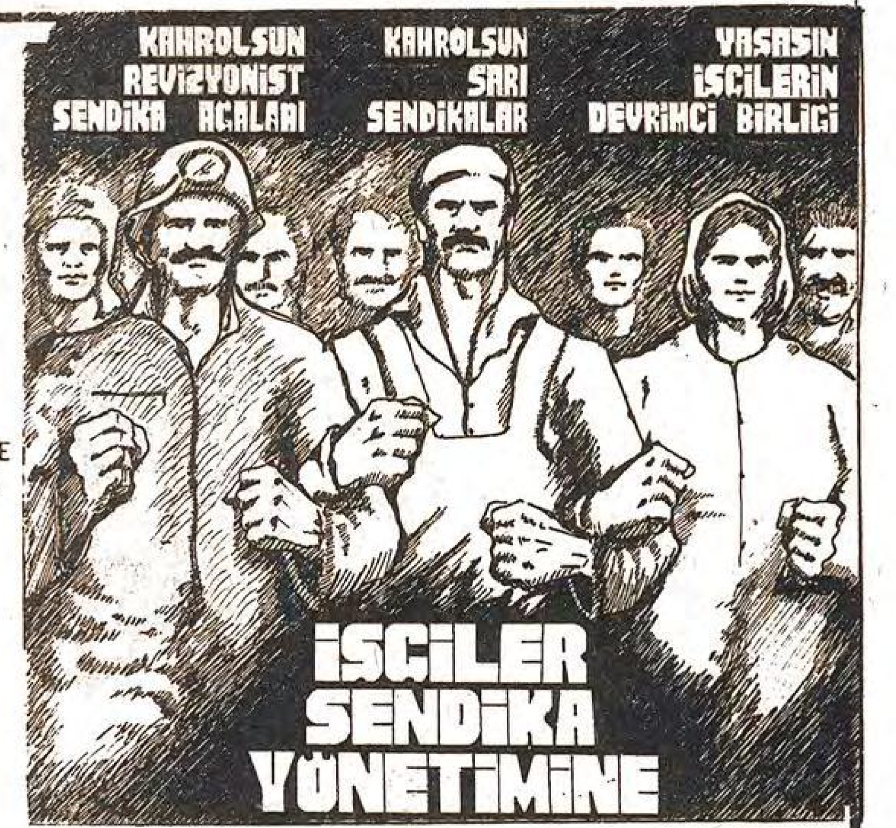
Sendikaya gidip bu durumu anlattığımızda, revizyonist sendika ağaları ve sosyal-faşist sendika temsilcileri bizlere sahip çıkmamaktadırlar. Bizlere hiç çekinmeden, hiç bir şey yapmayacaklarını söylemektedirler.

Bizler iş yerine yeni girdiğimizden ve hepimiz ayrı bölümlerde çalıştığımızdan bir araya gelmemiz güç oluyor. Bir araya gelsek, hemen haber veriliyoruz.

Mücadelemizin başarıya ulaşması için eski-yeni ayrımı yapmadan bütün emekçiler tek yumruk olup revizyonist sendika temsilcilerini uyarmalıyız. Ve bütün haklarımızı söke söke almalıyız.

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

PROFİLO'YA YENİ GİREN
600 İŞÇİ ADINA BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ.

REFORMİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER VE DİĞER REVİZYONİSTLER DÜZENE BAĞLIDIRLAR. BU NEDENLE SÖMÜRÜ VE ZULMÜN BÜTÜNÜYLE ORTADAN KALKMASINI İSTEMEZLER. İŞÇİ SINIFININ VE BÜTÜN EMEKÇİ HALKIN BAĞIMSIZ SİYASİ ÖRGÜTLENMESİNİ VE MÜCADELESİNİ İSTEMEZLER. BU NOKTADA ARALARINDA TEMELDE HİÇ BİR FARK YOKTUR.

SINIF MÜCADELESİNİN BAŞARISI REVİZYONİST VE REFORMİST ENGELLERİN AŞILMASINA BAĞLIDIR

İşçi sınıfı ve bütün emekçi halk hakim sınıfların açık ve şiddetli bir saldırısı ile karşı karşıyadır. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağaları meclisteki temsilcilerinin alacakları kararları kolaylıkla uygulayıp halkın mücadelesini durdurabileceklerini sanıyorlar.

Sınıf mücadelesi şiddetlenmektedir. Hakim sınıfların DGM saldırısını yenileri izleyecektir.

Bir avuç sömürücü yurdumuzu, kendileri için bir tek yaprağın bile kımıldamadığı dikensiz gül bahçesine çevirmek istiyorlar.

Bugün işçi sınıfı için zorlu mücadele günleridir. Bütün emekçi halkın, köylüler, memurlar, öğrenciler, aydınların gözleri işçi sınıfının üzerindedir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının ve onların uşağı faşist MC'nin bütün emekçi halka karşı yönelttiği bu saldırıların göğüslenmesi, faşist tuzakların parçalanması öncelikle işçi sınıfının kararlılıkla mücadeleye atılmasına bağlıdır.

İşçi sınıfının kararlılıkla mücadeleye atılması bugünkü şartlar altında revizyonist ve reformist engeller aşıldığı ve devrimci önderlik gerçekleştirildiği ölçüde mümkündür.

Revizyonist ve reformistler bugüne kadar işçi sınıfına ve tüm halka defalarca ihanet ettiler. Bugün de durum daha farklı değildir. Onlar yine mihanetin içindedirler. Bu onların burjuva sınıf temellerinden kaynaklanmaktadır. Onlar, sömürü ve zulüm düzeninin bir parçasıdırlar. Bütün sahte çığlıklarının altında mensup oldukları sınıfın, burjuvazinin çıkarları yatmaktadır. Sınıf mücadelesinin tarihi onların ihanetlerinin örnekleriyle doludur.

15-16 Haziran'da DİSK yöneticileri, başta Kemal Türkler olmak üzere hakim sınıfların şiddetii karşısında köleleşerek işçi sınıfına ihanet ettiler. Teslim bayrağını çekerek kendisini burjuvazinin kucağına atan DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler radyodan şöyle konuşuyordu:

"İşçi kardeşlerim, işçi sınıfının bilinçli temsilcileri, sizlere sesleniyorum. Beni iyi dinleyiniz. Anayasal haklarınız için direndiniz. Direniyorsunuz. Anayasamız her türlü toplantı ve yürüyüşlerin silahsız ve saldırısız olacağını emreder. Bizler Anayasaya sımsıkı bağlı işçiler olduğumuz için hiç bir hareketimiz Anayasaya aykırı olamaz. Ne var ki, bizim aramıza çeşitli maksatlar güden kişiler, çeşitli kılıklara bürünerek girebilirler. Hatta kötüsü gözbebeğimiz şerefli Türk ordusunun bir mensubuna kötü maksatlarla taş atabilir, tahrikler yapabilirler. Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı olarak sizi uyarıyorum."

Bugün sosyal-faşistlerin kuklası olan bu sendika ağası, alçakça çağrısını faşist subay ve polislerin kurşunları ile yere düşen işçilerin kanları daha kurumadan yaptı.

Bu hainler, sömürü ve zulme karşı hınçla ayağa kalkan işçi sınıfının coşkun seli karşısında korkuya kapıldılar ve işçileri yalnız bıraktılar.

Cezaevinde işçilerin kuru ekmekle karınlarını doyurmaya çalıştıkları ve dışarıda çoluk çocuklarının ortalıkta ve aç olduğu sırada, göstermelik olarak tutuklanan bu hainler içeride de ağalar gibi keyif çattılar.

Gerek Türk-İş'in, gerek ise DİSK'in başındaki sendika ağaları 12 Mart faşist diktatörlüğüne alkış tuttular. Faşist diktatörlüğü işçilere ilerici bir hareket imiş gibi gösterdiler.

Revizyonist ve reformistlerin ve diğer sendika ağalarının ihanetleri sayılamayacak kadar çoktur. Herhangi bir grev, direniş bile onların gerçek yüzlerini hemen göstermektedir. Bu hainler kolaylıkla patronlarla anlaşıp işçileri satmaktadırlar. İkiyüzlülüklerini gören ve kendilerine karşı mücadele eden bir işçiyi sendikadan, ardından da patronla anlaşıp fabrikadan attırmaktadırlar. Birçok grev ve direnişin yenilgisine, bunun sonucunda da işçilerin toptan sokağa atılmasına sebep olmuşlardır. Bu nedenle, revizyonist ve reformist sendika ağaları sınıf mücadelesinin bir tek fabrikadaki mücadelenin çok ilerisinde olduğu bu koşullarda mutlaka ihanet edip, teslim bayrağını çekeceklerdir.

YÜKSELEN İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN REVİZYONİST VE REFORMİST BURJUVA SİYASETLERİN PEŞİNE TAKILMAK İSTENMESİNE KARŞI MÜCADELE EDELİM.

Hakim sınıfların ve onların uşağı faşist MC iktidarının son saldırıları kendi denetimlerindeki bir avuç sendika ağası dışında işçi sınıfının bütününe, aynı zamanda revizyonist ve reformist sendika ağalarına karşı da yönelmiştir. Bugüne kadar gençlerin katledilmesi, köylülere, memurlara hatta kendi durumlarını sarsmadığı sürece işçilere yapılan saldırılar karşısında sessiz kalan veya göstermelik demeçlerle geçiştiren bu hainlerin böylesine gürültü kopartmış olmalarının sebebi budur.

İkincisi, revizyonistler de, reformistler de yükselen işçi hareketini kendi burjuva siyasetlerinin peşine takmak istiyorlar.

Bu iki burjuva akımın amaçları nedir?

Reformistlerin amacı, faşist MC'nin yerine bir CHP hükümetinin kurulmasıdır.

Sosyal-faşistler ise, esas olarak yurdumuzun Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı bir ülke haline getirilmesini ve sosyal-faşist bir diktatörlüğün kurulmasını amaçlamaktadırlar.

Kısa vadede ise bir CHP hükümetinin kurulmasını (hatta mümkün olursa kendilerinin de gireceği bir hükümet) bunun sonucunda da sosyal faşist "TKP'nin açık örgütlenmesinin gerçekleşmesini istiyorlar. Sosyal-faşistler ne yurtsever, ne de demokrattırlar. Onlar bugün iktidarda bulunan hakim sınıflar ile aralarında var olan çelişmeden dolayı mücadeleden söz etmektedirler. Bu hainlerin işçi sınıfının ve halkın söz ve demokratik örgütlenme özgürlüğünü gaspeden 141, 142. maddelere karşı çıkışları sadece sahte TKP'nin serbestlik kazanabilmesi içindir. Yoksa bunlar en az faşistler kadar devrimci düşüncenin ve örgütlenme özgürlüğünün düşmanıdırlar. Onların faşist nitelikleri tepeden inme yöntemlerle etkin oldukları sendika ve diğer kitle örgütlerinde açıkça görülmektedir. Bu hainler en küçük bir muhalefeti bile yaşatmamak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Reformistler, sosyal-faşistler ve diğer revizyonistler düzene bağlıdırlar. Bu nedenle sömürü ve zulmün bütünüyle ortadan kalkmasını istemezler. İşçi sınıfının ve bütün emekçi halkın bağımsız siyasi örgütlenmesini ve mücadelesini istemezler. Bu noktada aralarında temelde hiç bir fark yoktur.

Bu hainler faşist MC iktidarına karşı mücadeleyi döndürüp dolaştırıp parlamentoda düğümlemeye çalışıyorlar. Tabii olarak, işçi sınıfının ve emekçi halkın kitlesel gücüne değil, hakim sınıfların meclisinde dönecek dolaplara güveniyorlar.

Bir avuç sömürücünün parlamentosundan halk yararına hiç bir şey çıkamaz. Hakim sınıfların ve onların uşağı faşist MC iktidarının saldırılarına karşı işçi sınıfı herşeyden önce kendi gücüne güvenmelidir.

REVİZYONİST VE REFORMİST ENGELLERİ AŞALIM!
DEVRİMCİ PROLETARYANIN BAYRAĞINI YÜKSELTELİM VE KARARLILIKLA MÜCADELEYE ATILALIM!

Biz Gaziantep Yukarı Bayır Halkı MÜCADELEMİZDEN VAZGEÇMEYECEĞİZ

Biz Gaziantep Yukarı Bayır Mahallesi halkı olarak her şeyden mahrumuz. Yukarı Bayır Mahallesi Kerbela çölüne döndü, susuzluktan öleceğiz. Her mahallenin suları harıl harıl her gün akıyor. Yukarı Bayır'ın suyu ise 15-20 günde bir, o da gece saat 03-04 sıralarında akıyor. Bir üç saat aktıktan sonra mızı karşılamadan hemen kesiliyor. Çoluk çocuklarımız su diye can atıyorlar. Zenginin çocuğu askerde nöbet tutmaz. Ama biz hakirler, askerliği bırak, şimdi de su nöbeti tutuyoruz. Nerede bir apartman, nerede bir büyük inşaat varsa, çoluk çocuğumuzu sabaha kadar bir kova su almak için oraya nöbet tutuyoruz.

Neden bize su vermiyorlar? Biz Yukarı Bayır Mahallesi halkı hepimiz hem Kürt hem devrimciyiz. Bunlar komünistir diye suyu vermiyorlar. Elbet bir gün halkımız mutlaka hesap soracaktır. Bize ne yaparlarsa yapsınlar gene de mücadelemizden vaz geçmeyeceğiz.

Yukarı Bayır Mahallesi halkı olarak pisliğin içindeyiz. Mahallemize çöp arabası çıkmıyor. Dört beş sefer Belediye Başkanı Esat Kaya Turgay'ın yanına gittik. Mahallemize su gelmediğini, çöp arabası çıkmadığını, bütün çöplerimizin üstü açık olduğunu söyledik. Ama hiç fayda etmedi. Eskiden 6-7 günde bir suyumuz gelirdi, bunları söyledikten sonra 15-20 günde bir gelmiyor. Yani eskisinden bin kat kötü oldu. Ne olursa olsun bizleri yıldıramayacaklardır.

GAZİANTEP YUKARI BAYIR MAHALLESİNDEN BİR DEVRİMCİ

10.000 KİŞİ YÜRÜDÜ

Binler, TRT ve PTT işçileriyle omuz omuza yurttaki ve TRT'deki faşist baskılara karşı yürüdüler.

PTT ve TRT işçileri,işkolu toplu sözleşme yetkisinin sendikaları Yeni Haber-İş'e verilmesi ve TRT'deki faşist işgalin son bulması için Ankara'da Tandoğan meydanında Kurtuluş alanına kadar 10.000 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlediler.

Bilindiği gibi faşist Şaban Karataş Danıştay'ın TRT Genel Müdürlüğüne atanmasını iptal kararına rağmen faşist MC'nin desteğiyle TRT Genel Müdürlüğü'nü işgale devam etmektedir. TRT'deki bütün ilerici, yurtsever unsurları görevlerinden uzaklaştırıp, yerine faşistleri yerleştirmektedir. Televizyon, baştan aşağı faşist propagandanın yapıldığı bir kurum haline gelmiştir. Faşist Karataş, kıyıma uğrattığı memurları vazifeleriyle en ilgisiz ve en uzak yerlere sürmekte, sanki onlardan intikam almaktadır.

Yeni Haber-İş Sendikası TRT ve PTT Genel Müdürlükleri ne bağlı 95 işyerinde toplu sözleşme yetkisini almış ve PTT Genel Müdürlüğü'ne bağlı 11 işyerinde toplu iş sözleşmesi imzalamıştır. Buna rağmen hakları olan işkolu yetkisi MC iktidarı tarafından 11 aydır engellenmekte ve PTT ve TRT işçilerinin hak almaları önlenmekteydi.

Yeni Haber-İş Sendikası TRT'deki faşist işgalin son bulması için daha önce de DİSK'li işçilerin, TÖB-DER'li öğretmenlerin, TMMOB, TÜTED gibi kuruluş mensuplarının ve onbinlerce insanın katıldığı bir imza kampanyası açmıştı.

Son olarak 11 Eylül günü Ankara'da düzenlediği yürüyüşe PTT ve TRT işçilerinden başka, sayıları 10.100'i bulan halk ve AYÖD, ADMMA-YO öğrencileri, Ana-Babalar Derneği, Hacet-Der gibi çeşitli kuruluşlar katılmıştır.

Yürüyüş boyunca "Karataş gitsin, işgal bitsin", "İşçiler elele genel greve","İşçiler Sendika Yönetimine", "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın" "Katil İktidar", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Özerk TRT" gibi sloganlar atılmış ve pankartlar taşınmıştır.

●

Çin Devrimi

Ba.sa.2'de

küçük gölcüklerde yıkanırdı. Aynı suda kadınlar bir kaç parça paçavralarını yıkarlar ve bütün pislikleri de buraya boşaltırlardı. Bu gölcüklerde yazın tifo ve kolera mikropları kaynaşır, malarya sivrisinekleri oğul, oğul inip kalkardı...

Kızgın yaz aylarında hastalıklar fakirlerin yüzlercesinin defterini dürerken, ağalar ailelerini ormanlık vadilerdeki veya serin tepelerdeki tapınaklara götürürlerdi. Vadide kimseyi yukarı salmayan nöbetçiler beklerdi.

Ağalar, afyonun bütün hastalıklara karşı en iyi ilaç olduğu söylentisini yaymışlardı. Böylece afyonu, ajanları vasıtasıyla halka götürüyorlardı.. Fakirler afyonu satın alıyorlar ve içtikten sonra dünyaya boş veren bir duruma geliyorlardı. Diğerleri son paralarını da rahiplere veriyorlardı.. Rahipler sabit fiyatlarla muskalar yazıyorlar ve "halka eziyet eden şeytanları kaçırmak için dualar mırıldanıyorlardı." (Agnes Smedley, Savaşan Çin)

Ağalar köylüleri köle gibi kullanıyordu. Çoğu da hala köle durumundaydı. Üretilen pirincin yüzde ellisi veya altmışı toprak ağasına gidiyordu. Başka yoksul köylüler ağaların emrinde boğaz tokluğuna çalışıyordu.

Şehirlerde, işçilerin durumu, öğrencilerin ve küçük esnafın durumu da pek farklı değildi.

İŞÇİLER

Ezelden beri gece hayvanları gibi yaşayan maden işçileri, demiryollarında kırbaçla çalıştırılan işçiler, ve daha bir çoğu, feodal ağaların, askeriyenin, bürokrasinin ve sömürgecilerin insafsız ve kan dökücü sömürüsü altında yaşıyordu. Verem, kolera, tifo, sıtma durmadan işçi canı alıyordu. Bunlardan korunmak için ya afyon ya da dua, başka çare yoktu.

İşçiler toprak külübelerde kümes hayvanları gibi tıklım tıklım yaşıyorlardı. Çocuklarını okutmaları, beslemeleri imkansızdı. Sendikal hakları yoktu. Demokratik hakları yoktu, bir tane doğru dürüst esvapları da yoktu. Bu işçilerin "zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyleri yoktu" Ama onların "kazanacakları bütün bir dünya" vardı. İşte devrim öncesinin yarı-feodal, yarı-sömürge Çin'inde halk böyle yoksulluk içinde yaşıyordu.

Hakim sınıflar ve onlara uşaklık, köpeklik edenler de Avrupalı sömürgeci ve emperyalistlerin kıçından ayrılmıyor, onların döküntüleri ile halka göre çok rahat ve lüks bir hayat sürdürüyorlardı.

Kompradorlar, toprak ağaları, büyük devlet memurları her türlü alçaklığa bulanmış insanlardı. Onlar halkın kanı eti ve kemiği üzerine taht kurmuşlardı. Ve bu durumlarını korumak için emperyalistlerin emrinde azgın leş kurtları gibi halka saldırıyor , saldırıyorlardı.

Ülkenin bir çok yerinde ayaklanmalar ve devrimci kaynaşmalar oluyordu ama henüz işçi sınıfının kendi bağımsız ideolojisini savunan, bağımsız partisi yoktu. Hareketlere proletarya önderlik etmemekteydi. Başka devrimci çizgiler ise ya uzlaşmaya ya da başarısızlığa götürüyordu.

Buna rağmen Çin'de devrim 1911 yılında başladı.

İMPARATORLUĞUN YIKILIŞI VE 1911 BURJUVA DEMOKRATİK DEVRİMİN BAŞLAMASI

10 Ekim 1911'de burjuva ve küçük burjuva devrimci örgütlerin çalışmalarıyla, Yeni Ordu'nun bir parçası Vatşang'da bir ayaklanma başlattı. Ayaklanma bir eyaletten ötekine sıçrayarak gelişti ve kısa zamanda Tiying hanedanının hakimiyeti yerle bir edildi.

1 Ocak 1912'de Nankin'de Çin Cumhuriyeti geçici hükümeti kuruldu ve Sun Yat-sen geçici cumhurbaşkanlığına seçildi. Başındaki önderlerin tavizci tutumu yüzünden ve köylülerin haklı taleplerini karşılama yönünde gerçek adımlar atmadığı, emperyalizmin feodal ve kompradorların baskı ve tehditleri karşısında geri çekildiği için 1911 devrimi başarısız sonuçlandı. İktidar kuzey'deki savaş ağalarından birinin, Yüan Şi-kay'ın eline geçti.

Devrim başarısızlığa uğramıştı ama devrimci mücadele de yükselmeye ve yayılmaya başlamıştı. Geniş yığınlar, durumlarının korkunçluğunu seziyor ve bu köhne düzeni parçalamak için sağlam, tutarlı ve cesur bir önderliğin ihtiyacını yavaş yavaş hissediyorlardı.

misyon 3 milyon 692 bin 130 lira. Uçakların satılabilmesi için ödenen rüşvet 13 milyon lira. Toplam 2 milyar 883 milyon 692 bin 130 lira. Emperyalist tekeller ve yerli işbirlikçiler tarafından gaspedilen bu para, girişilen soygunun, yağmanın çok küçük bir parçasıdır.

[illegible] dalaverelerle ilgili yazışmalarla [illegible] gibi [illegible] kullanıldığı, Hava Kuvvetlerinde yapılan atama, görev değişikliği ve emekliye ayrılmaların düzenli raporlar halinde şirkete gönderildiği, satılan uçakların [illegible] eski ve zaman aşımına uğradığının [illegible] edilmiş olduğu [illegible] kaç belgeden anlaşılmaktadır.

Belgelerin birisinde Lockheed şirketinin Türkiye Temsilcisi ve rüşvet dağıtımında en önemli rolü oynayan Nezih Dural şöyle söylüyor: "Daha çok istihbarat satın alabilmemiz için miktarları arttırmalıyız. Böylece hükümetin elverişli bakanlarıyla nüfuz satın alırız." Bu sözler saklanmaya çalışılan rüşvetçilerin kimler olduğunu açıkça gösteriyor. Halkın azılı düşmanları, burjuva politikacıları, bakanlar, apoletli generaller.

Yine belgede bulunan bir mesajda, "size bildirmek isterim ki, yeni lojistik başkanı Gökseğin gibi esnek değildir." denmektedir. O zaman Hava Kuvvetleri Lojistik Dairesi Başkanı olan Tümgeneral Ercüment Gökaydın'ın "esnekliğinin" ne anlama geldiği de açıkça görülmektedir. İtalya'ya satın alınacak uçakları kontrol etmeye gidecek subay ve assubayların isimleri bulunan "gizli" ve "çok gizli" kaydı taşıyan belgeleri elden Lockheed temsilcisi Nezih Dural'a vermek. Rüşvet yemeyi iyi bilen bu alçak [illegible] bir başka uluslararası uçak tekelinin, Northrop şirketinin uçaklarını rüşvet yedirerek satmaya çalışıyor.

Bugüne kadar ağığa çıkartılan bir kaç belge dalaverelerin çok küçük bir kısmını ortaya çıkartıyor. Halkın sırtından gaspedilerek verilen 13 milyon liraya [illegible] bir tekinin bile ismi geçmemektedir.

Amerika'daki Senato Araştırma Komisyonundan yeni belgeler gelmiştir.

Rüşvet ve yağmanın temelinde sömürü ve zulüm düzeni yatmaktadır. Ancak bu sömürü ve zulüm düzeninin yıkılması ile rüşvet ve sömürünün kökü kazınacaktır. Bugüne kadar açığa çıkartılan bu dalaverelerin çok küçük , bir kısmını ortaya çıkarıyor. 13 milyon lirayı yağmalayanlardan bir tekinin bile ismi belli değildir. AP'li bakanların, 12 Mart'ın faşist generallerinin isimleri ortalıkta dolaşıyor. Geçmişteki bir çok olayda görüldüğü gibi rüşvetçilerin aynı zamanda halkın en azılı düşmanları oldukları bilinmektedir. Son olarak bu gerçeği bir kere daha doğrulayacaktır.

Amerika'daki Senato Araştırma Komisyonundan yeni belgeler [illegible] bir bir ortaya çıkartılmalıdır.

Van'da

Baş.sa.1'de

a) Maltepe'de can güvenliğimizin kesinlikle sağlanmasını,

b) Ülkü Ocakları'nın can güvenliği açısından tehlikeli olduğu için kapattırılması için girişimde bulunulması,

c) Yüksek Okulun, Akademi ile birlikte 6 Eylül'de açılması,

d) Okulun giriş sokağı içindeki yazıların, tahrik edici olduğundan okul yönetimince sildirilmesi,

e) Özellikle önceden görüldüğü üzere tüm saldırıların [illegible]

f) Bizim önceden de, en başta gelen siyasetimizin öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin kesinlikle sağlanması [illegible]

[illegible]

Bunun üzerine Orhan ALSAÇ'ın bize verdiği cevaplar şu oldu:

"Arkadaşlar sizin önerdikleriniz hep iyi şeyler, ama bunların hiç biri bizim sorumluluğumuza girmiyor. Bizi ilgilendiren tek şey öğrenim özgürlüğü [illegible]

[illegible]

Orhan ALSAÇ: "Hayır hiç bir şekilde beni sorumlu tutamazsınız. Maltepe'den geçemiyorsanız okula gelmeyin, okumayın, bana ne". Sokakta yazılanlar ise aldırmak mecburiyetinde değiliz [illegible]

[illegible]

Orhan ALSAÇ: "Sadece öğretim üyelerini denetlerim. Sizin can güvenliğiniz beni hiç ilgilendirmez. Maltepe'den geçemiyorsanız gelmeyin, okumayın, ne yapayım yani?"

"O zaman afedersiniz ama siz bir kuklasınız"

Orhan ALSAÇ: "Öyle diyorsanız öyleyim..."

"İstifa edin hocam, eğer hiç bir sorumluluğunuz yoksa, sorumluluk duyacak birisi gelsin".

Orhan ALSAÇ: (Alayla bir ifadeyle) Siz dediniz diye istifa edecek değilim!

İşte, Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Yüksek Okulu Müdürü Orhan ALSAÇ'ın öğrencilerle konuştukları. Bu dağ gibi müdür'ün uşaklığını iyi tanıyın. Çocuklarınızı faşist-

lerin ellerine teslim ettiğinizi, iyi görün. Tüm öğrenci velileri, bu namussuzlara karşı öğrencilerin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği ve demokratik Üniversite mücadelelerinde en aktif bir şekilde çocuklarınızın yanında yerinizi alın. Faşist MC'ye ve onların kuklalarına karşı mücadeleye omuz verin!

ADMMA' ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARI PROTESTO ETMEK İÇİN AÇLIK GREVİNE BAŞLAYAN 5 ÖĞRENCİYİ POLİS GÖZALTINA ALDI...

Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisinde faşist-polis baskısının artık dayanılmaz bir noktaya geldiğini ve can güvenliklerinin kalmadığını belirten 5 ADMMA öğrencisi faşist baskıları protesto için 11 Eylül günü açlık grevine başlamışlardı.

Kızılay'da Güvenpark'ta çadırlarını kuran öğrencileri bir müddet sonra polisler gözaltına almışlardır. Daha sonra mahkemeye çıkartılan öğrenciler, savcının tutuklama isteğine rağmen tutuksuz olarak gösteri ve yürüyüş kanununa muhalefetten yargılanmak üzere serbest bırakılmışlardır.

Disk Yöneticileri

Ba.sa.1'de

cusu" kesildiler. İşçiler, emekçiler, bu sendika ağalarına inanmayın, güvenmeyin! Çünkü onlar sahtekârlık yapıyor, sizleri aldatmaya çalışıyorlar. Burjuva politikalarının peşine takmak istiyorlar.

Süslü cümlelerle verdikleri demeçler biraz kurcalanınca, bütün sahtekârlıkları ortaya çıkıyor.

İşte daha geçenlerde, DİSK Yürütme Kurulu'nun DGM'lere ilişkin toplantısından sonra Kemal Türkler tarafından yapılan açıklama. Bu sendika ağası şöyle diyor:

"DİSK olarak, demokrasinin kurtarılması, korunması ve genişletilmesi için mücadelede Türk-İş'le işbirliği yapabiliriz."

Ülkemizde işçi sınıfı ve emekçi halk için bir demokrasi var mı? Gerçekler bize bu soruya ancak olumsuz cevap verilebileceğini söylüyor. Topraksız köylülerin ağa zulmü ve jandarma dipçiği altında inletildiği; grevlerin birbiri ardına yasaklandığı, grevci işçilerin coplanıp, kurşunlandığı; devrimcilerin, yurtseverlerin sokak ortalarında katledildiği; faşist ceza kanunlarına dayanılarak binlerce insanın hapislere doldurulduğu bir ülkede halk için demokrasiden söz edilebilir mi? İşçi sınıfı özgürce örgütlenip kendi sınıf çıkarlarını açıkça savunamıyorsa, orada demokrasiden söz edilebilir mi? Emperyalist sömürü ve tahakküm altında olan, feodal ilişkilerin tasfiye edilemediği, dolayısıyla köylülerin toprak ve özgürlüğe kavuşmadığı bir ülkede demokrasiden söz edilebilir mi? Milli meselenin çözüme kavuşmadığı, azınlık ulus ve milliyetler üzerindeki ırkçı baskıların alabildiğine yoğun olduğu bir ülkede demokrasiden söz edilebilir mi?

Ülkemizde işçi sınıfı ve emekçi halk için demokrasinin mevcut olmadığı apaçık bir gerçek. Bu gerçeği, ancak hakim sınıflar ve onların uşaklığını yapan revizyonistler , sendika ağaları ve gözü kapıldığı hayaller yüzünden hiç bir gerçeği göremeyen zavallılar inkâr edebilir. Ancak onlar ülkemizin demokratik bir ülke olduğunu iddia edebilir. Kemal Türkler'e kalırsa ülkemizde demokrasi vardır ve işçi sınıfının görevi, onu "kurtarmak, korumak ve geliştirmektir".

Ancak var olan bir şeyin "korunmasından ve genişletilmesi"nden söz edilebilir. Bugün ülkemizde mevcut, rejim demokrasi olmadığına göre, DİSK yöneticileri neyin koruyuculuğunu yapıyor? Cevap basit: onların demokrasi adını taktıkları, bu sömürü ve zulüm düzeninin koruyuculuğunu yapıyorlar.

DİSK'in revizyonist sendika ağalarından başka türlüsü de beklenemez zaten Çünkü bu düzen onların çıkarlarına uygundur. Ama işçi sınıfı ve emekçi halk bu düzenin tepeden tırnağa değişmesini istiyor. Halk için demokrasi istiyor. Bu amaç ise, bu düzen korunarak değil, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferiyle gerçekleşebilir.

İşçiler, emekçiler aldanmayalım!

"Demokrasi'nin koruyucusu" maskesiyle bu düzenin koruyuculuğunu yapan sendika ağaları, demokrasi uğruna tutarlı mücadele edemezler. Onlar 16 Haziran sonrası ve 12 Mart'ta olduğu gibi, her zaman ihanet edeceklerdir. Onlara değil, kendi gücümüze güvenelim. Demokrasi uğruna mücadele, ancak onları başımızdan defettiğimiz ve içimizden kovduğumuz taktirde zafere ulaşacaktır.

Mao Zedung'un

Ba.sa.1'de

oluyor.

ÇKP, Sovyetler Birliği, Polonya, Doğu Almanya, Bulgaristan, Macaristan ve Çekoslovakya "komünist" partilerinin başsağlığı telgraflarını geri çevirdi. Sovyet sosyal emperyalistleri "Maoculuk" diye Marksizm-Leninizme alçakça saldırırlarken başsağlığı dilemekle sadece kendi ikiyüzlülüklerini ortaya döküyorlar.

ÇİN'DE SOSYALİZMİN ZAFERİ VE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN KORUNMASI, BAŞKON MAO ZEDUNG'UN DOĞRU, MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ VE ÖNDERLİĞİ SAYESİNDE GERÇEKLEŞMİŞTİR.

Modern revizyonistler, Çin deki muzaffer sosyalizmi inkar edemiyorlar. Ama onlar Sosyalist Çin'de partiyi ve Başkan Mao Zedung'u birbirlerinden kopartıp karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Onlar şunu yaymaktadır: Çin Sosyalisttir, Çin halkı ve işçi sınıfı devrimcidir, ÇKP içinde sosyalist kadrolar vardır ama Mao Zedung Marksizmden habersiz bir küçük burjuva milliyetçisidir.

ÇKP onlara şöyle cevap veriyor: "Çin halkı, Başkan Mao nun önderliğinde devrimi zafere ulaştırdı. Başkan Mao, köylük bölgelerde üsler kurma, şehirleri köylük bölgelerden kuşatma ve sonunda şehirleri ele geçirme yolunu açarak, uzun bir devrimci savaş sonucu, emperyalizmin feodalizmin ve bürokrat kapitalizmin gerici hakimiyetini devirmede eski devlet mekanizmasını kırmada Çin'de halk demokratik diktatörlüğünü, yani proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirmede Çin halkına önderlik etti." Bundan sonra da "Başkan Mao"nun bizzat başlatıp yönettiği Büyük Proleter Kültür Devriminin salvoları başta dönek, düşman ajanı Lui-Şao Çi gelmek üzere burjuvazi karargahını yıktı, emperyalizmin ve modern revizyonizmin Çin'de kapitalizmi geri getirmek yolundaki hülyasını kırdı".

"Çin'in Büyük Proleter Kültür Devrimi sürecinde, Mao Zedung Düşüncesi, Başkan Mao'nun devrimci çizgisi, yüzlerce milyonluk halk yığınları - nın devrimci pratiğiyle gitgide daha derinliğine kaynaşarak, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmada en büyük bir güç haline gelmektedir".

Modern Revizyonistler sevinmesin. Modern revizyonistler umutlanmasın.

Onlar da bütün gericilerve emperyalistler gibi korksunlar. Çünkü proleter devrimlerinin ve Marksizmin zaferi bütün dünya'da ergeç gerçekleşecektir!

HALKIN KURTULUŞU

Haftalık Gazete

Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:

Yurtiçi yıllık		*125 TL*
	6 aylık	*65 TL*
Yurtdışı yıllık		*200 TL*
	6 aylık	*100 TL*

İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi:P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

HALKIN KURTULUŞU Aracılığı İle

Bilecikli Köylüler Olarak Yine Soruyoruz:

HÜKÜMET NEREDE?

Ben 180 haneli, Bileciğe bağlı Yeniköy'den bir emekçiyim. Köyüm, doğanın cömertliğinden faydalanmasını bilen, çalışkan ama bu çalışmasından hiç bir zaman karşılığını alamayan emekçi kitlesiyle doludur. Köyümüzde turunçgiller hariç tahılların, sebzelerin, meyvelerin hepsi olur. Olur, olur ama, olduğu kadar da satılıncaya kadar rezil edilir; tüccarlar, aracılar, tefeciler ve fabrika temsilcileri, yardakçı müdürleri tarafından.

Benim şeftali bahçem var. Doğa cömert, biz çalışkan olunca bol oldu, iyi oldu. Ama dedim ya,Pazar bir sorun bizim için. Nihayet ben son çare olarak MC hükümetinin başa getirdiği faşist BİLKON müdürüne gösterdim şeftalileri. Beğendi, "3 TL'dan alırım" dedi. Benden şeftalilerin yeşil olmasını istedi. Çünkü kompostoluk için yeşil seftali kullanıyormuş. Ben de ailemi ve komşularımı seferber ederek bahçemden iki traktör arabası (romörk) şeftali topladım.BİLKON (Bilecik Konserve) Fabrikasının kantarında tarttırdım makbuzu müdüre gösterdim. Müdür, "senin şeftalilerini 150 kuruştan alacağız, verirsen ver, vermezsen sen bilirsin" demez mi? Şaşırdım, dondum kaldım. Pazarta satmak imkansızdı, yeşil çünkü. Kendi kendime "bunları vermektense, bu faşist burjuva uşaklarına satmaktansa dereye dökerim" "veya fakır bir çiftçinin hayvanları için yemlik veririm", dedim. Sonra babamın ısrarı üzerine 150 kuruştan verdik birinci arabayı. İkinci arabayı getirdim. Bu sefer de almıyoruz demezler mi? Üstelik "sen bizden değilsin, biz bizden olanların malını alırız" dediler. Ben "sizden,sizin gibi uşaklardan yana olma yerine bu şeftalileri dereye dökerim" dedim ve oradan ayrıldım. Oysa bu müdürden önceki müdür daima bizimle elele çalışır, malımızı piyasadaki en yüksek fiyata almaya uğraşırdı. Şimdiki, MC'nin getirdiği faşist uşak, bizlerden kopuk, üstelik bizleri bulunduğu makamın verdiği hava ile ezme uğraşında. Ama ben ve köylülerim bir daha anladık, ki bu burjuva uşakları faşistlerden hiç bir zaman emekçiye fayda yok.

Şimdi soruyorum MC hükümetine:

"Köylü bu memleketin efendisidir" dersiniz, fabrika kapılarında rezil edersiniz. Bu mu efendiliğimiz?

"Köylünün ürünü değerlendirilecek" dersiniz. Bu mu ürün değerlendirmeniz?

"Hizmet köylünün ayağına gidecek" dersiniz. Bu mu sizin hizmetiniz?

Siz artık bu martavalları külahlarınıza anlatın. Dinlemiyoruz yalanlarınızı. Tanıyoruz sizi, sizin renginizi , uşaklığınızı, uşaklığınızı biliyoruz ve korkmuyoruz.

İşte haykırıyoruz biz, tüm emekçiler:

KAHROLSUN RÜŞVET, TALAN, HARAÇ, SÖMÜRÜ DÜZENİ!
KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN İŞÇİ KÖYLÜ BİRLİĞİNİN ORTAK MÜCADELESİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Genel grev

Baş.sa.1'de

- MC FAŞİSTLERİNİN İKTİDARI TERKEDİP GİDECEKLERİNİ SANMA.
- MÜCADELE ZORLU OLACAKTIR.
- TERÖRE KARŞI HAZIRLIKLI OLALIM!

1. HİÇBİR ARKADAŞIMIZI POLİSE TESLİM ETMEYELİM.
2. HİÇ BİR ARKADAŞIMIZ İŞTEN ATILMAMALIDIR.
3. SARI SENDİKACILAR VE BAŞKALARI GREV KIRICILIĞI YAPABİLİR. BUNLARA ENGEL OLALIM.
4. GENEL GREV FONLARI OLUŞTURALIM.
5. ÖZELLİKLE İŞÇİ ÖNDERLERİNİ GÖZBEBEĞİMİZ GİBİ KORUYALIM! ONLARIN SAFLARIMIZDAN FAŞİSTLER VE POLİSLER TARAFINDAN KOPARILIP ALINMASINA GÖZ YUMMAYALIM.

İŞÇİ ARKADAŞ!
- FABRİKALARDA DEMOKRASİNİN UYGULANMASI İÇİN MÜCADELE ET!
- TARTIŞMALARDA HERKES DÜŞÜNDÜĞÜNÜ SÖYLEYEBİLSİN.
- ÖZELLİKLE MODERN REVİZYONİSTLERİN DEVRİMCİLERE SALDIRMASINA İZİN VERME!

TEK BİR BAYRAK ALTINDA TOPLANALIM, CESARETLE MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM. KARARLI OLALIM, HİÇBİR FEDAKARLIKTAN KAÇINMAYALIM VE ZAFERİ KAZANMAK İÇİN BÜTÜN GÜÇLÜKLERİ YENELİM.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
DGM'Yİ KURDURTMAYACAĞIZ!
KAHROLSUN FAŞİST MC İKTİDARI!

Tarım İşçileri

Baş.ta.sa.8'de

S- [illegible] vermediler. Ağalar gene gittiler rüşvet verdi.

[illegible]

S- Nereden geldiniz?
- Çalışmak için.

S- Çukurova'ya gelmenizin sebebi?

[illegible]

S- Sendika nedir biliyor musun?
- Sendikayı ben bilmiyorum.

S- Fabrikada işçilik yapmak istemez misin?
- İsterim.

S- Neden?
- Ben 7 nüfusum. 7 kişiyi bir işçilik nasıl besleyecek?

"ELÇİNİN BORCUNU NEREDEN ÖDEYECEĞİZ? YÖVMİYE NE OLURSA OLSUN MECBUREN ÇALIŞIYORUZ"

S- Giden sene kaç ay Çukurova'da çalıştın?
- 4-5 ay.

S- Kaç para kazandın?
- Para hiç kazanamadım. Kazandığımızı da yedik.

S- Kaç kişi çalıştınız?
- 2 kişi çalıştık.

S- Küçük çocukları çalıştırıyor musun?
- Ağalar iş vermiyor. 10 yaşında, 12 yaşında, 13 yaşındakilere diyor "Bu çalışmaz", "Hepsi babayiğit olacak. İhtiyar olduğu mu çalışmaz", "Kazmayı yere vurduğunda verim mi çıkmalı".

S- Elçiler sizi buraya mı getiriyorlar?
- Elçilerden para alıyoruz. O da bizi getirip burda bağlıyor. Çalıştırıyor, yövmiye ucuz, 27 lira. İster çalış ister çalışma. Elçinin borcunu nereden ödeyeceğiz? Mecburi olarak çalışıyoruz. Yövmiye ne olursa olsun çalışıyoruz. Mecburuz.

S- Elçiler sizi getimezden önce kaç'a çalışacağınızı söylüyor mu?
- Yok. Söylemiyorlar. Kaç para alacağımızı söylemiyorlar.

S- Ağalar ne gibi baskılarda hakaretlerde bulunuyorlar, Çukurova'da?
- Ağalar, küçük çocuklarımızı çalıştırmıyorlar. 12-13 yaşındaki çocuklarımızı çalıştırmıyorlar. Kolundan tutup atıyor. "Ben sana 30 lira vermem." diyorlar. Sonra ölçüyor 10 lira veriyor. "Çocuklar 27,5 lira 30 lira veriyorlar. İrşat çalışıyor, tüm kaymayı atıyor, ağalar parasını vermiyorlar. Ağalar zengin, ağalar parasıdan kasalı çalıştırıyor jandarma getiriyorlar.
- (Başka biri) Biz 10 gündür burda bekliyoruz. Çalışmadan bekliyoruz. Ağalar paramızı vermiyorlar. Hakkımızı vermiyorlar.
- (Başka biri) Hükümetin yanında zengin kıymetli, ağalar kıymetli, Fakir kıymetli değil.

S- Sağolun.
- (Bir İşçi) Bulgurun yağını olsaydı, ben sizi şimdi yemeksiz bırakmazdım. Ama yok.

S- Sağ olun, çok sağolun. Yemişe geçti.

malatyada artan fasist

Ba.sa.4'de

rılmıştır. Burada kendilerine işkence yapılarak, sokaklara yapıştırılmış olan "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Katil İktidar" sloganları yazılı pulları yapıştırdıkları iddia edilerek bu iddiayı kabule zorlanmışlardır. 2 gün süren işkenceden sonra mahkemeye çıkarılmışlar ve mahkemece serbest bırakılmışlardır. İşkence gördüğüne dair rapor alan Mehmet Yılmaz, kendisine işkence yapan polisler hakkın da dava açmıştır. Bir müddet sonra savcılıkta ifade verdikten sonra Emniyet Müdürü kendisini çağırmış ve tehditkâr bir ifadeyle "davadan vazgeç" demiştir. Bunun üzerine Mehmet Yılmaz: "insanlara insanlık dışı işkence eden ve hele tenasül uzuvlarını gösterecek, seni sinkaf edeceğiz diyecek kadar alçalan bu adamlara acınmaz, davamdan vazgeçmiyorum" cevabını vermiştir.

Emniyet Müdürlüğünden çıktıktan biraz sonra sokakta yürürken, daha önce kendisine işkence eden bekçi Hüseyin Aslan tarafından yolu kesilmiş ve bekçi arkadaşa vurmaya başlamıştır. Tam bu sırada bir polis arabası daha olay yerinde peydah olmuş ve arkadaş sürüklenerek zorla arabaya bindirilip tekrar Merkez Karakoluna götürülerek "davadan vazgeçmezsin ha" tehditleri altında bir gün işkence edilmiştir. Bu işkencelerini haklı göstermek için de iğrenç bir senaryo düzenlemişlerdir. Senaryo gereği hemen sahte bir davacı kadın ve şahitler bulunarak, arkadaş hakkında ırza tecavüzden zabıt tutularak dava açılmıştır. Bu sahte dava nedeniyle arkadaş tekrar savcı karşısına sanık olarak çıkarılmış, fakat dürüst olduğu anlaşılan savcı bunun bir komplo olduğunu fark ettiğinden arkadaşı serbest bırakmıştır.

MALATYA'DA SIKIYÖNETİMSİZ SIKIYÖNETİM HÜKÜM SÜRMEKTEDİR

Yukarıda tek tek sıraladığımız faşist baskı ve terör uygulamalarına ilaveten, aşağıda bahsedeceğimiz uygulamaların süreklilik kazanması nedeniyle Malatya ilinde sıkıyönetimsiz sıkıyönetim şartları yaşanmaktadır.

Şehir içinde gece gündüz askeri arabalar ve polis arabaları sürekli devriye gezdirilmekte, sokak araları ve caddelerde otomatik silahlarla donatılmış polisler ve askerler dolaştırılmaktadır.

Köylerde, kaçak adam arama davar hırsızlarını takip, esrar arama ve benzeri bahanelerle sık sık baskın yapılıp evler aranmakta, gece yollara devriyeler dökülmekte böylece halka gözdağı verilmeye çalışılmaktadır. Ayrıca ramazan ayında sivil faşist çeteler, "oruç tutmuyorlar" diyerek sokaklarda halka saldırıp,tehdit etmekte, dövmektedirler . Geceleri kapı altlarından atılan "cihat çağrıları" ise sık sık tekrarlanan, alışılagelmiş bir olaydır.

Halk kitleleri ve kitle örgütleri üzerinde faşist saldırıların bu derece artıp yoğunlaşmasına rağmen, anti-faşist güçlerin bu saldırılara karşı etkili olabilecek hiç bir direnişte bulunmaması,vurdumduymaz bir tavrın içine girilmesi faşist cepheyi güçlendirmektedir. Aynı hata içine düşmüş, bilahare hatasını kavramış olan yurtsever devrimci ve demokrat kitle örgütleri 7 Eylül'de bir toplantı yaptılar. Toplantı sonucunda:

- Halk üzerinde gittikçe artarak dayanılmaz hale gelen hayat pahalılığı ve yükselen faşist baskılara,
- Hazırlanan faşist DGM yasa tasarısına,
- Milliyetçi, şoven duyguların körüklenmesi ile birlikte sürdürülen savaş kışkırtıcılığına,
- Demokratik kitle örgütleri üzerinde sürdürülen baskı ve dernek kapatmalarına,
- Kürt milleti üzerindeki milli zulme ve mezhep kışkırtıcılığı yolu ile halkı bölme çabalarına karşı, halkı tek bir yumruk halinde bir araya getirerek sesini yükseltmek amacıyla, 24 Eylül 1976 tarihinde Akçadağ ilçesinde bir miting yapılması kararlaştırıldı.

Miting kararına yalnızca, görünüşte "sol" maceracı, özünde sağ pasifist grubun gönderdiği temsilciler "kitleler böyle bir mücadeleye hazır değildir. Bunun için en az iki, üç aylık bir çalışma yapmak gerekir" gerekçesiyle karşı çıktılar. Ve böyle bir mitinge katılmayacaklarını belirttiler. Daha önce güçbirliği çalışmaları sırasında olduğu gibi, burada da aynı engelleyici tavra girerek birliği bozmak istediler. Böylece görünüşteki keskin tavırlarının altında yatan gerçek pasifist yüzleri bir kere daha açığa çıktı. "Şapka düştü, kel göründü."

HATALAR VE ÇIKARTTIĞIMIZ DERSLER

Anlatımımıza 1974'lere kadar Türkiye'de devrimci hareketin en yüksek olduğu yerlerden biri olarak görülen Malatya'nın bu hale nasıl geldiği, işlenen hangi hatalar sonucu faşistlerin güç kazandığı ve buradan çıkarılması gereken dersleri kısaca ortaya koyarak bitirmek istiyoruz.

Hatanın kaynağı, geçmişte izlenen ve hala da kökleri kazınamamış olan, değişik biçimlerde kendisini göstermekte olan sol maceracı, kitlelerden kopuk siyasi çizgilerde yatmaktadır. Kitlelere ilgisiz kalarak devrimci siyaseti onlara götürmemenin, anti-faşist propaganda ve ajitasyonun çok yetersiz bir şekilde ve dar bölgeler içine hapsedilmiş olmasının bir sonucudur. Bu nedenledir ki, faşistlerin sürdürdükleri demagojik kampanya etkili olabilmiştir.

Genel olarak anti-faşist muhalefet cephesinde, özel olarak devrimci saflarda var olan dağınıklık da faşistlerin etrafta rahatça cirit atabilmelerine olanak vermiştir.

Bundan sonra görevimiz, kitlelerle kaynaşmak, onlara gerçekleri ve faşist demagojinin sahtekârlığını bıkıp usanmadan anlatmak, kitlelerin somut talepleri doğrultusunda ajitasyon ve propagandamızı derinleştirmek, emekçi kitlelere devrimci siyasetimizi kavratmak ve en geniş kitleleri faşizme karşı mücadeleye seferber etmektir.Grupçu sekter eğilimleri terkederek eylem birliğini sağlamaktır.

Yetersiz de olsa sürdürülen devrimci çalışmaları sadece Alevi köyleri içinde hapsederek Sünni köyleri ile hiç ilgilenmemek hatasını düzeltmeliyiz. Bu tutum, zorluklardan korkan, kolaycı, liberal bir anlayışın ürünüdür. Bu durum faşistlerin işini kolaylaştırmakta, Sünni köylerinde mezhep kışkırtıcılığı yoluyla kitle tabanı bulup , güçlenmelerine yol açmaktadır.

Anti-faşist güçlerin, hem de böylesi kritik dönemlerde hala dağınık olması, birer devrimci, birer yurtsever olarak bu meselenin sorumluluğunu etimizde, kemiğimizde hissetmemizi gerektirmektedir. Bu dağınıklık, gördüğümüz kadarıyla, sadece Malatya için değil Türkiye'nin pek çok yeri için de geçerlidir.Bu yüzden en geniş anti-faşist kitleleri faşizme karşı mücadelenin bayrağı altında, merkezi demokratik örgütlerde birleştirmeyi birinci hedef almalıyız. Biz bu gün bunu amaçlıyoruz. 24 EYLÜL'deki AKÇADAĞ MİTİNGİ bu çabalarımızın ilk adımı olacaktır.

Ağır Sömürü ve Zulüm Şartlarında Yaşayan Tarım İşçileri; KURTULUŞ ELLERİNİZDEDİR

TARIM İŞÇİLERİ, BU KÖLECE HAYATA SON VERMEK İÇİN ÖNÜMÜZDE BİR TEK YOL VAR!

Ancak Kendi Gücümüze Güvenir ve Mücadeleye Atılırsak Haklarımızı Alabiliriz. Bunun İçin Dağınıklığımızı ve Örgütsüzlüğümüzü Giderelim. Kanımızı Emen Büyük Toprak Sahiplerine Karşı Kararlılıkla Mücadeleye Atılalım

TARIM İŞ KANUNUNUN ÇIKMASI, SİGORTALANMA HAKKININ ALINMASI, SENDİKA VE GREV HAKKI ÖNÜNDEKİ BÜTÜN ENGELLERİN KALDIRILMASI İÇİN İLERİ!

HALKIN KURTULUŞU Erzin'de Suruçlu Tarım İşçileriyle Konuştu:

"Şeker, Çay Olursa İçeriz. Yoksa Kuru Ekmek, Suyla İdaremizi Ederiz"

S- Nerelisiniz?
- Urfalı. Suruç'tan.

S- Kaç yaşındasın?
- 45.

S- Kaç yıldanberi işçilik yapıyorsun?
- Ben gözümü açtım açalı çiftçilik ediyorum.

S- Toprağın var mı?
- Yok, hiç yok.

S- Urfa'dan Çukurova'ya her sene geliyor musun?
- Her sene gelirim, çoluk-çocuğumuz rezilliğini istemiyem. Orda burda 27 liraya çalışıyorum.

S- Urfa'dan Çukurova'ya niye geliyorsun?
- (kızgın) Neye geliyorum. İş için. Çoluk-çocuğumu beslemeye geliyorum. Ağa da bizim arkamızda duruyor çalışırken, "yallah.. yallah.." yani beş dakika istirahat vermiyor. Bir sabahleyen yarım saat, bir de öğlen bir saat.

"Hep soğuk yerde yatıyoruz, yağmur ustümüze yağıyor, sıcak üstümüze vuruyor, ondan hastayız hep."

S- Bu yıl kaç kişi geldiniz?
- Bu sene biz hiç gelmedik sayılır. 60-70 çadır. Aha buradayız.

S- Hep aynı köyden misiniz?
- Hep aynı köyden sayılır.

S- İşi nasıl buluyorsun?
- Kıştan beri elçi, ağa beni besliyor. Para veriyorlar.

S- Ne kadar para veriyorlar?
- Ne kadar olacak, bir torba un alıyor. 100 lira veriyor. İşte, bir ay kendimiz böyle idare ediyoruz. Yağ alıyorum, şeker, çay alıyorum. Yağın kilosunu 20 liraya, 8,5 liraya şeker, 7,5 liraya bir paket çay alıyorum. İşte bu rezillikte biz kendimizi besliyoruz.

S- Burda yövmiyeniz kaç para?
- 27 lira.

S- Elçi para alıyor mu?
- 30 lira. 3 lira elçinin, 27 lira amelenin.

S- Günde kaç saat çalışıyorsunuz?
- Sabah beşte gidiyoruz tarlaya, akşam 5'de işi bırakıyoruz.

S- Günde kaç saat istirahat ediyorsunuz?
- Günde 1,5 saat. Fazla yok. O da ricayla, minnetle.

S- Ne yeyip, ne içiyorsunuz?
- Ne yeyip ne içeceğiz işte.. yazıda, tarlada, sıcakta bir çay içiyoruz. O da şeker, çay olursa içeriz. Yoksa kuru ekmek-suyla idaremizi ediyoruz.

S- Hasta olunca ne yapıyorsunuz?
- Hasta olunca, giderim, ya elçinin elini ayağını, ya da ağanın elini ayağını öperim, 100-200 lira borç ederim. Çoluk-çocuğumu doktora götürürüm. Muayene parası 60 lira.

S- Doktorun yazdığı ilaçların hepsini alabiliyor musunuz?
- Nerden alacağız? Aha bu kızımız (2-3 yaşında) hasta oldu, gidip alamadım. Benim cebimde 50 lira vardı. Doktora götürdüm. Muayene 60 lira. Durumumu arzettim. Çapada çalışıyorum dedim. 40 liram kalmıştı. Onu verdim. O da madem sen fakirsin seninki de 40 lira olsun dedi.

S- Çocuğun hastalığı neymiş?
- Hep soğuk yerde yatıyoruz, ondan. Yağmur üstümüze yağıyor, sıcak üstümüze vuruyor, ondan hep.

S- Sendika nedir biliyor musun?
- Sendika Çiftçi Birliği değil mi?

S- Hayır Çiftçi Birliği ağaların örgütü. Sendika ise işçilerin örgütüdür. Şimdiye kadar sen hiç sendikacılarla karşılaşmadın mı?
- Ben biliyorum. Onları da biliyorum. Temsil sen ağasın, sen gidiyorsun, 500 lira, 1.000 lira, onun cebine koyuyorsun, ben fukarayım, benim cebimde bir çay parası bile bulunmaz, "hadi git lan dışarıya." (sendikacılar böyle diyormuş) boynumu bükerem, dışarıya çıkarem.

S- Sendikacılar sizden para alıyorlar mı?
- Para almıyorlar bizden. Yok almıyorlar. Ağalardan alıyorlar. Rüşveti ağalardan alıyorlar.

S- Sendikanız gerçek bir sendika olsa, ne beklersiniz sendikadan?
- Ben bilmem ki, benim okumam-yazmam yok ki. Bizim ellerimizde birşey yok ki. Yalnız bunlar (ordaki işçileri gösteriyor) benim hısımım olsaydı, biz de bir muhtar, bir aza çıkarırdık.

"İKİSİ DE BİR. AĞALAR DEDİN Mİ İKİSİ DE BİR."

S- Ağalar, ağaların adamları, elçiler, sizlere ne gibi baskılar yapıyorlar?
- Valla, hakaret te ediyorlar, küfür de ediyorlar. Ben giden sene Yeniköydeydim. (Yeniköy: Erzin'in bir köyü) Beni kahveden kovdular. Bana vurdular. Beni bağladılar da. Ağalar gizlice arkamdan sandalyeyle vurdular, kafamı kırdılar.

S- Niye yaptılar bunu?
- Hakkımı istedim diye, hakkımı aradım diye yaptılar.

S- Paranı mı vermediler?
- Hee. Hakkımı istedim vermediler. "Git bir hafta sonra gel" dediler. Sanki savcı'dır, tecile atıyor.

S- Savcıya veya Kaymakama gittin mi?
- Gitsem o ağa gider rüşvet verir, gene beni s..tir ederler.

S- 45 yaşındayım dedin, doğdum doğalı çiftçilik yapıyorum dedin, toprağın da yok dedin. Yarıcılık, ortakçılık mı yapıyorsun?
- Yapıyorum. Gene bana hakaret ediyorlar. Ağalar var Urfa'da. Kiminin 4, kiminin 5 köyü vardır. Bir sene biriyle rençberlik ediyorum. O'nunla tatlı olmazsam başkasına gidiyorum. Ya da ağaların koyununu, sığırını güderim. Tavuğuna bakarım. Aylığım 200-300-500 liradır.

S- Urfa'daki ağalarla, Çukurova'daki ağalar arasında bir fark var mı?
- İkisi de bir. Ağalar dedin mi, ikisi de bir.

S- Hükümetten ne bekliyorsun?
- Toprak, bunu bekliyoruz. (çoğunluk bunu tasdikledi) Biz ağaların elinde hamile olmuşuz. Ben gidip çekip birisini vursam, benim çoluk-çocuğum dışarda rezil olur. Kimse bir parça ekmek vermez. Ne anam, babam var ne kardeşim, ne dayım uşakları, bu zamanda herkes ancak kendi kendini besler.

S- Sigortalı olmak, emekli olmak, daha iyi ücret almak, istemez misin?
- Biz istiyoruz ama hani? Elimize geçmiyor ki?

"Ağalar, elçiler hakkımızı arayınca bize hakaret ediyorlar, küfrediyorlar."

HALKIN KURTULUŞU

TARIM İŞÇİLERİ TEK TEK DEĞİL AİLECE ELÇİLER ARACILIĞI İLE İŞ BULABİLİRLER

Topraksız ve az topraklı köylüler olan mevsimlik tarım işçileri, genellikle her yıl çapa ve pamuk toplama işçiliği yaparlar. Tarım işçilerinin (özellikle topraksız köylülükten gelen) hemen tamamı iş güçlerini kış'ın kiralarlar. İş gücünü kiralama, tek tek değil aile olarak olur. Tarım işçilerini sanayi işçilerinden ayıran en önemli özelliklerinden birisi de budur. Her ailedeki (sanayi kesiminde iş bulamamış olan) 7-8 yaşından 50-60 yaşına kadar olan, eli kazma tutabilecek ya da pamuk çekebilecek olanların tümü iş gücü olarak kiralanır.

Kiralama işini elçiler yapar. Elçiler de kiraladıkları iş güçlerini tarım kapitalistlerine, toprak ağalarına satar. Gerçi elçiler kiraladıkları iş gücünün ücretini belirleyemez. Ama iş bulma, iş yerine gitme, iş yerini tayin etme tamamen elçilere bağlıdır. İşi işçi değil, elçi bulur. İşçi elçiye borçluya elçinin göstereceği işte çalışmaya sorunludur. İşçi elçiye borçlu olduğu, çalışmak istediğini bildirir.

Elçiler iş buldukları, ya da bulacakları işçilere, işe bağlanmadan bir buçuk ay önce (işçinin borcu olsun olmasın) avans olarak bir miktar para verir. Bu paranın miktarı işçi başına: 25-50-100-150-200 lira arasında değişir. Bu avansla işçiler zorunlu ihtiyaçlarını (un, şeker, yağ, çay vs.) görürler.

Elçi iş zamanı gelince, (çapa için Nisan, pamuk toplama için Ağustos ayı) kamyon tutar ve işçileri ev ev, köy köy toplar. Çukurova'ya getirir.

Genel durum: Elçiler işçileri Çukurova'ya getirmeden önce iş bulmuş, ağalarla bağlantılarını kurmuşlardır. Ancak bağlantı kurulmadan da işçi getirenler vardır. Son zamanlarda ve özellikle son iki yılda işçi sayısının çokluğu nedeniyle işçi talebinin azlığı, elçi-ağa bağlantısını zayıflatmıştır. Ağalar daha ucuza işçi çalıştırmak ve elçilere avans vermekten kurtulmak için bağlantı kurmayı Çukurova'da iken yapmayı tercih etmektedirler. Yalnız bu durum daha çok çapa işçiliği için geçerlidir. Pamuk toplama işçiliği için mümkünse önceden bağlantı kurulur. (Pamuğu garantiye almak için) Küçük topraklı ve mahalli işçilerin çoğunluğu her yıl tarım işçiliği yapmazlar. Durumları bozuk olduğunda yaparlar. Yine elçiler aracılığıyla iş bulunur. Hiç bir işveren tek-tek tarım işçisi kiralamaz, mutlaka elçiler aracılığı ile ve toplu olarak kiralanır.

Zengin ve büyük topraklılar elçilerini pek seyrek değiştirirler. Ağaların güvenini kazanmış elçiler her yıl aynı ağaya işçi getirir.

Orta topraklıların bir kısmı ile küçük topraklılar çok sık elçi değiştirirler.

İşçilerse çok sık elçi değiştirirler. Elçilerde işçileri.

Kamyonlarla Çukurova'ya getirilen işçiler, eğer bağlantı kurulu ise bağlantı kurulan yere, yoksa büyük kasaba ve şehir merkezlerine yakın yerlere çadırlarını kurarlar.

Bağlantı kurmamış elçi iş arar. Bu iş arama son iki yılda çok artmıştır. 1975 ve 1976'da binlerce işçi hiç işbaşı yapmadan memleketlerine dönmüşlerdir. Bu durumlarda elçiler, masraflarını çıkarmak için (avansı, borcu, kamyon parasını vs.) çok ucuza işçi çalıştırmak ister. İşçiler az kalır. Bu yüzden çok ucuza çalışmaya razı olurlar.

Elçiler ve ağalar bağlantılarını çoğunlukla Tarım-İş Sendikası aracılığıyla veya Çiftçi Birliği aracılığıyla kurarlar. Bu iki yerde hem elçiler için, hem işverenler için "mutemet" yerdir.

Kısaca tarım işçilerine işi elçiler bulur. Tarım işçileri tek tek değil, aile olarak iş isterler. Tarım işçilerine tek tek değil elçi-ler aracılığıyla ve toplu olarak iş verilir. Tarım işçileri aile olarak iş yerine göçer. İş bulunduğunda ücret belli değildir. Ya işin ortasında, ya da sonunda belli edilir. Tarım işçileri iş güçlerini kıştan kiralamış olurlar.

1975-1976 Yılı Pamuk Üretiminde İş Gücü Ücretleri

ÇAPA İŞÇİLİĞİNİN YÖVMİYESİ ....(Elçilik dahil %10)	30-45 TL...
MİBZER İŞÇİLİĞİ	75 TL...
SULAMA İŞÇİLİĞİ	100-120 TL...
İLAÇLAMA İŞÇİLİĞİ	100-120 TL...
TOPLAMA/KİLO BAŞINA ...(1975'TE)...	70-100 KURUŞ
GÜBRE İŞÇİLİĞİ YÖVMİYESİ	75-100 TL...
TRAKTÖR SÖRÜCÜSÜ ...(YILLIK)...	10-15 BİN TL.

Pamuk Üretiminde İşçiliği, İşin Niteliğine Göre 5 Kısma Ayırabiliriz

1- ÇAPA İŞÇİLİĞİ
2- TOPLAMA İŞÇİLİĞİ
3- GÖBRELEME, İLAÇLAMA İŞÇİLİĞİ
4- SULAMA İŞÇİLİĞİ
5- TRAKTÖR SÖRÜCÜLÜĞÜ

Tarım İşçilerinden Yapılan Kesintiler ve Kısıntılar

%8-10 ELÇİLİK ÜCRETİ. (ASLINDA ELÇİLİK ÜCRETİ İŞVERENE AİTTİR. ANCAK ÖZELLİKLE SON İKİ YILDA İŞVERENLERİN VERMEMESİ ÜZERİNE ELÇİLER, İŞÇİLERDEN ALMAKTADIR).

ÇUKUROVA'YA GELİŞ GİDİŞTE ÖDENEN ARAÇ PARASI. (SON İKİ ÜÇ YILA KADAR İŞÇİLERİN ÇUKUROVA'YA GELİŞ ÜCRETLERİ İŞVERENLERE AİTTİ. ANCAK İŞVERENLERİN ÇOĞU ARAÇ PARASINI DA VERMEZ OLDULAR. ELÇİLER VERİYOR, İŞÇİDEN KESİYORLAR).

SENDİKA AİDATI: HER PAMUK VE ÇAPA MEVSİMİ İÇİN 3-5 LİRADIR. SENDİKA AİDATI (TÜRK-İŞ'E BAĞLI TARIM-İŞ SENDİKASI) SENDİKACILARI TARAFINDAN ELÇİLERDEN TOPTAN ALIR. ELÇİLER DE İŞÇİLERİNDEN KESİYORLAR. BAZEN ELÇİLER İŞÇİLERDEN SENDİKA AİDATI KESER AMA SENDİKAYA VERMEDİKLERİ DE OLUR. VEYA ÇOK AZ BİR KISMINI SENDİKAYA VERİRLER. BU DURUM SENDİKA-ELÇİ İLİŞKİSİNE BAĞLIDIR.

YARIM YÖVMİYELERİ VERİLMEZ VEYA ÜÇTE İKİ (2/3) YÖVMİYELER YARIM YÖVMİYE SAYILIR.

16 YAŞINDAN KÜÇÜKLERE DAHA AZ ÜCRET ÖDENİR.

Elçilerin Sendikaya ve Kendi Yardımcılarına Ödedikleri

ELÇİLER IRGATBAŞLARINA YA YÜZDE, YA DA YÖVMİYE VERİRLER.

ELÇİLERİN ÇOĞUNLUĞUNUN KATİPLERİ VARDIR. BU KATİPLER EĞER OĞLU, KARDEŞİ DEĞİL DE UZAK AKRABASI YA DA GÜVENDİĞİ BAŞKA BİRİ İSE KATİPLERE DE ÜCRET ÖDER.

ELÇİLER EĞER İŞİ SENDİKA YARDIMIYLA BULMUŞSA, SENDİKAYA İŞÇİ BAŞINA 1 LİRA ÖDER. (HER MEVSİM İÇİN)

ELÇİLER MUTLAKA ELÇİLİK KARTI (TAKIM KILAVUZU) İLE ELÇİLİKLERİNİ BELGELERLER. ELÇİLİK KARTINI SENDİKA (TÜRK-İŞ'E BAĞLI TARIM-İŞ SENDİKASI) VERİR. ELÇİLER ELÇİLİK KARTINI ALIRKEN SENDİKAYA BAĞIŞTA VE YARDIMDA BULUNUR. AYRICA 50-100, 200 LİRA KADAR ELÇİLİK KARTININ ÜCRETİNİ VERİR.

"Ekmek Eseri Boğazıma Girdiyse Zehir Olsun Ha"

S- Ana kaç yaşındasın?
- 50 yi geçtim.

S- Kaç senedir işçilik yapıyorsun?
- Valla 30'dan fazla.

S- Bu yıl kaç kişi geldiniz?
- Bir tek başıma geldim.

S- Çoluk çocuk yok mu?
- Bir oğlum var. O da sakat, memlekette. Kimse bakanım yok. Şimdi ben gitsem halımı arzedeceğim, hükümetten aylık çıkarttıracağım.

S- Nasıl çıkarttıracaksın aylığı?
- Muhtara bir arzuhal verecem. Ondan sonra kaymakama, artık bundan sonra hükmüm yok. Birkaç gündür hastayım ha. Ekmek eseri boğazıma girdiyse zehir etsin ha.

S- Doktora gitmedin mi?
- Doktora gitsem, para yoktur. Nerden gideyim. İşlediğimizi de yiyoruz. Zaten ne kazanıyorum ki.

S- Şimdi kaç para veriyorlar sana ağalar?
- 35 lira, 40 lira, 27,5 lira alıyorum.

S- Ağalar sana nasıl davranıyorlar? Baskı yapıyorlar mı?
- Valla ben bir eksiğim. Elçiler hakkımı veriyorlar, çekilip gidiyorum.

S- Yemeği nasıl yapıyorsun?
- Ataşta yapıyorum.

S- Ateşi nasıl yakıyorsun. Odunla mı, gaz ocağı mı, tüple mi?
- Odun topluyorum gurban.

S- Odunu nerden topluyorsun?
- Tarladan çalı-çırpı topluyorum. Dışardan ataş yanmıyor, çadırın içinde ediyorum. Ekmeğimizi çadırın içinde ediyoruz.
- (Bir erkek işçi) Tarlada odun toplarken ağalar diyor: "yallah.. yallah.. oduna mı gidiyorsunuz.
- He canım. Ağalar öyle diyorlar. Odun topluyoruz diye bize kahrediyorlar.

S- İşi bırakıp odun toplamanıza mı kızıyorlar?
- Evet.
- (bir erkek işçi) Bizi tuvalete bırakmıyorlar, tuvalete...
- (ana) bize kahrediyorlar. Kazmayı elimizden alıp, vırrr, atıyorlar. "De hadi. İşinize gelmiyorsa çekin gidin!" diyorlar.

S- Sesinizi çıkaramıyor musunuz?
- (bütün işçiler) Yok. Çıkaramıyoruz.

S- Ana çamaşırları nasıl yıkıyorsun, su bulabiliyor musun?
- Suyu bulamıyoruz. Nerden bulalım. Aha biraz önce gittim elim boş geldim.

S- Nerden getiriyorsun?
- Uzaktan.

S- Ne kadar var uzaklığı, neyle getiriyorsun?
- (bir erkek işçi) 3-4 klm. var çok uzak. Kovayla getiriyoruz.
- (Ana) var ya, valla dünende boş geldim.
- (Bir erkek) Sabahleyin gittim, su getirmeye. Ağa dedi "Burdan su almayın, sığırımız susuz kalıyor."

S- Ana şimdiye kadar jandarmaya polisle karşılaştın mı?
- (Erkekler) Ağalar getiriyor.

S- Nerde, Çukurova'da mı?
- Hee. Çukurova'da.

S- Neden getiriyorlar?
- İşini bu fiattan yapmazsak. İşini 27 liradan, 30 liradan yapmazsak bize diyorlar "Çekilin gidin." Bizi kovuyorlar.
- Eğer gitmezsek te jandarma getiriyorlar, "Çadırları buralara kurmayın, kalkın! Vatanınız nerdeyse ora gidin!" diyorlar.
- (Ana) Valla halımız hal değil oğul. Hiç halımız hal değil.

S- Urfa'da toprak reformu var deniyor. Suruç Urfa'nın kazası. Siz toprak almadınız mı, almak için yazıldınız mı?
- (Erkek) Ben almadım. Beş kuruş param yoktu. Vallahi billahi de yemin içeyim, cebimde param yoktu ki gidip Urfa'ya, ben de yazılayım.

S- Yazılanlar oldu mu?
- Çook.

S- Onlara verdiler mi?

De.sa.7'de